

ഉദ്യോഗാർത്ഥ ജ്യോതിഷ

ജന

ജന്മനാലുള്ള രാജകുമാരൻ
ഉദ്യോഗാർത്ഥൻ.

විද්‍යා මාග්ගී දීප නිකය

ස හ

සංකෂිප්ත රූපසංග්‍රහ වර්ණාව.

කොළඹ දෙමළකොඩි මහා විශ්වාරාමාධිපති

ආ වා යති.

සිරිධම්ම ආර්ථික සමාමිපාදයන්වහන්සේ

විසින් සම්පාදනය කරන ලදී.

රත්නසූරේ අමුටල පදිංචි බඩ්ඩිවි. රත්නහාමි

වහ වා විසින්

කොළඹ භූතරාජ්‍යය ඉදිරිපත් කළයුතු ලෙසින් මුද්‍රණය කරවන ලදී.

VIDYAMARGA DEEPANI

AND

SANKSHEPA RUPASANGRAHA WARNANA

BY

ACHARYA SIRIDHAMMA THERO,

Maha Visuddharamaya, Dematagoda, Colombo.

PRINTED AND PUBLISHED BY

W. RATHRANHAMY

AMUWALA, RATNAPURA.

AT THE

GRANTHAPRAKASA PRESS, COLOMBO.

2466.

1922.

විද්‍යාමාලී දීපනිය

සහ

සංකෂිප්ත රූපසංග්‍රහ වර්ණාව.

කොළඹ දෙමව්නොබ මහා විශුද්ධාරාමායාව

ආ වා ස්‍ය

සිරිධම්ම ස්ථවිර ස්වාමිපාදයන්වහන්සේ

විසින් සම්පාදනය කරනලදී.

රත්නසූරේ අමුවල පදිංචි බබ්ලිම. රත්නහාමි

වහ මා විසින්

කොළඹ ප්‍රතිච්ඡායා ශ්‍රී ලාංකික මුද්‍රණය කරවනලදී.

VIDYAMARGA DEEPANI

AND

SANKSHEPA RUPASANGRAHA WARNANA

BY

ACHARYA SIRIDHAMMA THERO,

Maha Visuddharamaya, Dematagoda, Colombo.

PRINTED AND PUBLISHED BY

W. RATHRANHAMY

AMUWALA, RATNAPURA.

AT THE

GRANTHAPRAKASA PRESS, COLOMBO.

2468

1922.

සංඥාපනය.

විද්‍යාමාණී දිපනී නම්වූ මේ ධර්ම ග්‍රන්ථය අප විසින්ම සමාදානය කරනලදින් මුද්‍රණයට පමුණුවා පළවිච්චෙන බොධ ඥානාලෝක නමැති පොතේ සංඥාපනයෙහි නම සඳහන්වූ ගෞරවාභී බද්ධල්ලේ ඥානවිලාස සථවිරයන්වහන්සේගේ ආරාධනාවෙන් ලියා සකස්කරනලද්දකි.

(මුත්වහන්සේ නාමරූපසකකියන්ගේ උදයව්‍යය ලක්ෂණයන් අකුරුදන්නා කාටත් බලා පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි පරිද්දෙන් මෙය ලියා සකස්කරන්නට ආරාධනා කළ නමුත් ආරාධනාකළ කටයුත්ත නිමවීමට ප්‍රථම සාධකය සකකි හෙදය කරණකොටගෙන ලෝකයාට අනිත්‍යය ප්‍රකාශකළාත් මෙන් ගෞරවන මරුවාට වසගවූයෙන් ඒ බව මෙහි සංවේග පුරස්සරව පළමුකොටම සිහිකරන්ට සිදුවිය අහෝ බෙදයක!)

පඤ්චවිධ විද්‍යාවන්ගේ සහ පඤ්චවිධ ප්‍රධානියාභියන්ගේ සවිසාර විනිශ්චයකුත් සමග ලෝකොත්තාර ආයතීවිද්‍යාව උපදවන අන්දම මෙහි විසාරවද පැහැදිලිවද ප්‍රකාශවන හෙයින් මෙය බලා යම් යම් නැනවතුන්ට ඒ ඒ ධර්මයන්ගේ ස්වභාවලක්ෂණ උදයව්‍යය ලක්ෂණයන් හොඳින් පැවහුණි නම් ඒ නැනවතුන්ට සජ්ඣායාසනය කෙරෙහි ඥානසම්ප්‍රසූතන අවකල්‍යන (සිත්සතන්හි වැදගත්) ශ්‍රවාහකතිය උපදවා කළිණි පුහුදුන් බවට පැමිණිගතහැකිවනු පමණක් නොව අනමනාග්‍ර සංසාරය මුළුල්ලෙහි සිත්සතන්හි මුහුකර මින් පැවතෙන්නාවූ සකල දුඃචරිත දුරුච්ච මිථ්‍යදෘෂ්ටිත්ව සහ නිරය නියතීක්ප්‍රෙත අසුරුපාසිකාදිදුඃඛධර්මයන්ටත් මූලාධාර සකකායදිභි විවිකිච්ඡා නමැති කෙලශාගාරී බීජයන් වදකරදමා ශ්‍රෝත අපනතිමාණී සොපාදිශෙෂ ප්‍රථම නිජාණධි ගමයවද මාණිය පාදගත හැකිවේ.

යම් කෙනෙක් ඇතිතාක් ලෞකික විද්‍යාස්ථානයන්හි අවිනිශ්චය අනිවිසාරද පාණ්ඩිත්‍යයන්ට පැමිණෙන්නුත් ශාසන ධර්මයෙහිලා වුවමනාමවූ කෘත්‍යය හා සසදා බැලූකල්හි ඒ පාණ්ඩිත්‍යයන් සුඤ්ච බාහු ස්වභාව දක්වාත් නොබස්නාවූ අවබෝධයටත් පහසුවූ කල්‍යාණස්වරූපයන් සමුඛවන්නාවූ සමූහ සන්නති සංස්ථානාදි ප්‍රඥානී නමැති පිටලෙල්ලෙහිම පැළඹෙන හෙයින් එකානන්තයෙන් ප්‍රශංසාහීනොවේ.

යම් කෙනෙක් වනාහි ශෛවාල පවලයෙන් වැසිගිය පොකුණක ඒ ශෛවාල පවලය ඉවතලමින් ජලය පාද ගන්නාක්මෙන් ස්වපරික්ෂා කායයන්හි ඒ ප්‍රඥාපති නමැති පිට ලෙල්ල ඉවතලමින් එකාන්තයෙන් විද්‍යමාන නාමරූප බාහුස්වභාවම පාදගෙන අනාත්මවශයෙන් (පිටත්තරවශයෙන්) ප්‍රතිචේධකරගත්තනම් ඔවුන්ගේ ඒ ප්‍රතිචේධයම එකාන්තයෙන් ප්‍රශංසාහීවේ.

වදාලේමැනො දම්සෙනෙව් සැරියුන් මහතෙරුන් විසින්
සේරගාමා පාලියෙහි-

“සුමුමං නෙ පටිච්ඡක්ඛන්ති වාලගං උසුනා සමා
යෙ පඤ්චක්ඛනෙහි පඤ්ඤානි පරතො නොව අනතතො”යි

යම් කෙනෙක් රූපාදි පඤ්චක්ඛානියන් අනාත්මවශයෙන් (පිටත්තර වශයෙන්) මුත් අනත්මවශයෙන් (අනුමානවශයෙන්) නොදක්නාහුවෙන්ද ඔවුහුම වාලාග්‍රයක් විදපලන්නාක්මෙන් අති සුසුම් කකි බමියන් අනාත්මවශයෙන් ප්‍රතිචේධකර ගත්තු යනු හාවයි.

බුබාදි අයභියන් දක්නෝද මෙසේ සකකිබමියන් අනාත්මවශයෙන් ප්‍රතිචේධකරගත් සත්පුරුෂයෝමය. ඒ එසේමැයි අප මහබෝසතාණන්වහන්සේ බුදුවීමට පලමු පස්වග්ගමහණුන්ගෙන් වෙන්වගොස් සාවුරුද්දක් මුළුල්ලෙහි දුෂ්කරක්‍රියාකොට බුදුව බරණැස ඉසිපතනාගමයට පෙරලා වැඩි ගමනේදී බුදුවූ බව නොඈත් පස්වග්ග මහණුන් විසින් උන්වහන්සේට නාමයෙන් සහ අවුසොවාදයෙන් කථාකරන ලදින් මහණෙනි! දැන් මම බුදුවීම් මට නාමයෙන් සහ අවුසොවාදයෙන් කථානොකරවියයි වදාල නමුත් නොඇදහූ ඒ පස්වග්ග මහණුන්ට නැවත නැවත කරුණු කියා පෑමෙන් බාහු චක්‍රසපැදුණු කල්හිම උන්වහන්සේගේ බුදුබව දන හැකිවිය.

එහෙයින්ම උදන් අනනලදි අසුමත් චප්පස්ථිරයන් වහන්සේ විසින්

“පඤ්ඤානි පඤ්ඤානං අපඤ්ඤානසම්ච පඤ්ඤානි
අපඤ්ඤානං අපඤ්ඤානං පඤ්ඤානසම්ච න පඤ්ඤානි”යි

බාහු චක්‍රසිත් දක්නා පුද්ගලයෙකු බාහු චක්‍රසිත් දක්නා පුද්ගලයාද දකිති බාහුචක්‍රසිත් නොදක්නා පුද්ගලයාද දකිති බාහුචක්‍රසිත් නොදක්නා පුද්ගලයෙකු බාහු සිත් නොදක්නා පුද්ගලයාද දක්නා පුද්ගලයාද නොද ගනු හාවයි.

පෙර මේ ලක්දිව රෝගන ජනපදයෙහි සිතුල්පව් වෙහෙර රහතුන්ගෙන් බැබළෙමින් පැවති කාලයෙහි වාසයකලාවූ එක්තරා ඤීණශ්‍රවයන්වහන්සේ කෙනෙකුන්ට උපසානකරමින් සිටි මහලු පැවිද්දෙක්ද එක්දිනක් ඒ ඤීණ ශ්‍රවයන්වහන්සේ සමඟ පිටු සිඟාගොස් උන්වහන්සේගේ පාසිවුරුගෙන පිටිපසින් එමින් සොමිනි! ආයතීයෝ කෙබත් දොරටු විවෘතය එවිට ඤීණශ්‍රවයන්වහන්සේ ඇවත! මේ සස්තෙහි ආයතීයන්ගේ පාසිවුරුගෙන වත්පිළිවෙත් කරමින් ආයතීයන් සමඟ හැසිරෙමින් ඇතැම් මහල්ලෙන් ආයතීයෝ කෙබත්දොරටු නොදනිති මෙසෙයින් ආයතීයන් දැකීම දුෂ්කර යයි වදාලකල්හිද ඒ මහලු පැවිදි තැනට උන්වහන්සේගේ ආයතීභාවය නොදනහැකිවිය. අහෝ! අද පුහුදුන්බවට නින්දාවක්වෙවා.

මේ කිහි දම්සඟුණු අටුවාවෙහි -

“මංසමක්ඛනා වා දිබ්බමක්ඛනා වා අරිසා දිසාපි අදිසාව හොනති”යි. මසැසින් හෝ දිවැසින් ආයතීයන් අටුවාහු නමුදු ඔව්හු ආයතීයන් නොදිවුණේම වෙත් යනු භාවයි.

ආයතීයන් දක්නා බාතුවක්ඛන ඉපදවිය හැක්කේත් බුබ්බාත්පාදකාලයෙහිමය අබුබ්බාත්පාද කාලයෙහි වනාහි දෙව් මිනිස් ආදී කිසිවකුටත් ඉපදවීමට අවකාශයක් නැත්තේය.

එයින් කිහි විනයෙහි-

“බුබ්බාදිවෙව අනුසංහෙන බුබ්බසෙද අනුගහනෙන නෙසං සභාවබ්බමානං නාම මහතං නතාසති”යි.

ලොකයෙහි සමායස්මබ්බධර්පසුයතීයා නූපත් කල්හි සමායස්මබ්බධර්පවත්තයා නූදවූ කල්හි ස්වභාව උදයව්‍යය ලක්ෂණ අනාතම බමීයන්ගේ නාමමාත්‍රයද නොදනහැක්කේය යනු භාවයි.

මෙසේ ආ පෙල අටුවා වචනානුසාරයෙන් ලිමැද හැනි හුලක් ඇත්තකු ඒ හුල උගුලාගනුපිණිස හිස ගිනිගත්තෙකු ඒ ගිනි නිවාගනු පිණිස සෙසු කටයුතු සියල්ලක් බැහැරලා උත්සාහ කටයුතුවක්මෙන් අනාදිමත් සසර මුළුද සිත් සතන්හි හැනි එන අතමදැව් නමැති හුල උගුලා ගැනීමට ගින්න නිවාගැනීමට උපකාර බාතුවක්ඛන මේ සස්තේදිවත් ඇතිකරගනු පිණිස සියල්ලත් විසින්ම උත්සාහකටයුතු.

අභිධම්ම මිනිසුන්ට උපමනාකරන බමියක් නොවේ. අභිධම්ම ඉගෙනගතහොත් කෙරුම්කවේ. බමිදෙශනාදී කාලයන්හි පොතපතේ එන උපමාවකින්මුත් ඒ වේලාවේහි සිතට වැටහි ආ උපමාවකින් අපය පැහැදිලිකර දැක්වීම වරදය යනාදී දුමින උපද්වා ජිනවක්‍රයට පවා පහර වදිනා කාරයෙන් නූගනුත් අතර ඒ මත පහලකරහරින්නන්ද ඇතිවී සිටිනබව සැලකි. ඊළඹාව පණ්ඩිතමානින්තය ආදි පාපබමියන්ට වසගවුවන්ගෙන් පැනනගින එබඳු දුමින පිලට නොරැවටීම පිණිසද උත්සාහ කටයුතු.

මෙකල අපරදෙශිය වෛද්‍යයන් විසින් දුරදර්ශක කන් නාභි ගුරුවරකොටගෙන ප්‍රතිසංස්කර ප්‍රශංහිකර දැක්වීම සත්ත්වයන්ගේ මොලකැවීම නොවිඥානයන්ගේ නිශ්ශ්‍රය වසතු කර දැක්වීම රූප නිරුධයන් රූප අවස්ථානාර පරිවර්තනයන් කර දැක්වීම යනාදිවශයෙන් උපද්වා තිබෙන සමීකරණයට ඉදුරුම විරුඩවූ දපිණිකමත විශ්වාසකරමින් භාෂානාර පාණ්ඩිතයම ගරුකරන්නාවූද සට්ඨමයෙහි සැහෙන උගත් කමක් නැතත් ඇතැයි පණ්ඩිතමානිවී සිටින්නාවූද ඇතැම් බෞද්ධයන්ගේ පමණක්නොව අබෞද්ධයන්ගේද ඒ දුමින නිරුකරණයට මේ ගුණය අත්‍යන්තොපකාරී වේමය.

අභිධම්ම ඉගෙනගන්නා බමිකාමින්ගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස “සංකෂ්ප රූපසංග්‍රහ චණ්ඩාවක්ද” මිටම යාකර යෙදිමු.

අරංගල සිරිධම්ම සථවිර.
A. Siridhamma Thero.

ශ්‍රී ලි: ව: 2466 වත්තෙහි වෙසක් මස
පුර 15 වත් බුද්ධින දෙමටගොඩ
මහා විශුඛාරාමේදිය.

පොතේ 5 පිට 27 පෙළ ‘බාතුන්’ යනු ‘බාතුන්’ සිද, 8 පිට 18 පෙළ ‘උපක්‍ෂයක’ යනු ‘උපෙක්‍ෂක’ සිද, 10 පිට 4 පෙළ ‘හෙතුකයසි’ යනු ‘ත්‍රිහෙතුකය’ සිද, 11 පිට 3 පෙළ ‘සුඛයෙන්ද’ යනු ‘සුඛයෙන් අ’ සිද, 29 පිට 29 පෙළ ‘සංසාර’ යනු ‘සංසාර’ සිද, 31 පිට 3 පෙළ ‘බැලුවෙත’ යනු ‘බැලුවොත්’ සිද. ශුඛකරගතයුතු.

විද්‍යාමාලී දීපනිස.

නවෝ නිසං සංගවතො අරහතො
සම්මා සම්බුද්ධස්ස.

විජ්ඣ විසුඛ සම්බුඛං විජ්ඣ විසුඛ දෙසනං,
විජ්ඣ විසුඛ සංඝඤ්ච නන්ධා නිව්ඛ මාදරු.
ලේඛිතඛේතිවිකතිකත මුමමනේරෙන සංඛිතං,
ගජ්ඣං නිසංඝාය කසංඝාගං විජ්ඣ මග්ගස්ස දීපනිං.

විද්‍යා චනාහි වෙද විද්‍යා, මනත්‍ර විද්‍යා, ගනිකා විද්‍යා, ලෝකික විද්‍යා, ආර්ථි විද්‍යාවන්ගේ වශයෙන් පස්වැද්දුරුමිවේ. ඔවුන් අතුරෙන් ඝාමවෙදය, ඝජ්ජේදය, ඝාග්වෙදය, අභිජිත්වෙදය යනසතර වෙද විද්‍යානම්.

නානාවිධ ලක්ෂණයාසත්‍ර, නානාවිධ නිමිත්තයාසත්‍ර, නානාවිධ ඡේතනාසත්‍ර, නානාවිධ මනත්‍රයාසත්‍ර, නානාවිධ චේතනාසත්‍ර, නානාවිධ ඛානුයාසත්‍රාදී ලෝකිකයාසත්‍ර සියල්ලක් මනත්‍රවිද්‍යා නම්. මේ වෙදවිද්‍යා මනත්‍රවිද්‍යාවය “කම්මා සහන සිප්පාසහන විජ්ඣරියානෙසු” යන ඝණවිභවිත පාළි යෙහි දක්නා ලැබේ.

ඛානුසාරවිද්‍යා, ඝනත්‍රවිද්‍යා, පාරද (රසදිය) විද්‍යා, ලෝහවිද්‍යායයි විද්‍යාබරයාසත්‍රයන්හි එන බන්ධන, සාධිමි, උදකා, කාශ, ආයු, විහතා මස සිඛි සම්පාදකවැ අගිඤ්ඤ සාඛි දේවසාඛිමෙන් බලසම්පාදනාදී විද්‍යා සියල්ලක් ගනිකා විද්‍යා නම්. මේ ගනිකා*විද්‍යාව “නන්ධ කතමා විහතාමසා ඉඛි විජ්ජාබරා විජ්ජං පටිපසෙස නා ආකාසෙ අනාලිකෙඛි හත්මපි දසෙහනනි අග්ගමපි

* ගනිකාරකම් සාමිසකු විසින් උපදවනලද නොහොත් ගනිකාර රට උපන් විකාව ගනිකාරී විකානම්වේ. ඒ ගනිකාර රට බොහෝ කාලීනුවාසය නොලෝග. ඔවුනතුරෙන් එක් සාමිසකු විසින් උපදවනලද ‘විකාවකි’ යි සේසි දිසනිකාය කෙවච්ච සුත්තඛිකථා.

දසෙසනනි රථමපි දසෙසනනි පනනිමපි දසෙසනනි විවිධමපි
සෙසනාබ්‍යුතං දසෙසනනි අසං විනාශාමසා ඉධි” යන ප්‍රතිස
මග්ධිද්‍යාමාග්ධි පාලියෙහි දක්නා ලැබේ. අප්:—නන්ද, ඒ දශවිධ
සාධිත් අතුරෙන්; කතමා, කවරක්; විනාශාමසා ඉධි, විනාශ
මය සාධිවන්නිද? විජ්ජාබර, විද්‍යාබරයෝ; විජ්ජං, විද්‍යාව; පරි
ජපෙපනො, ජපකොට; අනන්තලිකෙබ්, රෙඛානොපෙතෙන;
ආකාසෙ, ආකාශයෙහි; හස්මිති, හස්තිසෙනාද; දසෙසනනි,
නිමිතකොටදක්වත්; අසසමපි, අසවසෙනාද; දසොනනි, නිම
තකොටදක්වත්; රථමපි, රථසෙනාද; දසෙසනනි, නිමිත
කොටදක්වත්; පනනිමපි, පාබලසෙනාද; දසෙසනනි, නිමිත
කොටදක්වත්; විවිධං, නානාප්‍රකාරවූ; සෙසනාබ්‍යුතමපි, සෙසනා
සමූහද; දසෙසනනි, නිමිතකොටදක්වත්; අසං, මො
නොමෝ; විනාශාමසා ඉධි, සිත්පු පරිදි නිමවන හෙයින්
විනාශමය සාධිනම්වන්නිය.

මේ පාඨයෙන් විනාශමයසාධිත ප්‍රකාශවන හෙයින්ම
කියනලද බන පාවිච්චි උදකාකාශ ආශ්වාදි විනාශමය සිඩි
සියල්ලක් එහි ඇතුළත්වී එන බව දනගුතු.

මෙකල යම් කෙනෙක් මේ ගඤ්ඤිවිද්‍යාව උපදවනු කැමැත්
තේ විනම් ජ පුදගලයා විසින් පලමුකොට නෙරුවන් ගුණ
මෙනෙහි කිරීමෙන් සවිකිය සන්තානය ගුණ පරිවාසිත
කොට අරණ්‍යවෘක්ෂ පච්ඡින භූමිසථවූද වෘක්ෂලතා ශෛලමය
මහෙස්සරුරක්ෂක ඖෂධාධිපතිවූද සියලුම සමාග්ද්‍යාපික
දෙවතාවන් ඖරස පුත්‍රයන්මෙන් සලකා ඔවුන් කෙරෙහි
මෙන්වැඩීමෙන් ඔවුන් සහායකොට ගෙන විද්‍යා චිත්තාය
කටගුතුමේ.

කුමක් භෙදිනගත්? ගඤ්ඤිවිද්‍යාව දෙවියන්ගේ කම්මිපා
කප් දිව්‍ය සාධිතපවා අභිභවනයට සමප්තිවිද්‍යාමය සාධිතක්
බැවින් දෙවියන්ට නොරිසිව ඖෂධවලටත් ජිවිතයටත්
අනන්‍යයකලිහැකි හෙයිනි.

අබ්‍රහ්මාණ්ඩාදකාලයෙහි අරක, සරහබ්‍රහ්ම, සුනෙත්‍රාදි ශාසනා
චරයන් විසින් කම්මානාධිපතියට අනතුරුව පැමිණෙන
ලද සාධිවිධ, දිව්‍යවක්ෂු, දිව්‍ය-ප්‍රොත්‍රා, වෙතොපසර්‍යාස, පුළු
නිවාස, සථානමවුපහ, අනාගතංග සබ්බකත අභිඥාපඤ්චකය
ලොකිකවිද්‍යානම්. මේ ලොකිකවිද්‍යාව ජානකනිපානාදියෙහි
ඉතා පැහැදිලිව අවුත් තිබේ. බුද්ධ ප්‍රත්‍යක්ෂබුද්ධ බුද්ධප්‍රාචකයන්
වහන්සේලාටද සාධාරණවිද්‍යාවකි. උන්වහන්සේලා විසින්
උපදවනලද ත්‍රිවිද්‍යා අශ්ව විද්‍යාවන්හි අනන්‍යතමේ.

ආසෘති විද්‍යානම් අනිත්‍ය, දුඃඛ, අනාත්ම, මාගි, ඵල, විද්‍යායි. ආර්‍යස්‍යන්‍ය ඥානයයිද කිවමනා වේ. ඒ වනාහි බුද්ධෝපාදකාලයකම ඉපදවිය යුතුවේ. අබුද්ධෝපාදකාලයෙහිවනාහි පසේ බුදුවරයන්වහන්සේලා හැර සෙසු දෙව් මිනිස් අදි කිසිවකුටත් ඉපදවීමට අවකාශයක් නැත්තේය. එහෙයින් දැන් මේ පන්දහසක් අවුරුදු මුළුල්ලෙහි පවත්නා බුද්ධෝපාදකාලයම ඒ ආසෘතිවිද්‍යාවට ක්‍ෂේත්‍රය බව දනගුතු. ආසෘතිවිද්‍යාමාගියෙහි ගමන්කොට කෙලිනැත් පැමිණීම පිණිස උත්සාහවත්වූ පුද්ගලනෙමේම බුදුන් දැක්කෙක්ය බුද්ධශාසනය සමූහවූවෙක්යයි කියගුතු වේ. එහෙයින් වදාරන ලදී. ඉතිවුත්තක පාලියෙහි “නිමමං හි සො භික්ඛවෙ භික්ඛු නපස්සති නිමමං අපස්සනොනා මං නපස්සති නිමමං හි සො භික්ඛවෙ භික්ඛු පස්සති නිමමං පස්සනොනා මං පස්සති” යි” හි, ඒ මා සිවුරු කොණින්ගෙන පියෙත්පිය පසුපස්සේ ලුහුබැඳ අවත් මට දුරින්ම දුරුවුවෙක්ය යන වචනය එසේමය; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සොභික්ඛු, ඒ මාසිවුරු කොණින්ගෙන පියෙත් පිය පසුපස්සේ ලුහුබැඳ අවත් මට දුරින්ම දුරුවුවෙක්යයි කි මහණනෙම; නිමමං, චතුස්සත්‍යාධර්මය; නපස්සති, නොදකි; නිමමං, චතුස්සත්‍යාධර්මය; අපස්සනොනා, නොදක්නේ; මං, මා; නපස්සති, නොදකි; හි, ඒමටයොදුන් සියයකින් දුරුව වාසය කරන්නේවි නමුත් සම්පවූවෙක්ය යන වචනය එසේමය; භික්ඛවෙ, මහණෙනි; සොභික්ඛු, ඒමට යොදුන්සියයකින් දුරුව වාසය කරන්නේවි නමුත් සම්පවූවෙක්යයි කි මහණනෙම; නිමමං, චතුස්සත්‍යාධර්මය; පස්සති, දකි; නිමමං, චතුස්සත්‍යාධර්මය; පස්සනොනා, දක්නේ; මං, මා; පස්සති, දකි; මේ අවධි. බුදුන් නොදැක්කෙක් නම් ශාසනය සමූහ නොවූවෙක් නම් සංඝයා දැක්කෙක්යයිද කිව නොහැක්කේමය.

මේ පවත්නා බුද්ධශාසනයෙහි යම්කෙනෙක් මේ ආසෘතිවිද්‍යාව මහාකප්‍රාප්තකරනු කැමැත්තේවිනම් හෙතෙම කෙනෙක් අභියෝගයකින් සමන්විතය යුත්තේද? යන්නොත්, 1. බුදුන් කෙරෙහි නිශ්වලවූ ශ්‍රද්ධාහත්‍යය, 2. නිරෝගිභාවය 3. ඇද නැති පිරිසිදු අදහස් ඇති බවය, 4. දෘඪතර්ථියතාවය, 5. නාම රූපසාකෘතියන්ගේ උපාදාහරිතලක්ෂණවිනිවිද පෙනෙන ඝෘණය යන පඤ්චාභියයෙන් සමන්විත විය යුත්තේය, එහෙයින් වදාරනලදී. අබ්බුතනං නිකායාදියෙහි “සඤ්ඤා භොති සද්දහති තථාගතස්ස බොධං අප්පා බාධොභොති අප්පාතඛො සමච්චාකිනියා ගහණියා සමනාගතො නාති සීතාය නට්ඨණ්ණාය මජ්ඣිමාය පබානකම්මාය අසංඝා

හොති අමායාපි යථාභූතං අන්තානං අවිකන්තා සන්ධිවා
 වික්ඛ්‍යාසුවා සබ්බමචාරිසු ආරඛවීරියො විහරති අකුසලා
 නං ඛමමානං පභානාය කුසලානං ඛමමානං උපසම්පදායථාම
 වා දළහ පරක්කමො අනික්ඛන්තධුරො කුසලෙසු ඛමෙමසු
 පඤ්ඤවාහොති උදයන්තාමිනියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො
 අරියාය නිබ්බට්ඨකාය සමමා දුක්ඛකට්ඨය ගාමිනියා”යි. අනු:-
 සංඛාහොති, බලව නර ශ්‍රඩාවෙන් සමන්තවෙයි. නථාග
 නසස, නථාගනයන්වහන්සේගේ; බොධිං, (සොලොස් අකාර
 යකින් චතුස්සත්තවබෝධයකලාවූ) සම්මහායුද්ධය, සද්දහති,
 අදහයි; අප්පාබාබොහොති, අබාධරහිතවෙයි; අප්පානාබො
 හොති, රොගරහිතවෙයි; නාතිසීනාය, ඉතා සිහිල්නොවූ;
 නච්චුණ්හාය, ඉතා උණුසුම්නොවූ; මජ්ඣිමාය, හැමකල්හිම
 මධ්‍යස්ථවූ; පබානකඛමාය, අනරනොනවත්වා අන්තිමයදක්
 වා කමිසථාන භාවනා විශිෂ්ට ඉසිලිහැක්කාවූ; සමවෙපාකි
 නියා, වැලිදුනාක් ආහාරපානවග්ගි සමව පැසවීමට සමපවූ,
 ගහණියා, ජඨරාගනියෙන්; සමන්තාගතොහොති, සමන්විත
 වෙයි; අසංඛාහොති, ශබ්දභාවයෙන් තොරවෙයි; අමායාපි
 හොති, මායාවෙන්තොරවෙයි; සන්ධිවා, ශාස්තෘන්වහන්සේ
 කෙරෙහිද; වික්ඛ්‍යාසු, නමාට වඩා බමිවිනියෙහි විශෙෂ දැනී
 මක් ඇති; සබ්බමචාරිසුවා, සබ්බමසරුන්කෙරෙහිද; අන්තා
 නං, නමා; යථාභූතං, තත්වූපරිද්දෙන්; අවිකන්තා, ප්‍රකාශ
 කරන්නෙක්; හොති, වෙයි; අකුසලානං, ලාමකවූ; ඛමමානං,
 පාපබමියන්ගේ; පභානාය, ප්‍රභාණය පිණිස, කුසලානං, සුප
 රිශුඛවූ; ඛමමානං, කුසලබමියන්ගේ; උපසම්පදාය, සම්පා
 දනය පිණිස; ආරඛවීරියො, ආරඛිබවීරිය ඇත්තේ; විහරති,
 වාසය කරයි; ථාමවා, බලවත් කාසිකවෛනසික විශිෂ්ඨත්
 ත්වෙයි; දළහපරක්කමො, දෘඪතර පරාක්‍රම ඇත්තේවෙයි;
 කුසලෙසුඛමෙමසු, වාතුර්භූමික කුසලබමියන්හි; අනික්ඛන්ත
 ධුරො, නොබහානබනලද විශිෂ්ඨත්තේවෙයි; පඤ්ඤවාහොති,
 පැනවත්වෙයි; උදයන්තාමිනියා, අධ්‍යන්තබාහ්‍ය සාකකවූ
 නාම රූප බමියන් ඤාණයෙක් ඤාණයෙක්හි පහලවන ආකාර
 රහ සහ ඤාණයෙක් ඤාණයෙක්හි නිරුඛවී යන ආකාරයත්
 ශිෂ්ටවගොස් අසුකර ගැනීමෙහි සමපවූ; අරියාය සාමාන්‍ය
 පෘථග්ජන දිව්‍යමනුෂ්‍යයන්ට තරම්නොවැ අතිප්‍රණීතවූ;
 නිබ්බට්ඨකාය, ඝන ශෛලමය පථිතකුටපථිත ශිඛරයන් සිද
 බිද හෙලමින් සුණුවිසුණු කිරීමෙහි සමපවූ ශක්‍රයාගේ චුජ්‍රා
 වූබයමෙන් නාමසාකක රූපසාකකයන් සිද බිද හෙලමින්
 සුණු විසුණු කිරීමෙහි සමපවූ; සමමා, මනාකොට; දුක්ඛ

කඩය ගාමිනියා, සියලු සසරදුක්ගෙවා නිජාණ්ඩුකෂම භූමිය කර පවුණුවන්නාවූ; පසුකූය, ප්‍රඥාවෙන්; සමනතාගතො, සමන්විතවෙයි. මේ අපයි.

යමෙක් බලවතර ශ්‍රඩාවෙන් සමන්විතවේද තථාගතයන් වහන්සේගේ සොළොස් ආකාරයකින් වතුසානකවබොධ යෙහි සමඵවූ සවයමහුදනය අදහාද විශ්වාස කෙරේද සේයි. හෙතෙම ප්‍රථමාඛගයෙන් සමන්විතවේ.

මේ පළමුවන අඩකයි.

යමෙක් ආබාධරහිතද රොගරහිතද ඉතා සිහිල්ද නොවූ ඉතා උණුසුම්ද නොවූ හැමකල්හිම මධ්‍යස්ථවූ අතර නොනවත්වා අනතිමය දක්වා කමිසථාන භාවනාවීර්‍යය ඉසිලිය හැක්කාවූ වැලිදුනක් ආභාරපානවතී සමව පැසවීමෙහි පොහොසත්වූ ජපිරුගහිගෙන් සමන්විතද හෙතෙම චිත්තියාඛගයෙන් සමන්විතවේ.

මේ විපතනිකාලයෙහි මේ චිත්තියාඛගයෙන් සමන්විතවූ කෙනෙක් සොයාගැනීම ඉතා දුෂ්කරවේ. ඒ එසේමය දැන් මනුෂ්‍යයන්ගේ ප්‍රකෘති ජපිරුගහිග සිසුව දූල්චිතභින සිසුව නිව්බසින සුඵභෙසින් පිදුරු තණපත් ගින්නක් හා සදූශවේ. එසේ ජපිරුගහිග සිසුවදූල්චිතභින සිසුවනිව්බසින සුඵභෙසින්ම මෙකල මනුෂ්‍යයෝ සිසුව පුරුජ්ඣිවත් නානුය සිසුව මිග යන්නානුය එසේම යහපත් ආභාර පානවතී සොයා අනුභවකරන්නටද යහපත් සෘතුගුණයෙන් සුකතප්‍රදේශ සොයා වාසයකරන්නටද ප්‍රමාණයෙන් සුකතව ව්‍යයමය කරන්නටද සිදුවී තිබේ.

මේ ජපිරුගහිගේ විෂමත්තය හෙතෙකොට ගෙනම මනුෂ්‍යයන්ගේ රූපකායේ මලානික අප්‍රසන්නත්ත අධිකවී තිබේ. රූපකායේ මලානික අප්‍රසන්නත්ත අධිකවීමෙන් නාමකායවූ චිත්තඝ්‍රණයන්ගේ මලානික අප්‍රසන්නත්තව අධිකවී තිබේ. යට උදුරු දක්වනලද පාළියෙහි එන මධ්‍යම ජපිරුගහිගෙන් සුකතවූකෙනෙක් නම් යහපත් ආභාරපානවතී සොයා අනුභවනොකළේවී නමුත් යහපත් සෘතුගුණයෙන් සුකත ප්‍රදේශ වලවාසයට නොපැමිණියේවීනමුත්. ලද්දෙයකින් යැපිය හැක්කේමය. පටන් ගන්නාලද වීර්‍යයද අතර නොනවත්වා අනතිමය දක්වාගෙනයා හැක්කේමය. ඒ එසේම මධ්‍යම ජපිරුගහිග ශරීරයෙහි අපහසුගති මලානගති ඇතිවීමට ප්‍රත්‍යයවන පරිද්දෙන් බාහුන්ගේ කැලඹීමක් බරගහිගක්

ඇති නොකොට කනබොනලද ආහාරපාන වග්ගී සියල්ලක් සමච්ඡාද්‍යා සැමකල්හිම සනාතකාය ප්‍රසන්නාකාරයෙන් යාපනයට පමුණුවමින් ආරක්‍ෂාකිරීමෙහි පොහොසත්වූ බාහු ගිනි විශේෂයකි. සමපතනිකාලවල නම් හැම සත්ත්වයන්ටම සාධාරණවශයෙන් ඇතිවේ. නුමුත් මේ විපතනිකාලයෙහි මහ පිනැති උත්තමයන්ට පමණක් ඇතිවන්නේය. මද පිනැතියන්ට වනාහි “රසායන ගෞරවය”යන්ගෙන් ප්‍රතිසංස්කෘත කල්හිම ඇතිවේ. එහෙයින් වදාරනලදී, මහා ජෛණ ශ්‍රව කාන්‍යාසන සචරියන්වහන්සේ විසින් නොනති පාළු යෙහි:-“සකතනෙව ජරාය පතිකමම. කාතුං”යි. ජරාවට පිළියම්කටහැක්කේමය යනු එහි අර්ථය. ජරාවෙන් නොදිරනු පිණිස පිළියම් කට හැක්කේයයි වැද්දීමෙන්ම වඩායෙන් නොපෙළෙණු පිණිසද පිළියම්කට හැක්කේය යන අර්ථය එහි වදාරනලද්දේවෙයි.

විශුද්ධිමාග්ධියෙහිද “රසායන ගෞරවය” පන සුචිරමපිකාලං ජීවිතං පවතෙනතුං සකතනානියෙව”යි කියන ලදී. අර්ථ:-රසායන ගෞරවය, රසායන ගෞරවයවනාහි; සුචිරමපිකාලං, ඉතාදික්කාලයක් මුළුල්ලෙහිද; (අවුරුදු සිය දහස් ගණන් මුළුල්ලෙහිදී සේයි.) ජීවිතං, ජීවිතය; පවතෙනතුං, පවත්වන්නට; සකතනානියෙව, හැක්කේමය; “රසා අයනවිච්ඡිනති එතෙනාතිරසායනං” යනු රසායන ශබ්දයාගේ නිරුක්තියි. අර්ථ:-එතෙන, මේ ගෞරවයකරණකොටනොහොත් හේතුකොටගෙන; රසා, දිනමාසසංවතසර ශතසහස්‍රගණන් මුළුල්ලෙහි ජීවිතයට උපකාරවූ ලේ මස් ආදියාර රසබාහුණු; අයනනි යි සේයි; විච්ඡිනති, අනුක්‍රමයෙන් විච්ඡිනවෙත්; ඉති, එහෙයින්; තං, ඒ බාහුගෞරවය; රසායනං, රසායනනම්.

පෙරකල පින් මදවුවද ඤාණවිශිෂ්ටයන් යුක්තව රසායන ගෞරවයෙන් සාධකය සනාත කාය රූප පෙරලා ප්‍රතිසංස්කාරණයෙහි සමච්ඡිනම් සියක් අවුරුදු පරමායුෂය දහසක් දසදහසක් අවුරුදු මුළුල්ලෙහිවුවත් පවත්නාසේ ප්‍රතිසංස්කාරණයට පැමිණවිය හැක්කාවූ ආයුච්ඡින බාහුගෞරවයක යනු භාවයි.

“අභිවාදනසිලිසක නිව්වං වුඩා පවාසිනො

වනතාගේබමමාවච්ඡිනති ආයුච්ඡිනණං සුඛං බලං”

යන වුඩ හාමින ආයුච්ඡින ගෞරවයද නොකඩව වැලඳී යසුතු. සමහර ආවායසියෝවනාහි ආයුච්ඡිනතය පිණිස ප්‍රයත්නය සාධකය ජීවිතසනාතයන්හි උපාදානව්ඡිනතයෙකි.

“කායෙහිද ජීවිතයෙහිද නිරපෙක්ෂකව බමිකෙහි හැසිරිය යුතුයි” වදාළ බුද්ධවචනයටද විරුඩයයි ගෙන රුක්ෂවිවර පිණිස පාන සෙනාසන ප්‍රත්‍යය සෙවනය ශ්‍රේෂ්ඨ ප්‍රතිපත්තිකොට ගෙන විශිෂ්ටකෙරෙත්. එසේ විශිෂ්ටකරත්මුත් ඔවුන්ගේ ඒ රුක්ෂ ප්‍රතිපත්ති උපාදානයන් නදඹගප්‍රභාණ්ඩයෙන් පහකිරීම මාත්‍රය පිණිස මුත් සමුච්ඡේදවශයෙන් පහකිරීම පිණිස පවත්නා ප්‍රතිපත්තිම නොවෙත්. වෘක්ෂලතාවන්ගෙන් ගහනවූ වන ප්‍රදේශයක මුල්නූදුරු වනය පමණක් උභිත්ත පාදාමිම නැවත වනය එහි තුබුනාටත් වඩා වැඩිමට උපකාර වන්නාක්මෙන් ඇතම්විට අනාගත භවයන්හි උපාදානයන්ගේ අධික වඩිනයටද උපකාරවියහැකි ප්‍රතිපත්තියකි.

ඒ උපාදානයන් සමුච්ඡේද වශයෙන් පහකිරීමට සමළවූ එකම ප්‍රතිපත්තියනම් තමන්ගේ සහ මෙරමාගේ ප්‍රත්‍යක්ෂ ආනාදානාගත ඝාතියන්ගේ අනිත්‍යතාදී ත්‍රිලක්ෂණ ප්‍රත්‍යක්ෂව දැක වඩනලද විදැයනා භාවනාවලිකයි. එහෙයින් විදැයනා භාවනා නමැති ආයුෂ් විද්‍යාව උපදවා කෙළිනැත් පමුණුවනු කැමැති යොගාවචරයන්ට උපකාරක අභිගයන් හිලා වදාළ නිරෝගි භාවයයි කියනලද මේ දෙවෙනි අභිගයෙන් සමන්විතවීම පිණිස උත්සාහ කටයුතුමය.

මේ දෙවන අභිගය.

යම්කෙනෙක් ශරීරකපට මායාගතිවලින් තොරව ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහින් තමාට වඩා බමිවිතයෙහි විශේෂ දැනීමක් ඇති සබ්බසරුන් කෙරෙහින් තමා තත්වූ පරිද්දෙන් ප්‍රකාශකරන්නෙක්වේද හෙතෙම තෘතීයාඛිගයෙන් සමන්විත වෙයි.

සියසිත් සතන්තුලි පවත්නා යහපත් අදහස් යහපත් වාසනා ගුණගතින් අයහපත් අදහස් අයහපත් වාසනා අගුණගතින් නොසහවා ඇතිසේ ප්‍රකාශකරන්නෙක් වෙයි. නූගතෙක්වැ උගතෙකුකොට ඇගවීම නොදන්නෙක්ව දන්නෙකුකොට ඇගවීම ස්වප්‍රදානිමක් ඇත්තෙක්ව බොහෝ දැනීම ඇත්තෙකුකොට ඇගවීම අදක්ෂයෙක්ව දක්ෂයෙකුකොට ඇගවීම ආදී ස්වප්‍ර මාත්‍රයකුදු ශරීරකපට මායාගතියක් නූපදවා ඇදනැති පිරිසිදු සිත්සතන් ඇත්තෙක්ම විශිෂ්ට යනු භාවයි.

මේ නොවන අභිගය.

යම් කෙනෙක් ලාමකවූ පාපබලියන්ගේ ප්‍රභාණය පිණිස සුප්රියුඛ කුශලබලියන්ගේ සම්පාදනය පිණිස නිරන්තරයෙන් විශ්වයකරන්නේවේද බලවත්වූ කායික චෛතසික විශ්ව ඇත්තේ දැයි පරාක්‍රම ඇත්තේවේද වාතුර්ගුමික කුශලබලියන්හි නොබහා නබනලද විශ්වඇත්තේවේද හෙතෙම චතුරාභිගයෙන් සමන්විතවෙයි.

මෙහි සියසතන්හි ඇතිනාක් අවිද්‍යාපාපණාදි අකුශලබලියන් මේ ප්‍රත්‍යක්ෂ හවයෙහි අද අදම සමුච්ඡේද ප්‍රභාණවශයෙන් මූලසිද්ධ පහකිරීමට පොහොසත්වූ කාම මහදගනලො කොත්තරසබ්බකත වාතුර්ගුමික කුශලබලියන් ඉපදවීම පිණිස ඇතිකරගතයුතු දෘඪතර කායික චෛතසික විශ්වයම අභිප්‍රත්‍යයි.

මේ සතරවන අංකයි.

සොර විෂසපියකු දෂට කිරීමෙන් විෂමූර්ජිතව ඇස් නොපෙනී ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස පවා නිරූඛවූ රොගීතෙම ස්වප්‍රාප්ත ඖෂධ සෙවනයකින් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස වැටෙන්ට පටන්ගත් පමණින් රෝගය කෙරෙහි උපක්ෂක විශය්‍යතනොවේ. ඔබ් මොබ පෙරප්‍රිය හැකිවූ පමණිනුත් ඇස් පෙනෙන්නට පටන්ගත් පමණිනුත් රෝගය කෙරෙහි උපෙක්ෂක විශය්‍යතනොවේ. බෙල්ලෙන් උඩ විෂ බැස්ස පමණිනුත් තුනට යෙන් උඩ විෂ බැස්ස පමණිනුත් දනින් උඩ විෂ බැස්ස පමණිනුත් රෝගය කෙරෙහි උපෙක්ෂක විශය්‍යතනොවේ. හුදෙක් සපියා දෂටකරනලද වණ මුබයෙන් සියලුම විෂබැසගිය කල්හිම රෝගය කෙරෙහි උපෙක්ෂක විශය්‍යතන වන්නේය. මේ උපමායෙහි රූපාදි වස්තු කාම විෂයෙන් නිවරණ විෂයෙන් විෂ මූර්ජිතව ගිහිගෙයිවසන පුද්ගලයාගේ ශ්‍රමණ ප්‍රවුර්තවකට හෝ තාපස ප්‍රවුර්තවකට පැමිණිකාලය රෝගියාගේ ස්වප්‍රාප්ත ඖෂධ සෙවනයකින් ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස වැටෙන්ට පටන්ගත් අවස්ථාවහා සදූශවේ * ශ්‍රමණ තාපස ප්‍රවුර්තවකට පැමිණි පුද්ගලයාගේ ධුතාභිගසමාදානයෙන් කෙලෙස් සතුරන් කම්පාකළ හැකි ප්‍රතිපත්ති පුරනකාලය රෝගියාගේ ඔබ්මොබ පෙරප්‍රිය හැකි අවස්ථාවහා සදූශයි. ශීලධුතාභිග ප්‍රතිපත්තින්හි පිහිටා විදූෂිතාභාවනා ක්‍රමය කියා දිය හැකි ආවායතියකු සෙවනයකොට විදූෂිතාභාවනා ක්‍රමය හොඳින්

* ශීලවිශුද්ධිය ඇතිකරගත් පමණින් තාපතීයට පැමිණිය යුතු නොවෙයි සේයි.

කඩවැසුම් සහිතව උගෙන විවේකසාධනයකට පැමිණ විදුහුන් වැඩීමෙන් සවිකීය සාකච්ඡායෙහි නාම කලාප රූපකලාප ව්‍යවස්ථා වශයෙන් වැටහීමෙන් නාමබලයන්ගේ උත්පාදනිරෝධ රූපබලයන්ගේ උත්පාදනිරෝධ ප්‍රකටවී අකාලය ඇස් පෙනෙන අවස්ථාව හා සදායයි. * විදුෂිතාඥනය නිසුණුවී සොනාපනාභාවයට පැමිණිකාලය රෝගියාගේ බෙල්ලෙන් උඩ විෂ බැස්ස අවස්ථාව හා සදායයි.

ශක්තියාමි භාවයට පැමිණිකාලය තුනටියෙන් උඩ විෂ බැස්ස අවස්ථාව හා සදායයි. අනාගාමිභාවයට පැමිණි කාලය දනින් උඩ විෂ බැස්ස අවස්ථාව හා සදායයි. අභින්නයට පැමිණිකාලය සප්තා දෘටකල වණ මුඛයෙන් සියලු විෂ බැස ගොස් විෂ මූර්ජා රෝගය සහමුලින් සංසිද්ධිය අවස්ථාව හා සදායයි. මේ උපමාවෙහි රෝගාතුරයා විෂමූර්ජාරෝගය සමාප්තකාරයෙන් ව්‍යපශමණයට පැමිණෙන තුරු සෙසුකටයුතු සියල්ලක් බැහැරලීමෙන් ඒ විෂමූර්ජාරෝග ව්‍යපශමණය පිණිසම වැයමිකටයුතුවාක්මෙන් එක් දහස් පන්සියයක් (1500) කෙලෙස් නමැති විෂමූර්ජාවන්ගෙන් මූර්ජනවූ පුදගලයා විසින්ද සමයග් සමූඛ අයනිවිද්ධ බරසිත්වගන්සේ නමක් හා විදුෂිතාප්‍රඥ මාග්‍යප්‍රඥනමැති විද්‍යාමය සාරෝග්‍යබයෝගයන් සමුඛකරගත් මේ එකම හවයෙහිදිවත් ඒ කෙලෙස්විෂ සමාප්තකාරයෙන් නොසන්සිදි පවත්නාතාක් අභවසමාපතනිලාහිවද දශවිදුෂිතාඥනලාහි වද මාග්‍යකට ඵලයකට පැමිණෙනතුරු නොපසු බස්නා විශ්වයෙන් විශ්වවත් විශ්වතමැයි සේයි.

මේ සතුවන අඩගයි.

යම් කෙනෙක් අධ්‍යාත්මික බාහ්‍යසකකියන්හි නාමරූප බලයන්ගේ ඝෂණයෙන් ඝෂණයෙන්හි ඉපද නිරුඛවියන අත්දම අසුකර ගැනීමෙහි පොහොසත්වූද සාමාන්‍ය පෘථග්ජන දිව්‍යමනුෂ්‍යයන්ට නොතරම්වැදහි ප්‍රණීතවූද භනාශෙල මය පච්ඡිකට පච්ඡික ශිඛරයන් සිද බිද හෙලමින් සුණුවිසුණු කිරීමෙහි සමථ ශක්‍රයාගේ චක්‍රාවුඛයමෙන් නාමරූප සකකියන් සිද බිද හෙලමින් සුණු විසුණුකිරීමෙහි පොහොසත්වූ සියලු දුක්ගෙවා නිජාණ ඝෂමභූමියට පමුණුවන්නාවූ ප්‍රඥවෙන් සමන්විතවේද හෙතෙම පඤ්චමාඛගයෙන් සමන්විත වේ. මේ පස්වන අඩගයත්‍රිගෙනුකයන්තුලමුත් අහෙනුක

* මෙකල අරණ්‍යගත වන යෝගීහුවනාහි මේ ඇස් පෙනෙන අවස්ථාවට වත් පැමිණ ගත හැක්කේනොවෙත්.

විගෙනුකයන්තුල ඇති විශය්‍යතු අභිගයක් නොවේ. එහෙයින් යම්කෙනෙක් මේ පස්වන අභිගයෙන් යුක්තද හෙතෙම එකා නතයෙන් හෙනුකයයි නිශ්චයකට හැකිවේ.

මේ පස්වන අභිගයි.

මෙසේ යම් පඤ්චාභිගයකින් යුක්ත පුද්ගලයකුට මේ ප්‍රත්‍ය ඤානවශෙහිම ආය්‍යිවිද්‍යාව උපදවා කෙලිනැන් පැමිණ විශ් හැකිබව වදාරණලද්දේද ඒමේ පඤ්චප්‍රධානියභවිභාගය සැකෙවින් කියා නිමවිය

‘ප්‍රධාන’යි කියන ලද්දේත් 1. සමම ඉතිරිවුවත් 2. නහරම ඉතිරිවුවත් 3. ඇටම ඉතිරිවුවත් 4. ලේ මස් විශලී ඤායවිගි යත් අභිමතාච සිඛියට පැමිණෙනතුරු නොපසුබටවත් නෙමිසි ප්‍රාරම්භවතුරභග සමනාගත විශ්‍යයයි. ඒ විශ්‍ය යෙන් යුක්ත පුද්ගලයෙම ‘ප්‍රධානිය, නම්. ඒ පුද්ගලයාට සුදුසු පඤ්චාභිගය ‘ප්‍රධානියභග’නම්. මෙතෙකින් පඤ්ච ප්‍රධානියභගයත් සමග ‘විද්‍යාපඤ්චක’ය සැකෙවින් කියා නිම යෙයි.

දැන් යථොක්ත පඤ්චප්‍රභෙද විද්‍යාවන් අතුරෙන් ආය්‍යිවිද්‍යාව කෙලිනැන් පමුණුවනු කැමති යොගාවචරයින්ගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස අනිත්‍ය දුක්ඛ අනාත්ම දර්ශනසංකිත විද්‍යාත්‍රය උපදවන ආකාරය සංක්‍ෂේපයෙන් කියනු ලැබේ.

“චතුමහා හුතිකො අයං කායො ජප්පසාද මණ්ඩා උතුනං උදයො ආහාරෙහි ඵමිතිනො ජාතිධමෙමා ජරාධමෙමා මරණ ධමෙමා අනිච්චො දුක්ඛො අනත්තාති, චතුමහා හුතිකොති එත් ඉමෙ වත්තාරො මහාහුතා පථවි, අපො, තෙජො, වායො, තත්ථ ඵඛහාවො මුදුහාවො පථවි, අබ්භිතං පග්ගරණං අපො, උණ්හහාවො සීතහාවො තෙජො, විත්ථමහනං සමුදිරණං වායො යනුඋදෙශය සහිත මහාහුත ධාතු නිර්දෙශයි.

අථ:-අයං කායො, මේ ඤාකිකය, චතුමහාහුතිකො, සතර මහා හුත ධාතූන් සාධංශයකොට ඇත්තේය; ජප්පසාදමණ්ඩා, ඡට්ඨිධ ප්‍රසාදරූප නැමති කැබපතින් සරසනලද්දේය; උතුනං, දශප්‍රභෙද සෘතුධාතූන්ගේ; උදයො, වර්තයෙක; ආහාරෙහි, දශප්‍රභෙද ධාතුසොහයකින්; ඵමිතිනො, උපසාමිතිතය; ජාතිධමෙමා, ඤාණයෙක් ඤාණයෙක්හි ඉපදීම ස්වභාව කොට ඇත්තේය; ජරාධමෙමා, ඤාණයෙක් ඤාණයෙක්හි දිරීම ස්වභාවකොට ඇත්තේය; මරණධමෙමා, ඤාණයෙක් ඤාණයෙක්හි බිඳී අතුරු දන්වීම ස්වභාවකොට

ඇත්තේය; අනිවේවා, අසුරසැණක් ඇසිපියවරක් පමණද
බරසිටිය නොහෙන හෙයින් අනිත්‍යය; දුකෙබා, සුවයෙන්ද
මිශ්‍ර ශුඛ දුඃඛයක; අනන්තා, අභ්‍යන්තරයකොටගත
මනාහරයක් නැත්තේය. ඉති(අයං)මෝනොමෝ, මානිකා,
මානාකායි.

චතුමහා භූතිකොති එත්, චතුමහාභූතිකො යන මේ
මානාකා පදයෙහි-

චත්තාගේ මහාභූතා, සතරමහාභූතයෝනම්; පථවී,
පෘථිවිය; ආපො, ආපොය; තෙජෝ, තෙජෝය; වායො, වායො
ය යන මේ සතරයි. තත්, ඒ සතරමහා භූතයන් අතුරෙන්
එකභාවො, ඝනබ්බසව්භාවද; මුදුභාවො, මෘදුසව්භාවද; පථවී,
(එකාන්ත පරමාඵ) පෘථිවීනම්චේ; ආබ්බන්තං, බැඳීම් සව්භා
වද; පග්ගරණං, වැහිරීම් සව්භාවද; ආපො, (එකාන්තපර
මාඵ) ආපොනම්චේ; උණ්භාවො, උණුසුම් සව්භාවද; සීත
භාවො, සිසිල්සව්භාවද; තෙජෝ, (එකාන්තපරමාඵ) තෙජෝ
නම්චේ. විත්ථහන්තං, සුමනවීම් සව්භාවද; සමුදිරණං සැලීම්
සව්භාවද; වායො, (එකාන්ත පරමාඵ) වායොනම්චේ. මේ
අඵ චක්ඛන්තය පළමුකොට හොඳින් පාඩමිකටයුතු.

පරමාඵ පෘථිවී බාහු ලක්ෂණ.

අණුරෙණුවකින් ලක්ෂයෙන් පංගුවක පමණද දූවි හරයක්
දූවි සටහනක් නැති ශුඛ ඝනබ්බ ක්‍රියා ලක්ෂණය එකාන්ත
පරමාඵ පෘථිවියයි කියනලදී. ඉතාපැහැදි ජල සුළං ඉර
රැස් සදරැස් තරුරැස් මිණිරැස් ගිනිරැස් සහ සුළඟට
ගසායන සුගද දුගද සණ්ඨාබේර සොරණැ නළා ශබ්දාදී
යන් ඝනබ්බලක්ෂණ එකාන්ත පරමාඵ පෘථිවී බාහුන්ගෙන්
පිරිහිය වසතුහුය එසේ පිරිහිය වස්තූන් බව සතර මහා භූත
බාහුන්ගේ අවිනිශ්ඤානවෘත්තියයි කියනලද ඔවුනොවුන්ගේ
වෙන් නොවී පැවැත්මද “එකං මහාභූතං පටිච්ච නයො
මහා භූතා නයො මහා භූතෙ පටිච්ච එකො මහාභූතො
වෙමහාභූතෙ පටිච්ච වෙමහාභූතා”යි වදාලි ප්‍රස්ථානපාලියද
පෘථිවී බාහුව ආපො තෙජෝ වායො බාහුන් පිළිගැනීම
කෘත්‍යයකොට ඇත්තියයි අ අවුච්චවචනයද සාධකකොට
දතයුතු.

ලක්ෂණ යුක්ති වශයෙන් වනාහි එකාබ්බව පිහිටි ජල
සුළංවල මතු මතු ජල සුළං යට යට ජල සුළංගින් තල්ලුකර
ගෙන නිබෙන බව ප්‍රකටය. ඒ තල්ලු කිරීම ආපො බාහු
වට අයත් ක්‍රියාවක් නොවේ. ආපොබාහුවට අයත් ක්‍රියාව

නම් බැඳීම් ක්‍රියාවයි. ඒ නල්ලු කිරීම තෙජෝබාහුවට අයත් ක්‍රියාවක්ද නොවේ තෙජෝ බාහුවට අයත් ක්‍රියාව නම් ශිතෝ ඡන් ක්‍රියාවයි ඒ නල්ලු කිරීම ප්‍රවිච්චි වායෝ බාහුවට අයත් ක්‍රියාවකි. ස්නාතො විස්නාමහන ක්‍රියාදෙක එකතු වීමෙන් ඒ නල්ලු කිරීම ඇතිවන්නේය එයින් ස්නාතො ක්‍රියාව එකානන පරමාප් පෘථිවිබාහුවේ විස්නාමහන ක්‍රියාව එකානන පරමාප් වායෝ බාහුවේ. විස්නාමහන ක්‍රියා වායෝ බාහුවේ විසින් ස්නාතො ක්‍රියා පෘථිවිබාහුව නිසා ශ්‍රය කරගනු ලැබේ. ඒ එසේමැයි වායෝ බාහුව පෘථිවි බාහුවෙන් තොරව ස්වකීය ශක්තියෙන් ක්‍රියාකළ හැකි බාහුවක් නොවේ. මෙසේ ස්නාතො ක්‍රියා පෘථිවි බාහුවෙහි විස්නාමහන ක්‍රියා වායෝ බාහුවෙහි ලක්ෂණ වෙන්වී වැටහෙන පරිද්දෙන් බැලිය යුතු.

ඉතිරි ඉරුරුස් සදරුස් සන්ධා බෙර සොරණුශබ්ද සුගද දුගද්දි වස්තුවන්හි ඒ ඒ වස්තුවෙහි ප්‍රමාණයට වෙන වෙන ම ස්නාතො ක්‍රියා පෘථිවි බාහුව ඇතත් ඉතා සියුම්වූ ක්‍රියාමාත්‍ර බැවින් ආගම යුක්ති වශයෙන් මුත් ලක්ෂණ යුක්ති වශයෙන් දැන්විය හැකි නොවේ. මෙසේ මේ ජල සුලං ආදිය උදුරු දක් වන්ට උවමනා කළේ කකිශ ලක්ෂණ ස්නාතො ක්‍රියාමාත්‍රයම ඒ කානන පරමාප් පෘථිවිබාහුව බවත් අනුරේණුවකින් ලක්ෂණයෙන් පංගුවක පමණද දූවිහරයක් දූව සටහනක් එහි නැති බවත් හඟවනු පිණිසයි. ඒ ස්නාතො ක්‍රියා පෘථිවි බාහුව හුණේ උක්කංසගන ස්නාතොකාරය කාරණාකොට ගෙන මතු ස්නාතොකාරය මෘදුකයි කියනලදී. ශක්‍රයාගේ චක්‍රාචුර බාර වෙහි ස්නාතොකාරය ස්නාතො භාවයෙන් කෙළිනැන් පමුණු වා සදරුස්වල ස්නාතොකාරය මෘදුභාවයෙන් කෙළිනැන් පමුණුවා මේ දැනුර ස්නාතො ස්නාතොතර ස්නාතොතම මෘදු මෘදුතර මෘදු තමාදි නානා අවස්ථාවශයෙන් පවත්නා පෘථිවි බාහුව හුණේ ගති නානාත්වය දනගනු. මේ පෘථිවිබාහුව ලක්ෂණය පරමාප් ස්වභාව වශයෙන්මුත් ප්‍රකෘති මනුෂ්‍යයන්ගේ වැටහී මේ හැටියට බලා දක්කහැකි නොවේ.

ඒ එසේමය ප්‍රකෘති මනුෂ්‍යයන්ගේ වැටහීමේ හැටියට බලා සදරුස්වල ස්නාතොලක්ෂණයක් ස්නාතොකාරයක් සොයාගත හැකි නොවේ.

ආබකිනලක්ෂණ ආපොබාහුසුපයෙන් ඒ ස්නාතොලක්ෂණ ස්නාතොකාර පෘථිවිබාහුව ලක්ෂණකොටගනුන් එකට බැඳී අණු රේණුයි සමමන ද්‍රව්‍ය පිණිසද ඒ අණුරේණු ලක්ෂණකොට ගනුන් එකට බැඳී උකුණු මකුණුයි සමමන ද්‍රව්‍ය පිණිසද

ඇතිවී තිබේ. මෙසේ පිළිවෙලින් වැඩි සත්ත්වයන් අතුරෙන් යොදුන් සාරදහස් අටසියක් 4800 උස රුහුණුඅණුරාදියාදක් වාද බිහිබාසනානායෙහි යොදුන් එක්ලක්ෂ අටසැටදහසක් 168000 උස මහාමෙරු පච්ඡිනිය යොදුන් දෙලක්ෂ සතළිස් දහ සක් 240000 සනකඩ මහා බොල්පොලොව දක්වාද නො යෙක් ආකාර සටහන්වලින් යුක්තව කුඩු මහත් නොයෙක් ද්‍රව්‍යපුස්ප් ඇතිවී තිබේ. මෙසේ අණුරේණු උකුණු මකුණු ආදීන්ගේ පටන් සවිශ්‍යනක අවිශ්‍යනක වශයෙන් ඇතිනාක් ද්‍රව්‍යපුස්ප්‍යන්හි සැබව්ව සනභාවයට පැමිණියහැකි බාහුවනම් මේ පෘථිවිබාහුව මැයි. පෘථිවිබාහුව හැර සැබව් වට සනභාවයට පැමිණියහැකි අන් එකම බාහුවකුදු නැත් තිය. ආපො නෙතේ වායෝ බාහුවද පෘථිවිබාහුවම නිශ්‍රය කොට ගෙන ඇතිවන්නාහුය. මෙසේ පෘථිවිබාහුකෘත්‍යය අවිනානිකයමය. අති විශාලමය.

සමස්තමහා මෙරුපච්ඡිනියෙහි සමස්තමහා පෘථිවියෙහි පෘථි ව්‍යාප්තියෙහි බලනවිටද අණුරේණු පමණකුදු දූව් හරයක් දූව් සටහනක් නැති ශුඛ සැබව්බාකාර ලක්ෂණයම වෙන්කර බැලියයුතු කැඩපතක දියබදනක වැටෙන සෙවනැල්ලක් මෙන් පෙනී වැටහී එනවා ඇත. දිගට කොටට මහනට හෝ කුඩාවට අණුරේණු පමණකුදු දූව්හර යක් දූව්සටහනක් පෙනෙන්නම් වැටහෙන්නම් ඒ සංස්ථාන ප්‍රඥ ප්‍රතිමිශ්‍ර වැටහීමකි වැටහීම සංස්ථානප්‍රඥප්තියෙන් මිශ්‍රවී ගියහොත් උදයව්‍යයබලන කල නොවැටහී යන්ට පිළිවන.

මේ බාහුකමිසථානායෙහි ආයුෂ්‍යත් ආනන්දසථවිරයන්වහන් සේට ආයුෂ්‍යත් සුභ්‍යන්දසථවිරයන්වහන්සේ අවවාදකල සම යෙහි කැඩපත් සෙවනැලි උපමාවෙන් අවවාදකෙළේය. ඒ කැඩපත් සෙවනැලි උපමාවෙන්ම ආයුෂ්‍යත් ආනන්ද සථවිරයන්වහන්සේ සොවාන්වූයේය.

සමස්තමහා මෙරුපච්ඡිනියෙහි සමස්තමහා පෘථිවියෙහි අණුරේණු පමණකුදු දූව්හරයක් දූව්සටහනක් මිශ්‍රවියනොදී එකානන පරමාථ සැබව්බාකාර පෘථිවිබාහුවම මතුකරබැලී මෙහි සමප්‍රදේශලයාට ඊට කුඩා සවිශ්‍යනක අවිශ්‍යනක වසතුන්හි එකානනපරමාථසැබව්බාකාර පෘථිවිබාහුවමතුකර බැලීම ඉතා පහසුවන්නේමය වෘක්ෂයකින්හෝ පච්ඡිනියකින් ජලනලයක කැඩපතක වැටෙනසෙවනැල්ලක් මහාමෙරු පච්ඡිනියෙහි පෘථිවි පමණට විශාලව පෙනෙන්නේවි නමුත් අණුරේණු පමණ කුඩු දූව්හරයක් දූව්සටහනක් නැති ගෙ සින් අතුරුදන්වීමට අවකාශයක් එලිගි සිටි කල එක අසුරු

සැණක් තුළ සියවරකටත් වඩා අතුරුදන්විය හැකි වාක්මෙන් ඒ මහාමේරු පවුන ශිලා පෘථිවි පමණටම එහි පැතිර පවත්නා ස්නාබ්ධාකාර පරමාළු පෘථිවි ක්‍රියාද අණුරේණු පමණ තුළු හරයක අරවුවක කියා කිසිවක් නැති හෙයින් එක අසුරු සැණක් තුළ සියවරකටත් වඩා අතුරුදන්විය හැක්කේය. ස්වකීය කයෙහි එකානන්ත පරමාළු පෘථිවි ලක්ෂණය බලන කල ඤාණයෙන් අසුකර ගත හැකි ප්‍රමාණය දැන අභිභවයෙන් වෙන වෙනම ගෙන බැලිය යුතු. ශිෂ්ටාභිය ගෙන බලන කල ඇතුළත පිටතැයි වෙන් නොකොට එකට විනිවිද පෙනෙනාකාරයෙන් ගෙන බැලිය යුතු. පෘථිවි නොවන වණි බාහුකු විසින් හරස්ව මුවා කළ හැක්කේය. සංසාන ප්‍රඥානින් විසින් හරස්ව මුවා කළ හැක්කේය. ඤාණය සල සලා යවනු. දෙපතුල දක්වා සියලු අභිගයන්ම ඤාණයෙන් අසුකර ගත හැකි ප්‍රමාණයට පිරිසිදු පිරිසිදු බැලිය යුතු. අභිභවයෙන් සියල්ලක් බලා කෙළවර වූ කල ඤාණය හිස් මුදුනේ සිට යැවිය යුතු දෙපතුල දක්වා විනිවිද යනවා ඇත. දෙපතුල සිට ගෝ යැවිය යුතු. හිස් මුදුන දක්වා විනිවිද යනවා ඇත. ස්වකීය ස්නාකකයෙහි බාහු වක්‍ර ස පහදා ගත් පුද්ගලයාට අනන්තකලා අනන්තවක්‍රවාලගත සත්වයන්ගේ ස්නාකකයන්හිද බාහු වක්‍ර ස පහසුවෙන් පහදා ගත හැකි වන්නේය. මෙසේ එකානන්ත පරමාළු පෘථිවි බාහු ලක්ෂණය පෙනී ගිය කල ආපො, තෙජෝ, වායෝ, චක්‍ර, සොන, රූප, ශබ්දාදී ශෛෂ අධ්‍යාත්මික බාහ්‍ය බාහුන්ද අන්‍යායාසයෙන්ම පෙනී යනවා ඇත. මේ පරමාළු පෘථිවි බාහුව බමී වක්‍ර ස පහදා ගනු වස් බාහු එළියෙන් එළිය කර බලන ආකාරයි.

පරමාළු ආපො බාහු ලක්ෂණ.

අබ්බින (බැදීම) ක්‍රියාව එකානන්ත පරමාළු ආපො බාහුයි කියන ලදී ඒ බැදීම ක්‍රියා ලක්ෂණ එකානන්ත පරමාළු බාහුව විභීන යවී තෙත්වීමය වැගිරීමයි කියන ලද උපසන්ත ආපො බවට පැමිණෙන්නේය. ඒ අබ්බින ක්‍රියා ලක්ෂණ ශුඛ ආපො බාහුවෙහිද අණුරේණුවකින් ලක්ෂයෙන් පංගුවක පමණද හරයක අරවුවක කියා දෙයක් නැත්තේය. ශුඛ අබ්බින ක්‍රියා මාත්‍රයම ඇත්තියි සේයි. ඒ ශුඛ අබ්බින ක්‍රියා ආපො බාහු යුෂයෙන් කලාපකර (පිඬුකර) බඳින ලදුව පෘථිවි තෙජෝ වායෝ මහාහුන බාහුකු එකකලාපිකව එකකට එකක් නිශ්‍රය ශක්තියෙන් උපසන්තමක ශක්තියෙන් උපකාරවීමට පොහොසත් වන්නාහුය. ඒ කලාපකොට බඳිමින් ආරක්ෂා කරන ආපො බාහු යුෂය නිරුඛව අතුරුදන්

වුවහොත් පෘථිවි තෙරේ වායෝ මහා භූත බාහුනුද බකින
යෙන් මිදී එකෙණෙහිම අතුරු දන්වන්නාහුය. මේ එකෙක
කලාපස්ථපෘථිවි තෙරේ වායෝ මහා භූතයන්ටතත් තත්
කලාපස්ථ අපො බාහුවෙන් ලැබෙන උදව් උපකාරයි.

ලොකයෙහි පරමාණු පටන් සත් සත්‍යානයෙහි රාහු අසුර
සූර්‍යා දක්වාත් බිහිබා සත්‍යානයෙහි මහමෙර සක්වල මහා
පොළොව දක්වාත් රූප බාහු පිටුවෙමින් නොයෙක් අයුරින්
කුඩුමහත් සටහන් බවට පැමිණෙන්නේ මේ අපො බාහු
යුෂයේ උපකාරයෙනි. මේ අපොබාහුව හැර රූපබාහු පිටු
කරමින් සනබඩන්නයට පැමිණ විශහැකි අත් එකම බාහුව
කුඩු නැත්තිය. යොදුන් එක්ලක්ෂ අටසැට දහසක් 168000
උස මහාමෙරු පඵතයෙහි අබකිනක්‍රියා අපො බාහුව දුන්
අන්තර්ගතවිනම් සමස්ත මහාමෙරු පඵතය දුන් ක්ෂණය
කින් අන්තර්ගත වන්නේය. යොදුන් එක්ලක්ෂ සූර්‍යාදහ
සක් 164000 උස චක්‍රවාල පඵතයෙහි අබකිනක්‍රියා අපො
බාහුව දුන් අන්තර්ගතවිනම් සමස්ත චක්‍රවාල පඵතය දුන්
ක්ෂණයකින් අන්තර්ගත වන්නේය. යොදුන් දෙලක්ෂ සත
ලිස් දහසක් 240000 සත කඩ මහා බොල්පොළොවෙහි අබ
කිනක්‍රියා අපො බාහුව දුන් අන්තර්ගතවිනම් සමස්ත මහා
බොල් පොළොව දුන් ක්ෂණයකින් අන්තර්ගතව එකම අහස්
පියෙසෙක් වන්නේමය. කුමක් හෙයින්? යත් ආරක්ෂක
අපො බාහු යුෂය නිරුඛව අතුරුදන්වූ කල්හි මහා මේරු
පඵත චක්‍රවාල පඵත ශෛල පෘථිවි භාවයෙන් එක සතව
පිහිටි පරමාභ පෘථිවි තෙරේ වායෝ මහාභූතයන් අනෙක
න්‍යයන්ට උපසාමහවිම් අනෙකන්‍යන්‍යයන් නිශ්ශ්‍රයකර
ගැනීමි නැමති සාමාන්‍යය එකෙණෙහිම ලිහියන හෙයින්.

නිජාණය හැර අන්‍ය සබ්බලක්ෂණයෙන් යුක්ත පරමාභ
බමිවූකලි උපසාමහයක් නිශ්ශ්‍රයක් නොලැබ එක අසුරු
සැණක් පමණ ජීවත් වන්නෝය කියා නැත්තේය. මහා
මෙරු පඵත චක්‍රවාල පඵත මහා පෘථිවීන්හි පරමාභ අපො
බාහු ලක්ෂණය බලන කල සාබ්බ ක්‍රියා පෘථිවි බාහුව සමග
මිශ්‍ර විශ්නොදී ශුඛ අබකින ක්‍රියා අපො බාහු ලක්ෂණයම
වෙන්කර බැලියයුතු. වණ්ණ බාහුවෙන් සංස්ථානප්‍රඥාපති
යෙන් හරස්ව මුවාකලිහැක්කේය. බමි ව්‍යවස්ථායක ක්‍රියා
වණ්ණයට සංස්ථාන ප්‍රඥාපතියට මුවාවී ගියහොත් උදයව්‍යය
බලනකල නොවැටහී යන්ට පිළිවන. මෙසේ කියනලද
පරිද්දෙන් පරමාභ බාහු ශුන්‍ය පහඳගත් කල්හිම අනිත්‍ය

දූර්ව අනාත්ම සංකෘතන ඵකානන් ත්‍රිලක්‍ෂණය ප්‍රත්‍යක්‍ෂවත්තේය. පෘථිවි බාහු නිර්දේශයෙහි කී පරිද්දෙන් මේ අපොබාහු නිර්දේශයෙහිද පරමාමි අපොබාහු ලක්‍ෂණය දක්නා ලක්‍ෂණය පහදා ගත් පුද්ගලයාට මුළු මහාමෙරු පථිනාදියෙහි කිසි දෑව් හරයක් දෑව් සටහනක් නැතිව කැඩපනක දිය බදුනක වැටෙන ඉර සඳ වලාකුල් සෙවනකආකාරයෙන් අබකින ක්‍රියා අපොබාහු ලක්‍ෂණයම පෙනී වැටහී එනවාදැන එසේ පෙනී වැටහී අකල දිව්‍යමනුෂ්‍යදී සත්‍ය සත්‍යානායන්හි අපොලක්‍ෂණය පෙනී වැටහීර්ම පහසුවන්නේය. එහෙත් සත්‍යසත්‍යානායෙහි අපොලක්‍ෂණය වැටහී පෙනී ර්මම මෙහි අභිප්‍රාය කරනලද පෙනීමවේ. මහාමෙරු පථිනාදියෙහි පවත් උදුරු දක්වන ලද්දේ සත්‍ය සත්‍යානායෙහි වැටහීම පහසුවීම පිණිසයි. ස්වකීය සත්‍යානායෙහි හිස්මුදුන පවත් දෙපතුලදක්වා දෙපතුල පවත් හිස්මුදුන දක්වා පැහැදිලි සේ විනිවිද පෙනී වැටහී අකල්හි පරසත්‍යානායෙහිද පෙනී වැටහී එනවා දැන.

මේ අබකින ක්‍රියා අපොබාහුව බවේ වක්‍ෂස පහදා ගනු වස් බාහු එළියෙන් එළිය කර බලන ආකාරයි.

පරමාමි තෙජො බාහු ලක්‍ෂණ.

ශීතොෂ්ණත්‍රියාවය ඵකානන් පරමාමි තෙජොසි කියනලදී. හෙද සමාන කලාපිකවූ පෘථිවි අපො වායෝ මහාභූතයන් මුහුකරවමින් ශක්තිමත් කරනු පිණිස නැවීමයි. ශීත උෂ්ණ තෙජො දෙක්හිම සමාන කලාපිකවූ මහා භූතයන් මුහුකරවා ශක්තිමත් කරවීමෙහි ස්වකීය ස්වකීය ශක්තියෙන් වෙන වෙනම බලසම්පන්න කරවීමෙහි පොහොසත්වූ නැවීම දැක්වේ. මවු කුසින් කුඩුවට වැටුණු බිජු මවු කිකිලි විසින් නිහර වසමින් උණුසුම් ගන්වන ලදුවම පිළිවෙලින් මුහුකුරු ශක්තිමත්ව එහිතුල නිබෙන ස්වරස පැටවූ බවට පැමිණ කොෂය බිඳ ගෙන නික්මිය හැකිවත්තේය. ඉදින් මවු කිකිලි විසින් වසා උණුසුම් නොගැන්වූ නම් ඒ බිජු මවු කුසදී වැදගත් උණුසුම අතුරුදන්වීමේදී කුණුවියන්නාහුය. මේ උපමාවෙහි යම්සේ කිකිලිබිත්තර ස්වරස මවු කිකිලි විසින් වසා උණුසුම් ගන්වන ලදුවම මුහුකුරු ශක්තිමත්ව පැටවූ බවට පැමිණන්නාහුද එපරිද්දෙන් සත්‍යබලක්‍ෂණ පෘථිවිත්‍රියාද තෙජොපරිවාසිතවම මුහුකුරු ශක්තිමත් වන්නාහුය. අබකිනලක්‍ෂණ අපොක්‍රියාද තෙජො පරිවාසිතවම මුහුකුරු ශක්තිමත් වන්නාහුය. විසත්මහනලක්‍ෂණ වායෝ ක්‍රියාද තෙජො පරිවාසිතවම

මුහුකුරු ශක්තිමත් වන්නාහුය. තෙජෝපරිවාසයෙන් නො
 රචනම් ශක්තිමත් නොවන්නාහුමය. ලවණ සාගර සිද
 නන සාගර කලා සකාරක ජලද ශීත තෙජෝ බාහුගති
 හුගේ වසීන විශේෂයෝමය. ශීත තෙජෝ බාහුහුගේ ආබි
 පත්‍යය යටතේ වසීනය වෙමින් පවත්නාවස්තුහුය. මහාමේ
 රූපචිත වක්‍රවාල පචිත ශීලා පාවිච්ඡි හුද ශීත තෙජෝ බාහු
 හුගේ වසීනවිශේෂයෝමය. පාවිච්ඡි ආදී අත්‍යවශ්‍යතා මිශ්‍ර
 විය නොදී ශුඛ තෙජෝ බාහුවම බලනකල සිසිල් වස්තුවල
 හුදු සිසිල් ක්‍රියා ලක්ෂණද උණුසුම් වස්තුවල හුදු උණුසුම්
 ක්‍රියා ලක්ෂණද වෙන්කොටගෙන බැලිය යුතු. වණි සංස්ථා
 න ද්‍රව්‍ය ප්‍රභේදනිත්‍යා මිශ්‍රවියනොදෙනු.

මේ ශිතොෂ්ණ ලක්ෂණ තෙජෝ බාහුවෙහි අණුරේණු පම
 ණද දූවි සටහන් ආදියක් නැතිබව ප්‍රකටය. එසේ දූවි සට
 හන් ආදියක් නැති හෙයින්ම මේ තෙජෝ බාහු ලක්ෂණය
 ලක්ෂණය පහදාගත්කල පැහැදි ජල කැඩපත් ආදියෙහි වැටෙ
 න ඉරසද වලාකුල් සෙවනැලි මෙන් ශුන්‍යයෙහිම විශාලව
 දූවි සටහන් ආදීන්ගේ වශයෙන් වනාහි කිසිවක් නැතිව
 ප්‍රකටවී එනවා ඇත. ස්වකීය ශරීරයෙහි බලනකල ලක්ෂණ
 යෙන් අසුකරගත හැකි ප්‍රමාණය දැන අවයව වශයෙන් පිරි
 සිද පිරිසිදු බලනු. ස්වකීය ශරීරයෙහි වැටහීම පැහැදුණු
 කල්හි අත්‍යශරීරයන්හි වැටහීමද පහසුවෙන් පහදාගත
 හැකිවේ. මේ පරමාප්ත ශිතොෂ්ණ ක්‍රියා තෙජෝ බාහුව බමී
 වක්‍රස පහදා ගනුවස් බාහු එළියෙන් එළිය කර බලන
 ආකාරයි.

පරමාප්ත වායෝ බාහුලක්ෂණ.

අග්නිඡලා තුළ අග්නිබාහුහුගේ අනුභාවයෙන් අග්නිබාහු
 වම දිසුණු කරනු පිණිස පිඹ රුකුල් දෙන වායෝ වෙත
 ඇතිවීම බමිනාවකි. ඒ වායෝවෙගයෙන් ගිනිදූල්ල උණු
 සුම දුම දෙශානතරොත්‍යපත්තිවශයෙන් ගිනිඅල්ලා ගැනීම හා
 ආලෝකය යන ආදීන්ගේ වශයෙන් අග්නි බාහුහුගේ දිසුණුව
 ඇතිවන්නේය. එපරිද්දෙන් ශිතොෂ්ණ ක්‍රියා සබ්බකත තෙ
 ජෝබාහුවතුළ විද්‍යමාන වෙගය වායෝ බාහුවයයි කියනලදී.
 ගින්නට ආහාරවියහැකි පිදුරු තණපත් ආදියකට ගෙලින
 ලද ස්වප්‍රමාත්‍යා ගිනිපුපුරක් නමුත් ඒ වායෝබාහුව ප්‍රත්‍යය
 කොටගෙන ඒ පිදුරුතණපත් ආදිය වහා පැතිර ගනිමින් දිසු
 ණුවන්නේය. ඉදින් ගින්නතුළ වායෝ බාහුව දුමිලව අග්නිය
 දිසුණුවීගත නොහේනම් විජිනි පතකින් සලානැතහොත්
 බටයකින් පිඹ පිටින් සුළිග රට එකතු කරනු ලැබේ. උෂ්ණ

තෙරේ ක්‍රියාවෙහි උපරිම වෙගයක්ද සිත තෙරේ ක්‍රියාවෙහි
 සිත වෙගයක්ද ඇතිවීම බලිතයයි. උපරිම ක්‍රියාව අනිකෙකි
 සිත ක්‍රියාව අනිකෙකි වෙගය අනිකෙකි. උපරිම සිත ක්‍රියා
 නම් පරමාප්ත තෙරේ බාහුසි. වෙගය නම් පරමාප්ත වායෝ
 බාහුවයි. සමාන කලාපිකවූ පාවිච්ඡි ආපො තෙරේ මහා
 භූතයන්ගේ ශක්තිසීද්ධි කිවමනාවේ. ඒ වෙගය වැඩෙන පම
 ණට සමාන කලාපිකවූ මහාභූත කලාපද වැඩෙන්නා
 හුය. වෙගය අතිශයින් උත්සන්නා වීමෙන් අකුණු බවටද
 පැමිණියහැක්කේය. සුළං කොට්ට මෙට්ටාදියෙහි සුළගමෙන්
 ඒ වෙගය රුකුල්දීම තල්ලුකිරීම ස්වභාවකොට ඇති හෙයින්
 පොත පතේ “විසමිහන ලක්ඛණා වාසොධාතූ” යි කියන
 ලදී. මහාමෙරුපච්ඡිත චක්‍රවාල පච්ඡිත සිලා පාවිච්ඡිහිසිතතෙ
 රේ බාහුවට ඒ වායෝ වෙගයේ බලයෙන් වැඩෙමින් කලපා
 න්‍යය දක්වා ඝෂණයෙක් ඝෂණයෙක්හි රූප කලාප උපදව
 මින් පරමපරාවතමින් දියුණුව ගෙනයා හැකිවී තිබේ. පැහැදිලිව
 පෙනෙනසේ බලනු. හෘදයවස්තුව නිශ්ශ්‍රයකොට පහලව
 න එක එක පවනවාරයකින් සකලශරීරයෙහි වින්‍යාපරූප
 කලාප විසුරුවාහරින්නේත් ඒ ඒ සෘතුවෙන් පහලවන සෘතූ
 පරූපකලාප විසුරුවාහරින්නේත් කුසේ ගතවූ ආහාරසෝ
 හයෙන් පහලවන ආහාරපරූපකලාප විසුරුවාහරින්නේත්
 කලලඅවස්ථාවෙහි පටන් සත්ත්වයන්ගේ සකලශරීරපිළි
 වෙළුන් දියුණුකර හරින්නේත් අඛණ්ඩ අවස්ථාවෙහි පටන්
 වෘක්ෂලතා පිළිවෙළින් දියුණුකර හරින්නේත් යථොක්තවා
 යෝ බාහුසිගේ රුකුල්දීමෙහි මහමෙර සක්වල මහ පො
 ලොව පටන් සවිඤ්ඤාන අවිඤ්ඤාන සියලු වස්තූන්හිම තල්ලු
 වෙමින් පවත්නා ආකාරය පෙනෙනසේ බලනු. සිය සිරුර
 හිස් මුදුන පටන් දෙපතුල දක්වා පැහැදිලිව පෙනෙනසේ
 බලනු. මේ වායෝ බාහුවද කියනලද බාහුන් මෙන් දූවි
 සවහන් ආදියෙන් තොරව කැඩපතක දිය බඳුනක වැටෙන
 සෙවනැල්ලක්සේ පෙනී යනවා ඇත. නිතර පෙනෙමින්
 තිබෙන වණි සංස්ථාන ද්‍රව්‍ය ප්‍රඥාප්තින් හරස්වී මුවාකල
 හැක. එකානන්‍යයෙන් නැති ඒ ප්‍රඥාප්තින් ඝෂණයෙන් පිහි
 හරිනු.

මේ විසමිහන ක්‍රියා පරමාප්ත වායෝ බාහුව බලි වක්‍රස
 පහදා ගනු වස් බාහු එළියෙන් එළියකර බලන ආකාරයි.

යථොක්තසාධන, අබ්බිත, සිතොපරිම, විසමිහන යන
 පරමාප්ත ක්‍රියා සතර ස්වකීය ස්වකීය ලක්ෂණ වශයෙන් ප්‍රකට
 යහ. ප්‍රතිස්ථාපන වශයෙන් පිංගාහි සාධනලක්ෂණපාවිච්ඡි

ක්‍රියාව ප්‍රතිස්ථාපනය කොටගෙන එකක්මෙන් පිහිටන් නානුය එකට ඉපද එකට සිට එකටබිඳි අතුරුදන්වන බාහු හුයි. සාබ්බලක්‍ෂණ පෘථිවිබාහුව අතුරුදන්වනම් ඉතිරිබාහු තුනද ප්‍රතිස්ථාපනය නැතිවියාමෙන් අතුරුදන් වන්නානු ය. අබකින ලක්‍ෂණ අපොබාහුව අතුරුදන්වූකල්හිද බකි න යෙන් මිදි එකිනෙකට අනුබල නොලැබ සියල්ලක්ම අතු රුදන් වන්නේය. නවා තිස්සුණුකරන තෙරෙබාහුව අතුරු දන්වූ කල්හිද ඉතිරි බාහු බලසුන්ව නටබුන්වන්නානුය. ඒ එසේමය ශිතොපණ ලක්‍ෂණ තෙරෙ බාහුව විසාමහන ලක්‍ෂණ වායෝ බාහුවෙන් වැලිදගන් කල්හිම ඇති දෘඩවිය හැකිවේ. වායෝ බාහුවෙන් නො වැලිද ගන්නාලද්දි නම් එකෙණෙහිම බලසුංව නටබුන් වන්නිය. සාබ්බලක්‍ෂණ පෘථිවි බාහුවද මුහුකුරු දෘඩවීම පිණිස අනුබලදෙන වායෝ බාහුවෙන් නොවැලිද ගන්නාලද්දි නම් එකෙණෙහිම බල සුංව නටබුන්වන්නිය. අබකින ලක්‍ෂණ අපොබාහුවද ස්වකීය ලක්‍ෂණය ඇති දෘඩවීම පිණිස අනුබලදෙන වායෝ බාහුවෙන් නොවැලිද ගන්නාලද්දි නම් එකෙණෙහිම බල සුංව නටබුන්වන්නිය මේ සාබ්බ අබකිනාදි චතුර්විධාකාර පරමාප ක්‍රියාවන් එකිනෙක නිශ්ශ්‍රයකරගන්නා අකාරයන් එකක් නැවැටුවහොත් සියල්ලම නැවැටියන අකාරයන්ය.

මේ චතුර්විධාකාර පරමාප ක්‍රියාදෙවකීය සවිශුනක අවිශුන කසනනානයන්හි උත්පතති වශයෙන් අවිනනනීය අතිවිශාල අතිවිචිත්‍ර ගති ඇත්තානුය. එසේම ඔවුන්ගේ සෘඪි අනුභාව බලපරාක්‍රමද අවිනනනීයයහ.

මේ බාහු චතුර්කය බුදුන්ගේ දෙශනා නයටඅනුව ප්‍රතිචෙ බය පිණිස වැයම් කරනහොත් ලොකොත්තර අයභිච්ඡාවද විච්ඡා බරසින්ගේ දෙශනානායට අනුව අවබෝධය පිණිස වැයම් කරනහොත් ලෝකික ගකාරි විච්ඡාවද ලෝකිකමවු මධ්‍යමනායට අනුව අවබෝධය පිණිස වැයම්කරනහොත් ගෞරව ද්‍රව්‍ය බාහු යනනුවිච්ඡාදියද ඉපදවිය හැක්කේය.

මේ මහාභූත බාහුන්ගේ ප්‍රධාන මූලික නායක බාහුවනම් තෙරෙ බාහුවයි. චක්‍රවාල කලාසකාරක ජලසකකියන්ගේ පටන් සවිශුනක අවිශුනක සියලුම ද්‍රව්‍ය පිණිස තෙරෙ බාහුගේ වර්තනයෝමය. මේ තෙරෙ බාහුගේ සෘඪි අනු භාව බලපරාක්‍රමාදි සියල්ලක් සජීවමයන් සමාකාරයෙන් අව බෝධකලාවු බුදුන්ගේ ඤාණයට මුත් සෙස්සන්ගේ ඤාණයට විශය නොවේමය.

මේ චතුර්මහා භූතිකො-යන ප්‍රථම මාතෘකා පදයෙහි සාරයි.

(ජපසාදමණික) ඡට්ඨිඛ ප්‍රසාද නමැති බාහුකැඩපනින් අතුලිත පිටත සරසන ලද්දේය යන විනය මාතෘකා පදයෙහි 'පසාද' යන්නෙන් අභිප්‍රාය කරනලද්දේ කමිජ මහාහුතයන්ගේ ඔපයයි 'අච්ඡ, මණ්ඩ' ශබ්දවශයෙන්ද ඒ ඔපයම වාච්‍යවන බවදනුයුතු. එහෙයින් ජපසාදමණික යන්නට ඡට්ඨිඛ ප්‍රසාද නමැති බාහු කැඩපනින්ද අමතීයනලදී. ඒ බාහු කැඩපන්ද සෘතුප් කමිජ වශයෙන් දෙවදුරුමියහ. එයින් කන්නාභි කැඩපත් අදියෙහි බාහු ඔපය සෘතුප්පි. අධිකතම සන්නාන ගත මහා හුත බාහුන්ගේ ඔපය කමිජයි. හෙද වක්‍ර බාහු කැඩපතය, ශ්‍රොත්‍ර, ශ්‍රාණ, ජිහ්වා, කාශ, මනා: බාහුකැඩපතය යන මොවුන්ගේ වශයෙන් සවැදුරුමිවේ. එයින් වක්‍ර:ප්‍රසාද නමැති බාහු කැඩපත අසම්පා රකා මතුපිට පහළවන්නේය. ශ්‍රොත්‍ර ප්‍රසාද නමැති බාහු කැඩපත ශ්‍රොත්‍රබිලයතුළද ශ්‍රාණප්‍රසාද නමැති බාහුකැඩ පත කාසාබිලයතුළද ජිහ්වා ප්‍රසාද නමැති බාහු කැඩපත දිවමැදද කාශප්‍රසාද නමැති බාහු කැඩපත සකල ශරීරයෙහි ඇතුලිත පිටත පැතිරද මනා: ප්‍රසාද නමැති බාහුකැඩ පත හෘදය කොෂභ්‍යන්තරයෙහිද පහළවන්නේය.

මේ ප්‍රසාද නමැති බාහුකැඩපත් ඡට්ඨිඛය හොඳින් වැටහුණු පුද්ගලයාට මේ ඝ්‍රාහකාය මොනවට මට සිදුවූ විදුරු වැඟින්නෙත් පෙනී යනවා ඇත. මේ ප්‍රසාද බාහු කැඩපත් ඡට්ඨිඛය අභිධර්මාපි සංග්‍රහයෙහි වාරයයි කියනලදී.

ඒ වාරද, ආකාශවාර ප්‍රසාද වාර වශයෙන් දෙවර්ගයක පුණ්‍ය වන්තයන්ගේ ගෘහයන්හි ඒ වාරදෙවර්ගයම තිබේ. ගෘහපන යන්ගේ ඇතුල්වීමට පිටවීමට සහ සුලංඇතුල් වීමටත් තබන ලද ආකාශ වාර වර්ගයද ගෙට එළිය වැටීමට විදුරු අල්වා තබන ලද ප්‍රසාද වාරවර්ගයද යන දෙවර්ගයයි. එයින් විදුරු අල්වන ලද ප්‍රසාද වාරයන්ගේ කෘත්‍යය නම්. ඒ විදුරු අභිමුඛයෙහි දුර්ග්ගතව ඇතිනාස් ඉර සද නකත් නරු වලාකුල් පොළෝ තල ජලතල අභස්තල ගස් ගල් කඳු වන පව් දැගැප් වෙහෙර විහාරදි වස්තුන් සිය සටහනින් ඒ විදුරු පුවරුවල පිළිබිඹු කරගැනීමයි. ගෘහ වාසීන්ට ගෘහයෙහිම සිට ඒ ප්‍රසාද වාර යන්හි පිළිබිඹු වන ඉර සද ඉරුරැස් සදරැස් අදි සියල්ලක් සම්පූර්ණ සටහනින් දැක්කගැනී වන්නේය. ගෘහයෙන් පිටසිට ඒ ප්‍රසාද වාරවලින් බලා ගෘහයතුල තිබෙන ගෘහෝපකරණද දැක්කගැනී වන්නේය. ඒ ප්‍රසාද වාරයන්හි පිළිබිඹුවන වක්‍ර සුයෑ ප්‍රදීපාදීන්ගේ ආලෝකය වනාහි ඒ විදුරු

පුවරු සමග සහායත්තයට පැමිණෙන්නේය. මෙසේ කියන ලද නමින් ආකාශ වාර ප්‍රසාද වාර දෙවතියෙන් සුක්කකොට නනනලද ගෘහයක්මෙන් දිව්‍ය මනුෂ්‍ය හසරි අසව ගොමගිස ශුකර කුක්කුටාදී සත්ත්වයන්ගේ ස්නායුකාය යන්හිද ආකාශ වාර ප්‍රසාදවාරයයි වාරදෙවතිය බැගින් ඇත්තාහුය. එයින් මුඛවාර ග්‍රිවාචාර නාසිකාවාර අක්ෂිවාරදී නවවාරයෝද නව්‍යා දහසක් 99000. ලොමකුපවාරද ආකාශවාර නමියහ. වක්‍ෂ ග්‍රොත්‍ර ශ්‍රාණ ජිහවා කාය මනා සබ්බිකත අබ්බතමික කමිප් බාහු ප්‍රසාද වනාහි විදුරු පුවරු දොරවල් හා සදාශ හෙයින් ප්‍රසාදවාර නමියහ.

පියසි හිතනි දොර ජනෙල් අදි සියල්ලක් වජ්‍රමයවූ මධ්‍ය යෙහි දිප්තිමත් කමින් කිසිවකටත් දෙවෙනි නොවන වජ්‍ර ස්නාමහයක් ඇති ගෘහයක් ඇත්තේය. ඒ ගෘහයෙහි මතු ආකාශ නලයෙහි වලාහ පටල වක්‍ර සුය්‍ය නක්ෂත්‍ර තාරකා දීන්ගේ රූපහා ආකාශයෙහි පියාසර කරන පක්ෂීන්ගේ රූපත් විදුරු පියස්සෙන් ප්‍රවිෂ්ටව ගෘහ මධ්‍යයෙහි වජ්‍රස්නාමහ යෙහි පිළිබිඹු වන්නාහුය. විදුරු පියස්සෙහි වක්‍ර සුය්‍යාදීන් ගේ රූප ඡායා එක එක බැගින්ද ගෘහ මධ්‍යයෙහි පිහිටි වජ්‍රස්නාමහයෙහි එක එක බැගින්ද එක පැහැරම පහල වන්නාහුය. පූජිතවෙත් අභිමුඛවූතාක් වස්තුහු පෙරදිග විදුරු හිතනියෙහි සහ ගෘහ මධ්‍යයෙහි පිහිටි වජ්‍රස්නාමහයෙ හිද දක්ෂිණ දිශාවෙන් අභිමුඛවූතාක් වස්තුහු දකුණු දිග විදුරු හිතනියෙහි සහ ගෘහමධ්‍යයෙහි පිහිටි වජ්‍රස්නාමහයෙ හිද පශ්චිම දිශාවෙන් අභිමුඛවූතාක් වස්තුහු බස්නාහිර හිතනියෙහි සහ ගෘහමධ්‍යයෙහි පිහිටි වජ්‍රස්නාමහයෙහිද උතුරුදිශාවෙන් අභිමුඛවූතාක් වස්තුහු උතුරු දිග හිතනි යෙහි සහ ගෘහමධ්‍යයෙහි පිහිටි වජ්‍රස්නාමහයෙහිද උතුරු දිශාවෙන් අභිමුඛවූතාක් වස්තුහු උතුරු දිග හිතනියෙහි සහ ගෘහමධ්‍යයෙහි පිහිටි වජ්‍රස්නාමහයෙහිද හෙට්ඨිම දිශාවෙන් අභිමුඛවූතාක් වස්තුහු යට විදුරු භූමියෙහි සහ ගෘහ මධ්‍ය යෙහි පිහිටි වජ්‍රස්නාමහයෙහිද එක පැහැර දෙක දෙක බැගින් පිළිබිඹු වන්නාහුය. මේ ගෘහයෙහි මෙන් මේ ස්නායු කායෙහිද වක්‍ෂ ග්‍රොත්‍ර අදි කමිප්ප්‍රසාදවාර ශ්‍රව වතිය පිහිටා තිබේ. එයින් මනා ප්‍රසාද නමැති බාහු කැඩපත හාදය කොෂය තුළ පිහිටා තිබේ. "පහස්සර මිදං හික්කවෙ චිත්තං"යි අබ්‍රහ්මානර නිකායෙහි වදාළ හෙයින් ඒ මනා ප්‍රසාද නමැති බාහු කැඩපත හාත්පස ලෙලදිදි බැබැලී

මෙන් සුක්කා බාතුවකි. හික්කවෙ, මහණෙනි! ඉදංචිත්තං, මේ චිත්තා බාතුව; පහසාරං, ගාත්පස ලෙලදිදි බැබළීමක් ඇත්තේය යනු පාලියයි.

සිත අභේතුකවූවද උපන්ද, පටන් හමුවනාක් විදසුනාක් වසනු අරමුණු අතුරෙන් යමක් සිහිකරනු කැමැතිව ඊට ඒ සිත අභිමුඛ කෙළේ විනම් එකණෙහිම ඒ අරමුණ ඒ සිතේ වැටහී පහලවී එන්නේය. අභේතුක සිතට වඩා විභේතුක සිත ප්‍රසන්නාතරය. විභේතුක සිතට වඩා ත්‍රිභේතුක සිත ප්‍රසන්නාතරය. භූමිවශයෙන් මිනිසුන්ගේ ත්‍රිභේතුක සිතට වඩා බ්‍රහ්මාටු දෙවියන්ගේ සිත ප්‍රසන්නාතරය. බ්‍රහ්මාටු දෙවියන්ගේ සිතට වඩා නාවතියා දෙවියන්ගේ සිත ඊටත් වඩා යාමදෙවියන්ගේ සිත ඊටත් වඩා තුසිත දෙවියන්ගේ සිත ප්‍රසන්නාතරය. මේ නිසින් අනුක්‍රමයෙන් හවාග්‍රය දක්වාමන: ප්‍රසාදය ප්‍රසන්නාවිගොස් තිබෙන ආකාරය දතයුතු.

පුද්ගලයන්ගේ වශයෙන් සාමාන්‍ය පෘථග්වේදයන්ගේ සිතට වඩා ප්‍රකෘති ශ්‍රාවක බොධිසත්ත්වයන්ගේ සිත ප්‍රසන්නාතරය. ඊටත් වඩා මහාශ්‍රාවක බොධිසත්ත්වයන්ගේ සිත ඊටත් වඩා අග්‍රශ්‍රාවක බොධිසත්ත්වයන්ගේ සිත ඊටත් වඩා ප්‍රත්‍යක්‍ෂ බොධිසත්ත්වයන්ගේ සිත ඊටත් වඩා සඵල බොධිසත්ත්වයන්ගේ සිත ප්‍රසන්නාතරය. සඵලතාශූන්‍ය ප්‍රතිඵල කළ බුදුවරයන්ගේ සිත වනාහි කොටිප්‍රාප්ත ප්‍රසන්නත්වයෙන් සුක්කායි. ඉන්ඉහලට ප්‍රසන්නාවීමෙන් වැඩක් නැත්තේය. අනන්ත චක්‍රවාල කල්පසත්ත්ව සංඝකාර ප්‍රඥාපති සහ නිජාණයන සියලුම බමි සියලු ආකාරයෙන් සඵල මහා මන: ප්‍රසාදයෙහිම ආපාතගත වන්නාහුය. මෙසේවූ මන: ප්‍රසාදවාරය ගෘහ මධ්‍යයෙහි පිහිටි විදුරු වැඟුනා සදාශයි.

වක්‍ෂු ශ්‍රෝත්‍ර ශ්‍රාණ ජිහ්වා කාය සංඛ්‍යාත පඤ්ච ප්‍රසාදයෝ ගෘහයෙහි සතරදිග උඩ යට යන දසදිශාවෙහි පිහිටි විදුරු පුවරු හා සදාශයහ. ඇසට පෙනෙන වණි සටහන් ආදී වස්තුවකි වක්‍ෂු: ප්‍රසාද මන: ප්‍රසාද යන දෙදෙරෙහිද කනට ඇසෙන විත්තප් සෘතුප් ශබ්ද වකි ශ්‍රෝත්‍ර ප්‍රසාද මන: ප්‍රසාද යන දෙදෙරෙහිද නාසයට දූනෙන සුගඳ දුගඳ වකි ශ්‍රාණ ප්‍රසාද මන: ප්‍රසාද යන දෙදෙරෙහිද දිවට දූනෙන රස වකි ජිහ්වා ප්‍රසාද මන: ප්‍රසාද යන දෙදෙරෙහිද ශරීරයට දූනෙන උණු සිසිල් තද මොලොක් වස්තු අරමුණු වකි කාය ප්‍රසාද මන: ප්‍රසාද යන දෙදෙරෙහිදවැරි විඤ්ඤායට ගොවර වන්නාහුය. අවශිෂ්ට නාමරූප ප්‍රඥාපති වස්තු අරමුණු වකි සියල්ලක් ශුඛ මන: ප්‍රසාදවාරයෙහිම වැරි විඤ්ඤායට ගොවර වන්නේය.

ඇසදල්වා සදමඬලදෙස බැලූකල වක්‍ෂු: ප්‍රසාද බාතු කැඩ පතෙහි එක සදමඬලකුත් හෘදය කොපහානතර මන: ප්‍රසාද බාතු කැඩපතෙහි එක සදමඬලකුත් මෙසේ සදමඬල් සටහන් දෙකක් පෙරපසුනොව එකවිටම ඒ දෙනන්හි පහල වෙයි ගැටෙයි පියාසරකර අවුත් ශාඛාවෙහි වසන්තාවූ පක්‍ෂියාත් උගුගේ ජායාවත් පෙරපසුනොව එකවිටම ශාඛාවෙහි සටනට පැමිණෙන්නාක්මෙනි නොහොත් ආදාසනලයක මුහුණ බලනකල බලන තැනැත්තාත් මුබ නිමිත්තත් පෙරපසුනොව එකවිටම සිනාසිමි ආදී ක්‍රියාපවත් වන්නාක් මෙනි.

නැගෙනහිර දිගින් උදාවන ඉරමඬල් සටහන ගෘහයෙහි නැගෙනහිර හිත්තියේ විදුරුදොරින් ගෘහමඬයෙහි පිහිටි විදුරු වැඹදක්වා විනිවිදගොස් විදුරු වැඹෙහි කානතිමත්ව බබලනකල නැගෙනහිර දෙසනොබලා ඒ විදුරුවැඹදෙස බලා ඉරමඬල් සටහන දැකියහැක්කාක්මෙන් ඒ සදමඬල් සට හන වක්‍ෂු:ප්‍රසාද නමැති කමිප විදුරු දොරින් හෘදය කො පහානතරයෙහි පිහිටි මන: ප්‍රසාද නමැති කමිප විදුරු වැඹ දක්වා විනිවිදගොස් මන: ප්‍රසාද නමැති කමිප විදුරු වැඹෙහි කානතිමත්ව බබලන්ට පටන්ගනී. අතුරුදන්වීමෙහි වනාහි වක්‍ෂු:ප්‍රසාදයෙහි සදමඬල් සටහන අතුරුදන් වීමට පැමිණෙන නමුත්මන: ප්‍රසාදයෙහි පිළිබිඹුවූ සදමඬල් සට හන අතුරුදන්වීමට නොපැමිණේ මේ වෙනස පෙනෙනසේ බැලියයුතු. පැහැදිලිව දකගනහොත් ප්‍රසාද බාතු ඡවිවතීය සම්පූර්ණ බාතුමාත්‍රයක් බව අනායාසයෙන් පෙනී යනවා ඇත. සද සටහන් සෙවන වක්‍ෂු: ප්‍රසාද මන: ප්‍රසාදවයෙහි ගැටීමද හෙනපහරක්සේ වෙගවත්ය.

මේ නයින් සුයෂිමණ්ඩලය දෙසබැලූකල්හි වක්‍ෂු:ප්‍රසාදයෙ හි සුයෂිමණ්ඩල සටහනකුත් මන:ප්‍රසාදයෙහි සුයෂිමණ්ඩල සටහනකුත් මෙසේ සුයෂිමණ්ඩල සටහන් දෙකක් පෙරපසු නොව එකවිටම පහලවෙයි. ගැටෙයි. වෘක්‍ෂයක්දෙස බැලූ කල්හි වක්‍ෂු:ප්‍රසාදයෙහි වෘක්‍ෂසටහනකුත් මන:ප්‍රසාදයෙහි වෘක්‍ෂසටහනකුත් මෙසේ වෘක්‍ෂසටහන් දෙකක් පෙරපසු නොව එකවිටම පහලවෙයි ගැටෙයි. මනුෂ්‍යයෙකුදෙස බැලූකල්හි වක්‍ෂු: ප්‍රසාදයෙහි මනුෂ්‍ය සටහනකුත් මන: ප්‍රසාදයෙහි මනුෂ්‍ය සටහනකුත් මෙසේ මනුෂ්‍යසටහන් දෙකක් පෙරපසුනොව එකවිටම පහලවෙයි ගැටෙයි.

මෙහිද ගැටීම යටකිනයින් වෙගවත්බව දනගුතු වලාග පටල එකිනෙක ගැටීමෙහි විදුලි එලිය වැටෙන්නාක්

මෙත්ද වානසුලු එකිනෙක ගැටීමෙහි උල්කා පහළවත් නාක්මෙත්ද භන වසතු එකිනෙක ගැටීමෙහි ගඩනායින් නාක්මෙත්ද ගිනිකටු ගිනිගල් එකිනෙක ගැටීමෙහි ගිනි මල් ගිනිපුපුරු පහළවත්නාත් මෙත්ද සදමඩල සටහන් ආදී සටහන් සෙවනැලි වැසුනු ප්‍රසාදයෙහි ගැටීමේ වෙගවත් කමින් වැසුනු ප්‍රසාදයෙහි විඤ්ඤාණයින් පහළවත්නාහුය. ඒ විඤ්ඤාණයින් වැසුනු වාරයෙහි පහළවන හෙයින් වැසුර්විඤ්ඤාණයයි කියනු ලැබෙත් සටන වෙගය සංසිදීමේදී ඒ විඤ්ඤාණයින්ද නිරුඛව සංසිදියත්නාහුය. සද සටහන් සෙවන මනා ප්‍රසාදයෙහි ගැටීමෙන් වැලනොකැඩී විවිසින් පහළ වත්නා හුය. සණ්ඨාවකට වරක් පහරකල්හි ඒ පහර වෙගයෙන් ශබ්දකලාපරවය බොහෝ වේලාවක් නොසිද පවත්නාක් මෙනි. ඒ ඒ ප්‍රහාරවෙග සංසිදීමේදී ඒ ඒ ශබ්දකලාපරවයන් සන්සිදියත්නාක්මෙන් සද සටහන් සෙවනැල්ලෙන් සටන වෙගය සංසිදීමේදී ඒ සටනවෙගයෙන් ජනිත විවි චිත්ත පර මපරදනිරුඛව සංසිදියත්නාහුය. ඇසට පෙනෙනානක් සියලු වස්තූන්හිම මේ මෙසේම බව දනගුතු. මේ වැසුනු ප්‍රසාද 1 රූපාරමමණ 1 වැසුර්විඤ්ඤාණ 1 යන බාහුත්‍රිකයෙහි එක පැහැරම ප්‍රඥාවැසුසින් උත්තාදනිරුඛ ලක්ෂණයන් සමග බාහු ස්වභාවමතුකර බලන ආකාරයි.

මෙස ජල වාන හෙයි සණ්ඨා ශබ්ද සමග මනුෂ්‍ය ගො මහිෂ කාක සුනඛාදී සත්ත්වයන්ගේ ශබ්දය ශ්‍රෝත්‍රප්‍රසාද නමැති බාහු විදුරු දෙරෙහිද හෘදය කොප්‍රසාදයෙහි පිහිටි මනාප්‍රසාද නමැති බාහු විදුරු වැගෙහිද යන දෙකත් හි පෙරපසුනොව එකවිටම පහළ වෙයි ගැටෙයි. ඒ මෙස ශබ්දදී ශබ්ද සටහන් ශ්‍රෝත්‍රප්‍රසාදයෙහි ගැටුණුකල විඤ්ඤාණයින් පහළ වෙත්. ඒ විඤ්ඤාණයින් ශ්‍රෝත්‍ර ප්‍රසාදයෙහි පහළවන හෙයින් ශ්‍රෝත්‍ර විඤ්ඤාණයයි කියනු ලැබෙත්. සටන වෙගය සංසිදීමේදී ඒ විඤ්ඤාණයින්ද නිරුඛව සංසිදියත්නාහුය. ඒ ශබ්ද සටහන් මනාප්‍රසාදයෙහි සටනවෙගයෙන් පරමපරව වශයෙන් විවිසින් පහළවත්නාහුය. සටනවෙගය සංසිදීමේදී පරමපර වශයෙන් පහළවන විවිසින්ද යට දක්වූ සණ්ඨාවය මෙන් නිරුඛව සංසිදියත්නාහුය. කනට ශබ්ද ඇසෙන සියලු අවස්ථාවන්හිම මේ මෙසේම බව දනගුතු. මේ ශ්‍රෝත්‍ර ප්‍රසාද 1 ශබ්දාරමමණ 1 ශ්‍රෝත්‍රවිඤ්ඤාණ 1 යන බාහුත්‍රිකයෙහි එක පැහැරම ප්‍රඥාවැසුසින් උත්තාදනිරුඛ ලක්ෂණයන් සමග බාහු ස්වභාව මතුකර බලන ආකාරයි.

නාසිකාවතුවල ශ්‍රාණප්‍රසාද 1, සුගඳ දුගඳ නමැති ගකාර මමණ 1, ශ්‍රාණ ප්‍රසාදයෙහි පහලවන ශ්‍රාණවිඤ්ඤාන 1 යන බාහුත්‍රයෙහි සහ ජිහ්වා මධ්‍යයෙහි ජිහ්වා ප්‍රසාද 1, ලොණ ලිලාදි රසාරමමණ 1, ජිහ්වා ප්‍රසාදයෙහි පහලවන ජිහ්වා විඤ්ඤාන 1 යන බාහුත්‍රයෙහිද ප්‍රඥවක්‍ෂයින් එකපැහැර උත්පාද නිරෝධ ලක්‍ෂණයන් සමග බාහුසවිභාව මතුකර බලන ආකාරය වක්‍ෂ්‍යොත්‍ර බාහුවයෙහි කී නසින් දනස්සතු.

කායප්‍රසාද නැමැති බාහුකැඩපන වනාහි හිස්මුදුන පටන් දෙපතුව දක්වා කය ඇතුළත පිටත ලේ මස් පැහිරසිටි තාක් සියලු තන්හිම පැහිර යමින් පහලවේ. තියුණු ඉදිකටු මුණනකින් ඇත බැලුකල රෙදුම දෑනෙන සියලු කායප්‍රදේශයන්හි කායප්‍රසාද බාහු කැඩපන පහලවන බව දනස්සතු. තදමොළොක්වූ පෘථිවි වග්ගා උණුසිහිල්වූ තෙජෝවග්ගා සුබල දුබලවූ වායෝ වග්ග කායප්‍රසාද බාහු කැඩපනෙහි සටහනෙහි වන්නාහුය. පතුවල ගින්නෙන් උණුසුම් කොට උණුසුමද ජලයෙන් තෙමා සිතලද දෑනෙන කල එක උණුසුම් අරමුණු සිහිල් අරමුණු සටහනක් පතුවල පැහිර සිටි කායප්‍රසාද බාහු කැඩපනෙහිද එකඋණුසුම් සිහිල් අරමුණු සටහනක් හෘදය කොප්‍රාසනාර මනා ප්‍රසාද බාහු කැඩපනෙහිද එකපැහැරම පහලවෙයි ගැටෙයි. ඒ ගැටීමද හෙන පහරක්සේ බලවතර වේ. එහෙයින් සටහනවෙගයෙන් මුළු පතුවල සපුරා කායවිඤ්ඤාණ සිත් සහ හෘදය කොප්‍රාසනාර මනා ප්‍රසාද බාහු විදුරු වැඩෙහි ගැටීමෙන් උණු සිහිල් අරමුණු සටහන් දෑන හැඳිනගන්නා විට සිත්ද කියනලද නසින් පරමපරව නොසිඳි බොහෝ වේලාවක් මුළුල්ලෙහි පහලවන්නාහුය. ඒ උණු සිහිල් අරමුණු සටහන් ගැටීමේ වෙගය සංසිදීමේදී විඤ්ඤාණසිත් සහ විටිසිත්ද නිරුඛව සංසිදෙන්නාහුය.

මේනසින් ඇතුළත පිටත සෙසු කයෙහි උණු සිහිල් අරමුණු සෙවනැලි ගැටුණුකල්හිත් සැලීම් රෙදුම් හිරි කොර කැක්කුම් රුක් දූවිලි ආදිය ඇතිවූ කල්හිත් කායවිඤ්ඤාණ සිත් විටිසිත් පහලවන අන්දම දනස්සතු.

මේ කියනලද්දේ කායප්‍රසාද 1, චොට්ඨබ්බාරමමණ 1, කාය විඤ්ඤාණ 1 යන බාහුත්‍රයෙහි ප්‍රඥවක්‍ෂයින් උත්පාද නිරෝධ ලක්‍ෂණයන් සමග බාහුසවිභාව එකපැහැර මතුකර බලන ආකාරයි.

උල්පත්බිමකින් දිය උනන්තාක් මෙන් හෘදයකොෂඛ්‍යා නතරයෙහි නිතර උපදිමින් පවතින හවාඛගච්ඡන්‍යය මනා ප්‍රසාදයයි කියනලදී. ඒ හවාඛග චිත්තයයි කියනලද මනා ප්‍රසාදය අතින් හටයෙහි හමුවූ දෙයක්ම අරමුණුකරන හෙයිනුත් ඒ අරමුණු කිරීම අප්‍රකට හෙයිනුත් මෙනම් දෙයක් අරමුණු කෙලෙමිසි පුද්ගල සන්නානයෙහි ඒ වෙනුවෙන් දැනීමක් ඇතිනොවේ. රුත්‍රියමුඵල්ලෙහි නිද්‍රාවට පැමිණි පුද්ගලයාට ස්වභාවදැනිය හැර හවාඛග චිත්තයෙන් දැනීමක කියා අමුත්තක් ඇති නොවේමය. ඒ හවාඛග මනා ප්‍රසාදය නද්‍රෝණ්‍යසක් මෙන් නොසිදිපවත්නා කල දිනපතාම ඒ පුද්ගලයා නිද්‍රාවනමැති එක්තරා සුඵ මරණයකින් මිය යන් නෙක්ද වන්නේය. යම් විටක චන්‍ද්‍ර සූර්‍යාදීආලම්බනයක් වැනි ප්‍රසාදදී පඤ්චප්‍රසාද වාරයන් අතුරෙන් යම්කිසි වාරයකින් ප්‍රවිෂ්ටව යථොක්ත හවාඛග සබ්බකත මනා ප්‍රසාදයෙහි සට්ඨානවේද එවිට ඒ හවාඛග මනා ප්‍රසාදය දණ්ඩකින් පහරලත් සපියකු ගැබ්විලිපණුවකුමෙන් ඒ මේ අත ඇඟරී සිදියයි. එවිට එයින් උල්කා තරු කඩා වැටෙන්නාක්මෙන් ඒ ගැටුණු අරමුණෙහි එල්ලගෙන විවිසින් පහලවන්ට පටන් ගන්නාහුය. ඒ සට්ඨාන වෙගය සංසිදීමේදී උල්කාතරු අතුරුදන් වන්නාක්මෙන් ඒ පහලවූ විවිසින්ද අනුක්‍රමයෙන් නිරුඛවෙමින් අතුරුදන් වන්නාහුය. යම්කලක දැන, ශ්‍රවණ, ආශ්‍රාණ, අස්වාද, සංසිදියන්ගෙන් තොරව ශ්‍රධාලම්බන හුදකලාව මනා ප්‍රසාදයෙහිම පහලවන්නාහුද ගැටෙන්නාහුද එකල්හිත් ඒ හවාඛග මනා ප්‍රසාදය කියනලද නයින් ඒ මේ අත ඇඟරී සිදිගොස් ආවර්ජන සිත් ජවන් සිත් පහලව ඒ වසතු ආරමමණ දැන හැඳිනගන්නාහුය. පහලවූනාක් උල්කා තරු බිදී අතුරුදන්වන්නාක් මෙන් ඒ සට්ඨානවෙගය සංසිදීමේදී ඒ ආවර්ජන සිත් ජවන් සිත්ද බිදී අතුරුදන් වන්නාහුය. මේ හවාඛග චිත්තයයි කියනලද මනා ප්‍රසාද 1, බ්‍රහ්මලම්බන 1, මනෝවිශ්‍යන 1 යන බාහුත්‍රයෙහි ප්‍රශ්‍යවැනි සිත් උත්පාද නිරෝධ ලක්ෂණයන් සමග බාහුස්වභාව එක පැහැර මතුකර බලන ආකාරයි.

**මේ පපසාද මණ්ඩා යන විනිස මාතෘකා
පදයේ විස්තරයි.**

“උතුනංඋදයො” මේකය දශවිධ සෘතු බාහුගතීන්ගේ වච්ඡනයක යනු තුන්වන මාතෘකා පදයයි. එහි විස්තර මෙසේ දතයුතු. (අරතී පවත්තනිතිඋතු) අරතීයි සේසි; පවත්තනි,

නිතර ව්‍යාප්තියෙන්) පවතී; ඉති, එහෙයින්; උතු සෘතුනම්. මේ පොත්වල එන විග්‍රහ වාක්‍යයි. (උදෙහි පසුවති උදෙහති පසුවන එතෙන ඔකාස සත්‍ය සංඛාර ලොකාවාහි උතු) උදෙහිසි සේසි; පසුවති, නිතර ව්‍යාප්තියෙන් පවතී, වා නොහොත්; එතෙන, මේ කරණකොටගෙන; ඔකාස සත්‍ය සංඛාර ලොකා, අවකාශ සත්ත්ව සංඝාර යන නෙවැද්දැම් ලොකයෝ; උදෙහතිසි සේසි; පසුවනති, අනමනාග්‍ර සංසාරය මුළුද, ව්‍යාප්තිය වෙමින් පවතින්; ඉති, එහෙයින්; උතු, සෘතුනම්. මේ අප වැටහීම පරිදි කියනලද විග්‍රහවාක්‍යයි; මෙහි සෘතු වයසි අභිප්‍රාය කරණලද්දේ යවකියනලද නෙරේ බාහුවයි. අනමනාග්‍ර සංසාරය මුළුද කල් පරමපරාව සිදිය නොදී නිර්මිත කරමින් පිහිටුවා ගෙන එන කතී මේ නෙරේ බාහු වයි, අනන්ත චක්‍රවාල නිර්මිත කරමින් පිහිටුවා ගෙන එන කතීද මේ නෙරේ බාහුවමයි. එකෙකි සක්වලක ඒ සක් වල බරසිටි යොදුන් නවලක්‍ෂ සැටදහසක් 960000 සන වාපොළොව එහි මතු පිහිටි යොදුන් සාරලක්‍ෂ අසූදහසක් 480000 සන ජලපොළොව එහිමතු පිහිටි යොදුන් එක්ලක්‍ෂ විසිදහස 120000 බැගින් සනවූ ගල් පොළෝ පස් පොළෝ දෙක එයින් මතු පැනනැගි මෙර සක්වල සත්කුළු හිමවත් පව් සත් මහවිල් සතර මහත් සාගර සපන සිදනන සාගර සතර මහත් දිවයින් පත්සියයක් කොදෙව් පෘථිවිතල ජල තල කඳු වන අපායහුම් මනුෂ්‍යහුම් දිව්‍යහුම් අකනිටා බ්‍රහ්මතලයදක්වා පිළිවෙලින් පිහිටි බ්‍රහ්මතල යන සියලුම අවකාශලොක ද්‍රව්‍යයෝද නෙරේ බාහුහුගේ නිමවිලිමය නෙරේ බාහුහුගේ කෘත්‍යයෝමය. සපනසූයෙහිද්ගමනසූතු අග්‍යකූකූ සූත්‍රයන්හිද එහි අවුවා කථා විශුච්ඡිමානිදියෙහිද විසාර වශයෙන් කියනලද කල්පය විනාශවන පිහිටන පිළිවෙල බැලුවහොත් නෙරේ බාහු බලය කෙතරම් විශාලදැයි අවබෝධ වෙනවා ඇත.

නෙරේ සංවතී ආපො සංවතී වායො සංවතී සංඛාරික ලොක විනාශක හෙතැන් අතුරෙන් නෙරේ සංවතීයද උපරි බාහු ගතිවිශේෂයක්මය. ආපො සංවතීයෙහි ජලය. ආපො සංවතීයයි අභිප්‍රේත නොවේ හුදෙක් ඒ ආපොසහජන ශීතබාහුගති විශේෂයම ආපො සංවතීයයි අභිප්‍රායකරනලදී. එහෙයින් ශීත බාහුගති විශේෂයෙන් වන ලොක විනාශය ආපොසංවතීයයි කියනලදී. වායො සංවතීයෙහිද ඒ වායො සංවතීය නිර්මිත

කොට ඇති කරන කතා උපුණු බාධාගතියමය. එහෙයින් කලාය විනාශකරමින් නැති කරන්නේත් නිර්මිතකරමින් ඇතිකරන්නේත් තෙජොබාහුමයයි දනගු.

මේ තෙජොබාහු විසින් අවකාශලෝකය නිර්මිතකරන ආකාරයි.

සත්ත්වලෝකයෙහිද අතීතයින් සුඤ්චවැ ඇසට නොපෙනෙන තරම් ක්ෂුද්‍රවුඤ්ඤා කායයන්ගේ පටන් අකනිප්පික බ්‍රහ්ම ඤාති කායයන්දක්වා රූපයන් උපදනා පිළිවෙළ බලා මේ තෙජො බාධාගතියගේ ශක්තිය අවබෝධ කටයුතු කෙසේද? යත් හොත් රූපිකයන්ට ප්‍රතිසංස්කරණයෙහි පළමු කොට ඇතිවන රූපකලාප පළමු කමයෙන් උපදවනු ලැබෙත්. ප්‍රතිසංස්කරණයේ ස්ථිති සංස්කරණයෙහි පටන් රූප ඉපදවීම නැගුණු විට වස්තුව කිරීම කුසුමගත් කායාවයව ඉදි කිරීම වනාහි තෙජොබාධාගතියගේ කාර්යයෝයි. කමප් විතතප් ආභාරප් රූප වනාහි ඒ බාධාගතියෙන් නිමවන ලද කායාවයවයෝ යම් ආකාරයකින් පිහිටන්ද ඒ අනුව ඒ ආකාරයෙන් පහළවන්නාහුය විලෙහි ජලගැල්ම වැඩිවී යන තාක් පිසුම් වනය පදුරුලා වැඩෙන්නාක් මෙනි.

නිරන්තර දිව්‍ය මනුෂ්‍යදී රූපිකයන්ගේ අයුරු කල්ප අඩු වැඩිවීමද මේ බාධාගතියගේ බලයෙන්ම වන සිසිසකි. බාධාගතියගේ සංසිද්ධි පිළිවෙළින් අධිකවී යාමෙන් සහ බාධාගතියට ස්ථානවූ කරජකායයන්ගේ මාදුකම පිළිවෙළින් අධිකවී යාමෙන් අයුරු කලා පිළිවෙළින් වැඩිවීමද බාධාගතියගේ නොසංසුන්කම පිළිවෙළින් අධිකවී යාමෙන් සහ කරජකායයන්ගේ ඉදරුක භාවය පිළිවෙළින් අධිකවී යාමෙන් අයුරු කලා පිළිවෙළින් අඩුවී යාමද සිදුවී තිබෙන බව දනගු.

ගබ්භසෙය්‍යක සත්ත්වයන්තුළ ප්‍රතිසංස්කරණ කාලයෙහි මාතෘ පිත්තෘන්ගේ නිසසඳු වස්තූන්හි මිශ්‍රණ සම්බන්ධයෙන් ඇති වන 'සෘතු'යි කියන ලද බාහුගින්න වනාහි මාතෘ පිත්තෘපාශ්වානු ගතවේ. ගේ වනාහි වෘක්ෂලතාවන්තුළ බීජනිශාම රූපය මෙන් සත්ත්වයන්තුළ ජනිත නිශාම රූපයයි දනගු. ඒ ජනිත නිශාම රූපයේ බලයෙන් පුත්‍ර දුහිතෘන්ගේ වණිසංස්ථානාදී ආකාරගති සිසල්ලක් මවුපියන්ට බදුවම ඇතිවන බව දනගු.

නාග මනුෂ්‍ය කීනාර මනුෂ්‍යයින්ගේ වශයෙන් විජිත ක සංසිද්ධි වනාහි කරපරුප මජ්ඣ ඛලවත්වූ පාශ්වයකට ජාති රූපය ඇදගන්නේයයි කිවහැකි.

මේ තෙජෝබාහුනු විසින් සත්ත්වලෝකය නිර්මිත කරන ආකාරයි.

වෘක්ෂලතාවූ සංඝාර ලෝකප්‍රව්‍යයෝ වනාහි හුදකලාව තෙජෝබාහුනුගේම වසීනගේයි. නන්වැදූරුම්වූ මුල් අල අකුරු දළ කොළි කදන් අතු රිකිල් මල් පලරසයන් සමග සියලුම වෘක්ෂලතාවෝ කලාපානග්‍ය දක්වා බාහුගින්නෙන් පරමපරාව සිදිය නොදී නිර්මිතකරගෙන යනු ලැබෙත්. ඒ බාහුගින්නෙන් නිර්මිත කරනලද වෘක්ෂලතා කොළ ගෙඩි මල් පලහා සමකොට ඇදීමෙහි කැපීමෙහි සමථ කාර්මික යන්ට ලෝවැස්සෝ ප්‍රශංසාකෙරෙත්. සත්ත්වයන්තුල ජාති නියාම බලය විද්‍යාමානවෘක්ෂලතා සංඝාරයන් තුලද බිජනි යාම බලය විද්‍යාමාන වේ. ඉර සද නකත් තරු ග්‍රහතරු ආදී ලෝකොපකරණ වහි රන් රිදී මුතු මැනික් ආදී රත්න වහි යකඩ තඹ පිත්තල රසදිය ආදී බාහු වහි යනමේ සියල් ලෝද බාහු ගින්නෙන් වසීනගේමය.

මේ තෙජෝ බාහුනු විසින් සංඝාරලෝකය නිර්මිත කරන ආකාරයි.

මේ සෙයින් “උදෙනහි පසවත්ති එතෙන ඔකාස සත්තස ඩාර ලෝකාචාහි උතු” යන නිජීවනය පරිද්දෙන් ලෝකත්‍ර යාගේ පහලවීමටත් දියුණුවීමටත් කරුණුවීමෙන් රූපය සමබකවූ ලෝකත්‍රය නිමවා නැඟවූවන හෙයින් බාහුගින්න සෘතුයයි කියන ලදී. ඒ බාහු ගින්න අබ්‍යන්තර බහිබාවශ යෙන් දෙවැදූරුම්වේ. අබ්‍යන්තර බාහුගින්නද කමිප් විත්තප් සෘතුප් අභරප් වශයෙන් සිවුවැදූරුම්වේ. අවිච්ඡෙ රසික සත්ත්ව ශරීර යංසානයන්ගේ පටන් අකනිෂ්ඨක බ්‍රහ්මශරීර සංසාන දක්වා මේ දුරු ශරීරසංසානයන්හි සුසංසාරදුරිකාවගෙන් ඒ තෙජෝබාහුනුගේ අනන්තතාව අවිනාශිතතාව දකුණු.

බහිබා බාහුගින්න වනාහි ශිතොපණ වශයෙන් සංඝෙප යෙන් විප්‍රභෙදවේ. ග්‍රිෂ්ම වෂී ගෙමනන සෘතූන්ගේ වශ යෙන් ත්‍රිප්‍රභෙදවේ. ශීතර වසන්තාදී සෘතුප්‍රතිකයක්කොට ව්‍ය වහාර කරනුලබන්නේත් බාහු ගිනි පටිවහිසක්මය. මෙයාදී

රුසියානු ජාතිකයෙකු වන ව්‍යවහාර කරනු ලබන්නේත් බාහුගිනි දෙලොස් වර්ෂයක්මය. නව්‍යාංශක එකසිය අටක්කොට ව්‍යවහාර කරනු ලබන්නේත් රවිග්‍රහ බාහු ගින්න සමග නාස්තූ ග්‍රහ ගිනි මිශ්‍රවීමෙන් සෑදෙන බාහු ගිනි විශේෂ එකසිය අට වර්ෂයක්මය. රවි වක්‍ර කුප් බුබු ගුරු ශුක්‍ර ගනි රාහු කෙතෙක් ග්‍රහයන් නවදෙනෙකු කොට ව්‍යවහාර කරනු ලබන්නේත් බාහු ගිනි නව වර්ෂයක්මය. සංකෘතයෙන් පේතනී, වෛද්‍ය, බාහු, නාස්තූ, නිමිත්ත ශාස්ත්‍රාදින්හි එනතාක් සියලු ලෝකීක ව්‍යවහාර හෙදයෙන් උගන්වනු ලබන්නේ බාහුගින්නේ ආකාර හෙදයේමය. නානාජාති හෙදයෙන් නානාස්තූ හෙදයෙන් දුර්ක හෙදයෙන් ඒ බහිබා බාහුගින්නගේ අනන්ත හෙදත්වය දනුයුතු.

මාතෘකා පදයෙහි කී දෙයට බාහුගිනි නම් අධ්‍යාත්මික බාහුගිනි සතර ශිතරූපයන් දෙකින් වැඩිකළ කල්හි අප්‍රසාද හෙදවේ. බහිබා බාහුගින්න ශිතරූපයන් හෙදයෙන් විවිධ වේ. ඒ දෙකොටස පිඩුකිරීමෙන් ලැබෙන බාහුගිනි දෙකයි. සවිශුද්ධ අවිශුද්ධ වශයෙන් ඇතිතාක් සියලුම රූපවන්තාහි බාහුගිනිගුලිමය බාහුගිනිකැබලිමය. යථොක්ත ශිතරූපයන් ක්‍රියා ලක්ෂණ බාහුගින්නන් නිතර දැල්වීමකි එහෙයින් සවිශුද්ධ අවිශුද්ධ සියලුම රූප ඒ බාහුගින්නෙන් නිතර දැල්විනගිමින් වර්තමාන වන ගිනිගුලි ගිනිදැල් රූපයක්මය යනුහොවයි. සවිකීය ශරීරයෙහි මොලගුලි ඇස්ගුලි පටන් දෙපතුලි දක්වා සියලු ශරීරවයවන්හිම බාහුලක්ෂණ මතු කර බැලියයුතු. ඒ ඒ ශරීරවයවයන්හි නලිය නලියා නගින බහින අන්දමින් වැටහෙන ආකාරයක් ඇත. ඒ වැටහීම නම් මුළු ශරීරයෙහි පැතිර සිටි බාහුගින්න ශරීරය පුරව පුරවා අලුත් අලුත් රූපකලාප ඉපදවීමයි. ඉපදවූතාක් පරණ පරණ රූප කලාපද ක්ෂණයෙක් ක්ෂණයෙක්හි දවා අතුරුදහන් කරයි. මෙසේ පරණ පරණ රූපකලාප අතුරුදන්ව අලුත් අලුත් රූපකලාප පහලවී ඊමෙන් ඒ නලිය නාකාරය ඇතිවී තිබේ.

අභිනව අභිනව ඉපදීම සමග පරණ පරණ අතුරුදන්වීම මිශ්‍රවූ ස්ථානයන්හි වන්තාහි සිතට සැලකෙන්නාක්මෙන් පෙනෙයි වැටහෙයි. නැතිවීමක්, පාද්‍යාමාරයක්, වැටීමක්, යැමක්, ඊමක් මෙන් පෙනෙයි වැටහෙයි. බාහුලක්ෂණ අවයව වශයෙන් බෙදී පෙනෙන ක්ෂණය ඇතිවූකල එබඳු පෙනීම වැටහීම දුරුකළ හැකිවේ. ක්ෂණයද, දුර්වලකාලයෙහි ඒ වැටහීමෙන්

නැතිකරදමිය හැක්කේය. සවිකිය සාකච්ඡායෙහි ඥාණය ඇතුල්කොට ශුඛබාහු සවිභාවම බලමැයි බැලුවක ඒ වැටහීම අවුත් මුවාකලිහැකි සමූහ සංඝාන සන්නති ප්‍රඥාප්තින් විසින්ද හරස්ව මුවා කලිහැකි සමූහ සංඝාන ප්‍රඥාප්තිනම් ද්‍රව්‍ය සංඝානයයි. ඥාණය ද්‍රව්‍යයෙන් මුවාවී ගියොත් එකානන පරමාපයට බැසගොනනි. නිච්ඡාණයහැර අන්‍ය පරමාපයෙහි යන්කෙරෙහි ඇසිපියවරක් හෙලින පමණ ජීවත් වියහැකි එකම බමියක්ද ඇත්තේ නැත. සියලු සබ්බත බමියෝම ඤාණයෙක් ඤාණයෙක්හි ඇතිව නැතිවියාම සවිභාවකොට ඇත්තෝය. එසේවුවද පරණ පරණ අතුරු දන්විම් සමග අභිනව අභිනව ඉපදීම් මිශ්‍රවීමෙන් ඒ පරණ පරණ අතුරු දන්විම් සමග අලුත් අලුත් ඉපදීම් එක්කොට ගෙන එකක්යයි ලොකයා විසින් වටහා ගෙන එන ප්‍රඥාප්තිය සන්නති ප්‍රඥාප්ති නම්වේ. මේ සන්නති ප්‍රඥාප්තියෙන් ඥාණය මුවාකලි කල්හි එක බමියක්ම එහෙමවිය. මෙහෙමවිය. මෙහි පැමිණියේය. එහි ගියේය. සැලිය. ඉදිරිය. නැගිටිය. යන ආදී වශයෙන් පෙනෙයි වැටහෙයි එහෙයින් ඒ සමූහ සංඝාන සන්නති ප්‍රඥාප්තින් එකානන පරමාප සවිභාවත් වෙන්වී පෙනෙනසේ බෙදා බැලිය යුතු. මේ කියන ලද්දේ නලිය නලියා නභින බසින ආකාරයෙන් වැටහෙන ස්ථානයන්හි ප්‍රඥාප්ති හරස්ව ඥාණය මුවාකරන ආකාරයි.

බුඛ බමියෙහි සෘතුනාමයෙන් ව්‍යවහාරවන මේ බාහුගින් නේ බලපරාක්‍රමය නෙතේ බාහු නිර්දේශයෙහිද තරමක් දුර කියෙමු. එහිකිආකාරයන් සහ මේ සෘතූනිර්දේශයෙහි සැකෙ වින් කිආකාරයන් අනුව පෙනිගිය නුවනැත්තාට සෘතූනි කියනලද මේ බාහු ගින්නේ අතිවිශාල විචිත්‍රතාවත් කියන ලද ලොකත්‍රයට මේ බාහුගින්නම මූලිකයා බවත් ලොකත්‍රය බාහුගින්නේ වච්ඡනය බවත් බාහුලඤ්ඤාණයෙන්ම පෙනී යනවා ඇත.

මේ උතුනං උදයො යන නෘතිස මානෘකා පදයේ විඤාරයි.

“ආහාරෙහිඵමිනිනො” මේ කය දශවිබ බාහුසෙකාහයකින් උපසාමිනිතය යන සතරවන මානෘකාපදයේ විඤාරකෙසේ දයත්? හොත්.

මජ්ඣිමනිකායෙහි සහ ආහාරනාමයෙන් පාලාපකථාදියෙහි ප්‍රකාශයට පැමිණි බාහු සෙකාහයක් ඇත. ඒ බාහු සෙකාහයම “උදයානනතරං රූපංජනෙතිතිමජ්ඣ-මජ්ඣිමකංරූපං

ආහරනීති ආහාරො" යනු නිරුක්ති හෙයින් ඔප්පු වෙයි. ආහාරනම්වෙයි. උද්‍යානානාරො, සවිකිය උත්පන්නිසමනානාරොයෙති; රූපංජනෙතීති, රූපඋපදවානුයි; ඔප්, ඔප්පනම් වේ. ඔප්පිමකං රූපං ආහරනීති, ඔප්ප අටවෙනිකොට ඇති අප්පකරූප කලාප එලවානුයි; ආහාරො, ආහාරනම්වේ. මේ විග්‍රහාපයි. අධ්‍යාත්මිකබාහ්‍යවශයෙන් ඒ බාහුසෞභාගය විප්‍ර හෙදවේ. අධ්‍යාත්මික බාහුගිනි අටක් 8 බාහ්‍ය බාහු ගිනි දෙකක් 2 දැයි මෙසේ බාහු ගිනි දෙකක් 10 ඊට ගිනවූ බාහු සෞභාද දෙක 10 වැද්දැම්වේ. ආහාරජරූප ඉපදවීමත් කාමාවචර සත්ත්වයන්ගේ චතුසමුක්ඛානිකරූප කයට උපසාමිහ වීමත් ඒ බාහුසෞභාගයාගේ කෘත්‍යයි. ශරීරසථ "මේදනෙල් වුරුණුනෙල්" දෙවගිය දියුණු කිරීම ආහාරජරූප ඉපද වීම නම්වේ. කාමාවචර සත්ත්වයන්ගේ රූප කය බාහු සෞභාගයාගේ උපසාමිහයෙන් තොරවැ ඇසිපියවරක් පමණ කුඩු බරසිටියනොගේ එසේ බර සිටිය නොනිම ලොකයෙහි සත්ත්වයන්ගේ ජීවිතා වෘත්තිය අත්‍යාසියලුම කෘත්‍යයන්ට වඩා විශාල කෘත්‍යය බව පෙනෙන බුඛිමතුන්ට අතැඹුලක් සේ පෙනී යනවා ඇත. දිය ගොඩ හැසිරෙන සියලු සත්ත්වයන් විසින්ම තම තමන්ගේ ජීවනකාලයතුළ දිවා රූ මුළුල් ලෙහි ගන්නා උත්සාහ මගින්ම රුහිය සජීව්‍යකාරයෙන් පෙනෙන බුඛිමතුන්ට දිවි පැවැත්වීම් කෘත්‍යය කෙතරම් විශාලද කියා පෙනීයනවා ඇත. දිවිපැවැත්වීම් කෘත්‍යයාගේ විශාලතාව දැක්කාම ආහාරකෘත්‍යය කෙතරම් විශාලද කියා පෙනීයනවා ඇත. ආහාරකෘත්‍යයාගේ විශාලතාව දැක්කාම බාහුසෞභාගයාගේ උපසාමිහන කෘත්‍යය කෙතරම් විශාලද කියා පෙනීයනවා ඇත. බාහු සෞභාග උපසාමිහනායාගේ විශාලතාව දැක්කාම කාමාවචර සත්ත්වයන්ගේ රූප කයට බහිමා බාහුසෞභාග උපසාමිහනායෙන් තොරව ඇසිපියවරක් අසුරුසැණක් පමණකුඩු බරසිටිය නොගෙන ආකාරය අවබෝධවේමය. මීට නිදර්ශනයක්නම් සත්ත්වයන්ගේ රූපකයෙහි සාබ්බමාද්දලක්ෂණ පෘථිවිබාහු, අබකින පග්ගරණලක්ෂණ අපොබාහු, ශිතොජණලක්ෂණ තෙජෝ බාහු, විසාමිහන සමීරණ ලක්ෂණවායොබාහු සංකිතන චතුර්විධ බාහුරුහිය කැඩපත් ජලතලාදියෙහි වැටෙන ඉර සද වලාකුල් මිනිස් සෙවනැලියටහන්හා සදාශබ්ව යටති පරිද්දෙන් ප්‍රථමකොට සිත තබා ගතයුතු වෛකාලයෙහි අකාශයෙහි දේදුන්නකියා ආලෝකසවහනක් ඇතිවේ. හේවනාහි සුයතියා නැගෙනහිර දෙසවිනම් බස්නාහිර දෙසවලාහ පටලයෙහිද සුයතියා බස්

නාගීර් දෙස විනම් නැගෙනහිර දෙස වලාහ පවලයෙහිද දැක්මානවේ. සූර්‍යයාගෙන් හටගන්නා බැවින් සූර්‍යයා මුවාචිගියකල්හිද ඒ දේදුනු සටහන අතුරුදන් වෙයි. වලාහ පවල නිශ්ශයලැබ හටගන්නා බැවින් වලාහ පවලය අතුරු දන්වි ගියකල්හිද ඒ දේදුනු සටහන අතුරුදන් වෙයි. සූර්‍යයා ඒ දේදුනු සටහනට නිෂාදකභාවයෙන් උපකාර වෙයි. වලාහ පවලය ඒ දේදුනු සටහනට උපසාමකභාවයෙන් උපකාර වෙයි. යම් යම් තැනක හිරු රැස් අතුරුදන් විනම් ඒ ඒ තැන දේදුනු සටහන කඩ කඩව අතුරුදන් වෙයි. අවිරුස්සම්පූර්ණයෙන් අතුරුදන් විනම් දේදුනු සටහන සම්පූර්ණයෙන් අතුරු දන් වෙයි. වලාහ පවලයද යම් යම් තැන්වල අතුරුදන් වි නම් ඒ ඒ තැන්වල දේදුනු සටහන කඩ කඩව අතුරුදන් වෙයි. වලාහ පවලය තුනිව් යන තැන්වල දේදුනු සටහනද තුනි වියයි. අවිරුස් විද්‍යාමාන වුවද උපසාමකභාවලාහ පව ලය නැතිවිනම් ක්ෂණයකින් දේදුනු සටහන අතුරුදන් වෙයි. මේ උපමාවෙහි පූජිකමය සූර්‍යමණ්ඩලය හා සදා ශයි. සකල ශරීර ස්ව කමිප් බාහුගින්න සමග තත් ප්‍රතිබිම්බ විතාර සාතුප් අභාරප් බාහුගිනි තුන්වර්ගය සූර්‍යමණ්ඩල යෙන් නික්මෙන රශ්මිය හා සදා ශයි. සකල ශරීර ස්ව බාහු සෞභය මුළු අභස්කූස පැතිර සිටි වලාහ පවලය හා සදා ශයි. ශරීර ස්ව මහාභූත බාහුවතුනෙය දේදුනු සටහන හා සදා ශයි.

බාහුසෞභය රුශ්ම වලාහ පවලය හා “සදා ශය” යන් නෙන් අභිප්‍රාය කරන ලද්දේ උපසාමකතායාගේ සදා ශයෙයයි. පූජිකමය සහ කමිප් බාහු ගින්නත් ක්ෂය වූ කල බාහු සෞභය විද්‍යාමාන වුවද සකකිකය වූ මහාභූත බාහු පුණ්‍රය බිඳ වැටීමය. කමිප් විද්‍යාමාන වුවද අනාපාතයන් නො ලැබ බිහිවා බාහුසෞභය සම්පූර්ණයෙන් වැලකුනහොත් අබකතමික බාහුසෞභයද බලබිඳ එකමණහිම සකකිකය වූ මහාභූත බාහුපුණ්‍රය බිඳ වැටීමය. මේ නිසින් දේදුනු සට හන්හි කිසි ලෙසට සමග අනුත්මය දක්වා සසදා ගත නුහු.

පූජිකමය සහ චතුර්විධ බාහුගිනිය සතර මහාභූත බාහු විසාරයෙහි කි කැඩපත් පලතල සෙවනැලි උපමාවල අ ඉර සද මඩල් මිනිස් සටහන් වලාකුල් සෙවනැලි හා සදා ශයි. බාහුසෞභය කැඩපත් පලතලයන් හා සදා ශයි. ඒ කැඩ පත් පලතලයන්හි පිළිබිඹු වූ ඉර සද මඩල් මිනිස් සටහන් වලාකුල් සෙවනැලි හා සකකිකය වූ මහාභූත බාහුපුණ්‍රය සදා ශයි. මෙහිද උපසාමකතායාගේ සදා ශයෙයම ගත නුහු.

මෙකී උපමාවලින් සතරමහාභූතයන්ගේ සහ ඡවිප්‍රසාද බාහුන්ගේ සමූහයවූ ඝ්‍රීකාකය බහිමා බාහු සොහොනොපසා මහයෙන්ම බරු සිටින බවත් බාහුසොහොනොපසාමහයෙන් තොරවිනම් ඝ්‍රීකාකයකින් අතුරුදන්වන බවත් දක්වනලදී.

දැන් උපසාමහනාකාරය කියනු ලැබේ. ලොකයෙහි තෙල්වකිවනාහි ගින්නට ගිනවූ වස්තුහුය. ඇතිනාක් තෙල් වකි ගින්නෙන් වැලිදගන්නාලදුවම දියුණුවන්නාහුය, බරු සිටින්නාහුය. පොළොවෙන් ගටගන්නා භූමිතෙල් සහ අබතෙල් පොල්තෙල් නලතෙල් සත්ත්වයන්ගෙන් ගටගන්නා එළිගිතෙල් මේදතෙල් වූරුණුතෙල් ආදී සියලුම තෙල් වකි අග්නිබාහුව දියුණුකරන්නාහුය. අග්නිබාහුවද තෙලින් වැලිදගන් කල්හිම දියුණුවන්නේය. මේ කියනලද්දේ ප්‍රකට තෙල්වකියි. ඔප්පබ්බකන රූපතෙලයවනාහි සියලුම රූප කලාපයන්හි විද්‍යමානයි. සියලුවස්තුවකිගන්හිද රූප තෙලය විද්‍යමානයි. දැව දඬු නණ පරණැල් රෙදි දුලුන් ආදී ඒ ඒ වස්තුවලට ගිනි අල්වාගත්කල්හි ඒ ඒ වස්තුවන රූප තෙලයම අග්නියට ආහාරවන්නේය. අග්නිය රූප තෙලසොහයට අනුගතවම දියුණුවීමෙන් ඒ බාහු සොහොන සමග නදාබාර රූපයන් දවා ගමකරන්නේය. නුවණැස් යොමා බලනු.

දැල්ල මිනිසෙක් පමණ උස්ව නගින පරිද්දෙන් භූමිතෙල් වත්කොට දල්වනලද මහත් ප්‍රදීපයක් (පහනක්) විනම් එහි ඡලාවේ ආයුෂය තෙලේ පිහිටියේ වෙයි. ප්‍රදීපයෙහි තෙල්පිරි පවත්නානාක් දැල්ලබලවත්වෙයි. තෙල් අඩුවී ගිය කල්හි දැල්ල දුළුවෙයි. තෙල් සම්පූර්ණයෙන් ඝෛයවූකල්හි දැල්ල අතුරුදන්වෙයි. මේ උපමාවෙහි ඝ්‍රීකාකයවූ පාවිච්ඡි ආපො වායෝ බාහුන් සමග ඡවිවිබ ප්‍රසාද බාහුරුගිය ප්‍රදීපය හා සදාශයි. සකල ශරීරය පැතිර පවත්නා අබ්බතමික බාහු සොහොන ඒ ප්‍රදීපයෙහි පළමු තුඩුණුතෙල් හා සදාශයි. සකල ශරීරය පැතිර පවත්නා අබ්බතමික බාහුගින්න දැල්විනගින දැල්ලහා සදාශයි. දිනපතා කන බොනලද ආහාරපාන වකි යන්හි නිබොන බාහුසොහොන ප්‍රදීපයට දිනපතා වත් කරන ලද්ද තෙල්හා සදාශයි.

යට දේදුනු උපමාවෙන් බාහුසොහොන උපසාමහනායාගේ අභිවිශාලතාවද මේ ප්‍රදීප උපමාවෙන් බාහුසොහොනගෙන් රූපකලාප උපදවන ආකාරය සමග රූප කයට උපසාමහ වන ආකාරයද දක්වනලදී. ඒ එසේමය. කුසයට ඇතුල් කරනුලබනනාක් ආහාරපානවකි ආවක රූපකලාප රුහිණු මය. කලාපයක් කලාපයක්පාසා සතරමහාභූත බාහුන්ට

රුකුල්දෙන බාතුසොහොන් විද්‍යාමානවේ. එහෙයින් ආහාර නැමි
 යක්විනම් ඔප්පයකින බාතුසොහොන්ද එහි නැමියක් විද්‍යාමාන
 යයි කිවහැක්කේය. කනු මුල් දිරා බිඳවැටෙන්නට අසන්නවු
 ගෘහයට කනුගසා රුකුල් දෙන්නාක්මෙන් කනබොන
 නාක් ආහාරපානවර්ගයන්හි පිහිටි බාතුසොහොන්ද ආමාශයට
 (ආහාරබෝක්කට) පැමිණිනැන් පටන් සකල ශරීරයේ අබ්‍ය
 තමක රුපයන්ට පරමපරාව නොසිඳ පැවත්මට රුකුල් දෙන්නා
 හුය. රුකුල් කනු ඇලගැසුනහොත් ගෘහය ඇලගැසෙන්නාක්
 මෙන් රුකුල් කනු ඇදවැටුනහොත් සම්පූර්ණ ගෘහය
 ඇදවැටෙන්නාක් මෙන් කුණිගත අමු ආහාරවර්ග සත්පැයක්
 (7) පමණ අලුත් පිට රුකුල් දෙමින් සිට එතැන් පටන්
 අනුක්‍රමයෙන් දිරාබසින්නට පටන්ගත්කල සකල ශරීර
 සේ අබ්‍යතමක සුෂුම් රුපබාතු සුෂුම් රුපකලාප ද පිළිවෙ
 ලින් බිඳ අතුරුදන්ව සම්පූර්ණ ඝනකයද ඇලගැසෙන්නේය.
 ආමාශය අමුආහාරයෙන් සම්පූර්ණයෙන් හිස්වී ගිය
 හොත් ශරීරයතුළ සුෂුම් රුප සුෂුම් බාතු සුෂුම් කලාපද
 සම්පූර්ණයෙන් අතුරුදන්ව මෘතශරීරයයි කියනලද ඖද්‍ය
 රික සෘතුප රුපකුටුටම ශෛවන්නේය. එහෙයින් සත්ත්ව
 යන් විසින් ආමාශය සම්පූර්ණයෙන් හිස්වන්නට මත්තෙන්
 දවසකට වරක් හෝ දෙවරක් තුන්වරක් ආහාර ඇතුල් කිරීම
 නොකඩව කරගෙන යනුලැබේ.

සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයෝ බඩගිනිවි කාශබල අඩුවියයි දකිත්
 මුත් ආමාශයෙහි ආහාර අඩුවියාමෙන් ශරීරයෙහි රුපබාතු
 රුපකලාප, බාතුකලාප, බාතු කැබලි, ජීවිතරුප, ජීවිතකලාප,
 ජීවිතකැබලි පිළිවෙලින් බිඳ අතුරුදන්වියයි නොදකිත්.
 යම්සේ දේදුනු උපමාවෙහි ප්‍රතිෂ්ඨාස්ථාන වලාහපටලය බිඳ
 අතුරුදන්වූකල්හි දේදුනු සටහන බිඳ අතුරුදන්වේද එප
 රිද්දෙන් ඝනකයෙහි රුපකලාප රුපබාතූන්ට ප්‍රතිෂ්ඨා
 ස්ථානවූ ආමාශයෙහි ආහාරසොහොන් බිඳ අතුරුදන්වූකල්හි
 සකල ශරීරයේ සැබව්කාර පෘථිවිබාතූන්ද බිඳඅතුරුදන්
 වන්නාහුය. අබ්‍යතාකාර අපොබාතූන්ද බිඳ අතුරුදන්
 වන්නාහුය. ශිතොෂණාකාර තෙජොබාතූන්ද බිඳඅතුරුදන්
 වන්නාහුය. විඝනමහනාකාර වායොබාතූන්ද බිඳඅතුරුදන්
 වන්නාහුය. චක්‍ර, ශ්‍රෝත්‍ර, ශ්‍රාණ, ජීවහා, කාශ, මනා, සබ්බක
 ත ප්‍රසාදබාතූන්ද ශීඝ්‍ර හෘදය කුණි ගතියන්හි සුෂුම් රුප සුෂු
 මබාතු සුෂුම්කලාපද තුනට උකුල් කලවා දනහිස් අතුල්
 පතුල්වල සුෂුම්බාතු සුෂුම් රුප සුෂුම්කලාපද පෙණ
 බුබුලුමෙන් විටි විටි යන අනුකරණ නොසිස්ව බිඳ අතුරු

දන් වන්නාහුය. එසේ බිඳි අතුරුදන්වන බව ඤාණයමෙහෙයා බලනහොත් ප්‍රත්‍යක්ෂවම පෙනී යනවා ඇත. බඩගිනිවිශ්කන්ධය නැතයයි කියනු ලබන්නේ ශරීරභ්‍යන්තරයෙහි ශක්තිරූප ශක්තිබාහු ශක්තිකලාප හිමකැටීමෙන් බිඳි අතුරුදන්වෙමින් බැස යාමටයි. එකාබඩගනියගේ අනුක්‍රමයෙන් ගිලිහීයාමනම් අනුක්‍රමයෙන් අපොබාතුව නිරුඛවෙමින් අතුරුදන්වී යාමයි. ඉතිරි බාහුන්ගේ නිරෝධයද මේනසින් විමසා දතයුතු. මෙසේ රූප බාහු බිඳි අතුරුදන්වෙමින් බැස යන අකාරය දතයුතු.

එසේ බැසයාමේදී බැස්ම අධිකවීමට මත්තෙන් අභාර වර්ග අනුභවකෙරෙත්. අනුභවකොට ඒ අභාර වර්ග අමාශයට පැමිණීම සමගම කනුමුල් දිරා ඇදවැටීමට අසන්නවූ ගෘහය ඤාණයකින් රුකුල කනු ගසනුලැබ නැගසිටින්නාක් මෙන් සතරමහාභූතබාහුඉපද පිරිසාමෙන් සාකකය නැග සිටින්නේය. ඤාණයකින් ශක්තිරූප බලරූප ජීවිතරූප ඉපද පිරිසන්නේය. නුවන මෙහෙයා බලන හොත් ප්‍රත්‍යක්ෂවම පෙනෙන සථානයි. ශරීරය ඇතුළත පිටත විනිවිද පෙනෙන පරිද්දෙන් බැඳුකල නදින් වම්බකොට සතර දිගින් ගලා අවුත් ඇල දොල විල් අමුණු අදිය ඤාණයකින් ජලයෙන් පිරිසන්නාක්මෙන් අභ්‍යන්තර සන්තානයවූ සියලු අභ්‍ය ප්‍රත්‍යභ්‍යයන්හි රූපකලාපයන් ශීඝ්‍රව පිරිසන අකාරය පෙනී යනවා ඇත.

මේ බාහුසන්තානයෙන් උපසන්තානය කාරණයි.

අමාශයයි කියනලද අතැන(බඩවැල)දළි නුහුලින් තුනියට විශනලද වස්ත්‍රයක් හා සදායයි. ඒ අමාශයට යටින් ජප්පා ගතිකවාරමයයි කියනලද අභාර පැසවන බාහුගති කවාරම පිහිටා තිබේ. මල බඩයක් හෝ බඩේ තදගනියක් ඇතිවූ කල පෙකනියට ආසන්නව උඩින් අතතැබුකල උඩපතින් නාක්මෙන් දූනෙන නගර සන්තියක් ඇත. ඒ බාහුගති කවාරමැයිදතයුතු එහි අභාර පැසවන කම්ප බාහුගතින් පිහිටා තිබේ. සියලු ශරීරය උණුසුම් ගන්වා රක්ෂාකරන ප්‍රකාරී කම්පබාහු ගින්නද ඒ ජප්පාගතියගේම වර්තනයකි. අමාශයට බැසගත් නාක් අමු අභාර වර්ග කියනලද බාහු ගිනි කවාරමෙන් නගින ජප්පාගතියගේම පැසවනු ලබන්නාහුය. වෙඩරු පිණිස එළකිරි මිකිරි අදි කිරිවර්ග පැසවන්නාක් මෙනි.

ඒ පාවකායාගේ පැසවනලද ආමායයට පැමිණි ආහාර වේ ඖදාරිකසප, සුක්ෂමසප, ඖදාරිකසුභ, සුක්ෂමසුභයයි සතරකොටසක්ව බෙදී ඔජුමද ඖදාරිකසපසුභ දෙකොටස පහලට බැසගන්නේය. ඔජුබික සෙනාහසුභකොටස උඩට නැගගන්නේය. මෙසේ ආමායයට බැසගත් ආහාර වේ සුක්ෂමඖදාරිකවශයෙන් බෙදීම පිණිස පැසවීම පාවකායාහි පාකයයි කියනු ලැබේ. ඖදාරික සපකොටස පක්වායයට බැස මලබවටත් ඖදාරික සුභ කොටස වසති කොයයට බැස මුත්තබවටත් පැමිණෙන්නේය. අනුභව කරනලද ආහාර වේයන්හි පිහිටි සියලුම සෙනාහබාතුහු පාවකායාහි උෂ්මායාහි වෙගයෙන් උතුරු සන්දහසක් පමණ රස නහරු හුසාරයෙන් පැතිරගොස් සකල ශරීරයේ තෙජෝබාහුවහා එකතුවන්නාහුය. ප්‍රකෘති ගින්නහා එක්ව තෙල්වේ උණුවී වඳීනය වන්නාක්මෙන් ශරීරයේ තෙජෝබාහුවහා එක්වන බාතුසෙනාහ වේද උණුවී සකල ශරීරයෙහි පැතිර යමින් රූප කලාපවඳීනය කරන්නේය. විශේෂයෙන් මේදතෙල් වුරුණු තෙල් දෙවකීය වඳීනය කරන්නේය. ප්‍රකෘතිගින්න තෙලසංයෝගයට පැමිණ වඳීනය වන්නාක්මෙන් ශරීරයේ බාතු ගින්නද බාතුසෙනාහ සංයෝගයට පැමිණ වඳීනය වන්නේය. යම්සේ තෙලාධිකවූ වසතු වේ ගින්නෙන් පැසවා තෙල් හිද ගැනීමේදී ගින්න දුළුල නම් තෙල්මදව සපඅධිකවෙන්ද එපරිද්දෙන් පාවකායාහි කියනලද ජය්ග්ගික දුළුල නම් කනබොනලද ආහාර පානවේ බොහෝසේ මලමුත්ත වාන ශෙලුම හාවයවම පැමිණෙන්නාහුය. වෛද්‍යශාස්ත්‍රයෙහි රස නාමයෙන් ව්‍යවහාරවන බාතු සෙනාහහාවයට පැමිණෙන්නේ ඉතා ස්වල්පයකි. පාවකායාහි යදරුණුවූ කල්හිද බාතුසෙනාහ බොහෝසේ දූගොස් ශරීර පොෂණය පිණිස ශෙෂවන්නේ ඉතා ස්වල්පයකි. පාවකායාහි කවාරම වානායෙන් හෝ ශෙලුමයෙන් වසාගත් කල්හිද අග්නිය දුළුල වීමෙන් ආහාර නොදිරි නොයෙක් රුගාබාධ ඇතිවිය හැක. අනුභව කරනලද ආහාර පාන වේයන්හි ඔජුව මදවීමෙන් පාවකායාහි උෂ්මායාහි විෂමව මනුෂ්‍යයන්ට රුගාපද්‍රව අධිකවීම මරණය ශීඝ්‍රව පැමිණිය හැකි බව සහ ලොහ රස දිය ආදී සාර බාතුසෙනාහ වේ ඖදාරිකයාහි අමුගති පහකොට අධිකතමික කම්පාදී සුක්ෂම බාතුන්හා සංමිශ්‍රනයට යොග්‍යවූ පරිද්දෙන් ප්‍රතිසංස්කරණයට පමුණුවා සාදාගන්නාලද රසායන ගෞරවසංස්කරණ වේ අනුභව කරනගොත් ඒ පාවකායාහි උෂ්මායාහි දෙවකීය සමහාවයට පැමිණ රුගා උපද්‍රවයන්ගෙන් මිදී සියක් අවුරුදු පරමායුෂය අවුරුදු දෙසියයකට තුන්

සිද්ධාන්තයට සාරසියයකට පත්සියයකට දහසකටද අධිකකොට ප්‍රතිසංස්කරණයට පමුණුවාගන්නාකිබවද යට විනිශ්චය ප්‍රධානියෙකිසිසාරයෙහි කියෙමු.

මේ ආභාෂණයේ එමගිනො යන වතුම් මාතෘකා පදයේ විස්තරයි.

(ඡන්දිමමො) මේ කය ඝෘණයෙක් ඝෘණයෙක්හි ඉපදීම සම්භාවකොට ඇත්තේය යනාදියට මාතෘකාපදයේ විස්තරය කෙසේද? යන්නෙන්. යට කැඩපත් දේදුනු උපමාවන්හි කීනසින් බාහුගි බාහුසෙනාගයන්ගේ ප්‍රතිසංස්කරණයෙන් සතරමහාභූත බාහුන් නිතර ඉපද නැතිවී යන ආකාරය දිවුපුද්ගලයට මේ සිරුරෙහි අසුරු සැණක් ඇසි පියවරක් පමණද අලුතෙන් අලුතෙන් මහාභූතයන් නූපදින තැනක්නැති බවද පරණ පරණ මහාභූතයන් නිරුඛනොවන තැනක් නැතිබවද පෙනියේමය. උදුනේ හින්තෙන් කකියන දියසැලියක ඇතිවිම් නැතිවිම් ක්‍රියාදෙවතීයෙන් මිශ්‍රවූ දියබුබුලුරැසමෙන් සකල ශරීරයෙහි බාහුගි බාහුසෙනාගයන්ගේ බලයෙන් ඇතිවෙමින් නැතිවෙමින් පවත්නා උදයව්‍යය ක්‍රියාදෙවතීය කදිමට පෙනියේමය.

කම්, විත්ත, සංතු, ආහාර සංඛ්‍යාත වතුර්විධ ප්‍රත්‍යයන් විසින් සකල ශරීරයෙහි සාබ්බකාර ලක්ෂණ පෘථිවිබාහු නිරන්තරයෙන් ප්‍රාදුර්භූත කරනුලැබෙත්. ඒ පෘථිවිබාහුපරමාණු පමණද දූවි සටහනක් නැති හුදුහද ක්‍රියා මාත්‍රයෝය ඒ සාබ්බ ක්‍රියා ලක්ෂණ පෘථිවිබාහුද බාහුගි වෙගයෙන් ඝෘණයෙකින්ද අතුරුදන්වන්නාහුය. අසුරු සැණක් පමණද බරුසිටිය නොහෙන්නාහුය. පෘථිවි බාහුව නිරුඛවී යනකල්හි ඒ පෘථිවි බාහු නිශ්ශයකොට ඇති අබකිනාකාර ආපො, සීතොපණාකාර තෙජො, විසාමහනාකාර වායො මහාභූත බාහුහද ඒ සමගම අතුරුදන්වන්නාහුය. පෘථිවි බාහුව නිශ්ශයකොටගෙන පහලවන චක්‍ෂුශ්‍රෝත්‍රාදී ඡට්ඨිධ ප්‍රසාද බාහුහද නිරුඛවන්නාහුය. මුළුසිරුරම විනිවිද පෙනෙනාසේ බලනු.

අතුරුදන්වූයාක් ස්ථානද අලුතෙන් අලුතෙන් ඉපදෙන බාහුන්ගෙන් පිරීයන්නේය. මෙසෙයින් එක්අසුරුසැණක් තුළම අභිනව අභිනව උත්පාද නිරුඛයන්ගේ වශයෙන් මේ ශරීරය සියවරකට දහස්වරකටද වඩා පෙරළී අලුත් වන ආකාරයම පෙනෙනාසේ, බැලියයුතු ඒ උත්පාද නිරුඛ

ඇසට නොව යටකි පරිද්දෙන් මතුකර බැලූකල්හි සූර්යය
ටම පෙනී යන ස්වභාවයෝයි. සෙලවෙනාකාරයෙන් නලි
යනාකාරයෙන් පෙනෙන වැටහෙන සියල්ලම පරණ
පරණ රූප බිඳෙමින් අලුත් අලුත් රූප පහලවීමයි. ඇසට
නම් වණි සටහන පමණක් සැලෙන්නාක්මෙන් තල්ලුවෙන්
නාක්මෙන් පෙනෙයි. ඒ පෙනීමම සත්‍යයයි ගතහොත්
සූර්යය ඒකාන්ත පරමාප්ත ස්වභාවට වැදනොගනී සිහි
එළිවනු.

කමාදි චතුර්විධ ප්‍රත්‍යයන් විසින් පහලකරනනාක් සාබ්බ
ක්‍රියා ආබක්‍ෂිත ක්‍රියා පරමාප්තානු සහජත බාහිග්‍රහ වෙග
යෙන් සූර්යයෙක් සූර්යයෙක්හි අතුරුදන්වන්නාහුයයි කී
තත්හි ප්‍රකෘති ගින්න යම්වස්තුවකට අල්වාගතහොත් ඒ
වස්තුව දවා අතුරුදන් කිරීම ඒ ගින්නේ ධර්මතාවයි. එපරිද්
දෙන් පරමාප්ත බාහිගින්නේද තමන්හා එකට පහලවී
එන සාබ්බ ආබක්‍ෂිත විසාමහන ලසූරණ මහාභූතයන්ද
ප්‍රසාද රූපයන්ද දවා අතුරුදන්කිරීම ධර්මතාවයි. තණපරණ
ලින් බෝවූ ගින්න ඒ තණපරණල් සූර්යයකින් දවා අතුරු
දන්කරයි. තෙලින් බෝවූ ගින්න සූර්යයකින් ඒ තෙල් දවා
අතුරුදන්කරයි. භූමිතෙලින් බෝවූ ගින්න සූර්යයකින් ඒ
භූමිතෙල් දවා අතුරුදන්කරයි. ඒ ඒ තෙල්වග්ගිවලින් බෝවූ
ගිනිවග්ගි ඒ ඒ තෙල්වග්ගි සූර්යයකින් දවා අතුරුදන් කෙ
රෙත්.

මේ නසින් සත්ත්වයන්ගේ සාක්‍ෂිකයෙහි නිරන්තරයෙන්
නැගළෙන බාහු ගින්නද තමන් හා එකට පහලවන බාහුන්
සූර්යයෙක් සූර්යයෙක්හි දවා අතුරුදන් කෙරෙමය. විශේෂ
යෙන් බාහුසොහො දවා අතුරුදන් කරයි. එහෙයින් පහලව
නනාක් පරමාප්ත පෘථිවිආදී බාහුහු අසුරු සැණක් ඇසිපියව
රක් පමණ ජීවත්වසිරිය නොහෙන්නෝය. අසුරුසැණක්
ඇසිපියවරක් තුල සියවරකට දහස්වරකටද වඩා සාක්‍ෂිකය
සම්පූර්ණයෙන්ද අතුරුදන්වෙයි. එසේ අතුරුදන්වූවද අතු
රුදන්ව ගිස්වූ ස්ථාන අලුතෙන් අලුතෙන් රූපනිර්මිත කර
මින් පුරවන්නාවූ ප්‍රත්‍යය ඉතා අධික හෙයින් ලිදුරු කාල
යෙහි සූර්යයෙන් සූර්යය දිගුණුව සිසුවී තිබේ. සකල සා
ක්‍ෂිකයෙහිම සූර්යයෙක් සූර්යයෙක්හි බිඳෙමින් අතුරුදන්
වන ආකාරය පෙනෙන පරිද්දෙන් බලනු. අතුරුදන්වන
ආකාරය දිවුපුද්ගලයාට ශරීරය සම්පූර්ණ කෙරෙමින් පහල
වන අභිනව අභිනව ජාතිලසූර්යයද පෙනියෙමය. භූමි
තෙල් නැලියකට අල්වාගත් ගින්න ඒ භූමිතෙල් නැලිය

කෙලවර දක්වා දවා අතුරුදන් කරයි. හුමිතෙල් අඩුවිය නොදී වත්කරන්නට පිළිවන්තාක් හුමිතෙල් අඩුවකුත් නොපෙනේ. ගින්නේ අඩුවකුත් නොපෙනේ. එසේ අඩුවක් නොපෙනුනේවිනමුත් ඝෂණයක් පාසාතෙල් ගිනි දෙවකියම ඝෂයවෙයි. ඉදින් ඝෂයනොවේනම් අලුතෙන් අලුතෙන් හුමිතෙල් වත්කරන්නට උවමනාවක්නැත. රත්‍රිය මුළුල්ලෙහි නැවත නැවත වත්කිරීමෙන් හුමිතෙල් නැළිපනහක් ඝෂය වීනම් ගින්නෙන්ද හුමිතෙල් නැළි පනහක් ඝෂයවූ බව ප්‍රත්‍යක්‍ෂවේ. පරීක්‍ෂාවෙන් බලනහොත් ඒ ඒ තෙල් කොටස් සහ ඊටදුල්වී ගත් ගත් අගතිකලාපත් ඝෂණයෙක් ඝෂණයෙක්හි ඝෂයවී යන ආකාරය පෙනී යනවා ඇත. තෙල්සහ ගිනිදුල්ල අඩුවී යන ආකාරයත් රැයකට හුමිතෙල් මෙපමණ ගණනක් ඝෂයවන්නේය කියාත් දතහැකිවේ. මේනසින් එකවරක් අනුභව කරනලද ආහාරයෙන් සාකකය මෙපමණ පැ ගණනක් බරපිටින්නේය. ආහාර අඩුවීමගිහොත් සාකකය අඩුවීයන්නේය. ආහාර සිඳි ගියහොත් සාකකය බර නොපිටින්නේය.

මෙසේ සාකකයන්ගේ අතුරුදන්වීමාම ඉතා ශීඝ්‍ර හෙයින්ම අභිනව අභිනව සාකක ස්වභාව අභිනව අභිනව ජීවිත ස්වභාව ශීඝ්‍රවී තිබේ අභිනව අභිනව සාකක ස්වභාව අභිනව අභිනව ජීවිත ස්වභාව ශීඝ්‍ර හෙයින්ම ලොකයෙහි දිවි පැවැත්වීම අතිශයින් විශාලවූ අතිශයින් අවහිරවූ අත්හැරිය නොහැකිවූ බලා සිටිය නොහැකිවූ ප්‍රධානම කෘත්‍යයවීතිබේ. මේලක්දිව අවුරුදුපතා උපදවන බාහ්‍යයව තිරිඟු උදු මුං මැ අදී ආහාර වැඩි කොපමණද අවුරුද්දක් මාසයක් දවසක් ඇතුලත කාදමනලද ආහාරවැඩි කොපමණද පිටරවින්නෙහෙනන බාහ්‍ය වැඩි කොපමණද කියා මෙතෙහිකර බලනහොත් අභිනව අභිනව සාකක ස්වභාවයෙහි අභිනව අභිනව ජීවිත ස්වභාවයෙහි විශාලතාව පෙනියේමය. දිනපතා අභිනව අභිනව සාකක ස්වභාවයෙහි අභිනව අභිනව ජීවිත ස්වභාවයෙහි විශාලතාව පෙනෙනහොත් දවසකට කොපමණ සාකකරුශියක් කොපමණ ජීවිතරුශියක් අතුරුදන් වන්නේද කෙබඳු ශීඝ්‍රත්වයකින් අතුරුදන් වන්නේද කියාත් පෙනියේමය.

දිය ගොඩ දෙක්හි හැසිරෙන සියලු සත්ත්වයන් විසින් දිවාර නොකඩව දිවි පැවැත්වීමට අහරවූදිම් වසා සැපයීම් සදහා කරන කියන ගොවිතැන් රැකිරිඝා වෙලිගෙලදුම් යාමිරිම් දිමගැනීම් කිම්බිණිම් ඇඩිම් වැලිපිම් ඇනුම් බැණුම් රණුම් ඩබර කලකොලහල නඩුහබ වාදවිවාදදී ඒ ඒ ක්‍රියා

වත්තේ මුලකවරේදී සොයා බලන්නවුන්ට පරණ පරණ ජීවිත ඝාතක ඝෂයවිමක්පාසා අලුත් අලුත් ජීවිත ඝාතක හට ණයයි පෙනියනවා ඇත. එසේ පෙනීගිය පුද්ගලයාට පරණ පරණ ඝාතකානුකූලතාවයෙන් සිසුනාවද ඒ ඝාතකයන්ගේ නිසාරතාවද මොනවට වැටහෙනවා ඇත. ඝාතකයෙහි කුඩු මහත්වූ බාහුන්ගේ අනුකූලතාවය සිසු හෙයින්ම ලොක යෙහි ජීවිතා රක්ෂාව පිණිස යෙදියයුතු ව්‍යුහායන්ගේද කෙලවරක් නැති අන්දම වැටහෙනවා ඇත. මේ ප්‍රකාරී ජාති ලක්ෂණයයි.

ඝාතකය කෙරෙහි බැඳී පවත්නා අධිකතාපණවනිසා අවුරුදු සියගණන් දහස්ගණන් මුළුලලෙහි ජීවත්වනු කැමැත්තෙන් පරමපරව සිදියනොදී ඝාතක හට ණය පිණිස අභිනව අභිනව ජාති පහල කිරීමයි කියනලද ජීවිකා වෘත්තිය ගැන සලකා බැලීමෙන් ඝාතක කයෙහි අලුතෙන් අලුතෙන් පහල වෙමින් පවත්නා ප්‍රකාරීජාති ලක්ෂණය පෙනෙන පුද්ගලයාට විකාරී ජාතිලක්ෂණයද පෙනියේමය. විකාරී ජාති ලක්ෂණයයි කියන්නේ ඝාතකයෙහි නානා ප්‍රකාරණග, නානාප්‍රකාර අබාධ, නානාප්‍රකාර දණ්ඩන, නානා ප්‍රකාර උපද්‍රව ඇතිවීමටයි. ලක්ෂණයකින් මුළු ඝාතකයෙහි සිසාරයමින් එකාබව වී යමින් පරමපරව ගැටියමින් පහල වීම ස්වභාවකොට ඇති ප්‍රකාරී ජාති ලක්ෂණය නිතරම පවත්නා හෙයින් ඝාතකයන්ගේ ඉපිටස්වභාවෙන් අනිපිට ස්වභාවට අනිපිට ස්වභාවෙන් ඉපිටස්වභාවට පෙරලීම සිසුවී තිබේ. එසේ පෙරලීම සිසුවී තිබෙන හෙයින්ම ඉපිටා නිපිටස්වභාව බවයන්ගේ සහ සුබදු:බස්වභාව බවයන්ගේ පෙරලීම ද සිසුවී තිබේ. සත්ත්වයාගේ ඝාතකයෙහි ඉපිටානිපිට සුබදු:බස්වභාව බවයන් පහල නොවන ස්ථානයක් පහල නොවන වේලාවක් නැත්තේමය. හට ගැනීම ඇතිවීම යනු ජාතිකයන් පරිණාමයාමයෝයි ඒ එසේමය. ලොකයෙහි ඇස්ලෙඩවිය, කන්ලෙඩවිය, ඇස්ලෙඩහටගන, කන්ලෙඩහටගන යන අදි වශයෙන් ව්‍යවහාරකරනුලබන්නේ මේ ජාතිබවයයි. ඉපිටා නිපිට සුබ දු:බස් ජාති බවයන් පහලකරන හෙතුකුද අධිකතම බහිවා සන්නානවයෙහි අනන්තයහ. අප්‍රමාණයහ. ඝාතකය සපුරා පහලවන ඝාතක ලක්ෂණපාපීවිධාතුව කාශ්ඨමුඛසප්තියයි වදානිබේ. යම්කිසි පුද්ගලයකුගේ පාදාග්‍රහයෙහි සප්තයකු දූෂකලිගොත් ඒ පුද්ගලයාගේ සිතියදක්වා ලක්ෂණයකින් විමර්ශනයන්නේය. එසේ විමර්ශනයමෙන් මුර්ජාවී සිහිසන්

නැතිවූ කල ඒ පුද්ගලයාගේ මුළුසිරියම පෙරළී වෙනස් වූයේවෙයි. ප්‍රකෘතිරූප රූප සම්පූර්ණයෙන් අතුරුදන්වූයේ වෙයි. මුළුසිරුරෙහිම පරමාණු පමණද ප්‍රකෘතිරූපයක් ශෛ නොවෙයි ගිනිදැල් ගිනිඅඟුරු රූපක් හා සමාන අලුත් රූපයෙන්ම මුළුසිරුර පිරීයයි. රත්තල් පනහක(50) පමණ බර වෙඩිබේත් අසුරසාදනලද වෙඩිබෝම්බයක සේව නුලව අබවැක් පමණ ගිනිපුපුරක් වැටුණුකෙණෙහිම ඒ රත්තල් පනහක (50) පමණ බර වෙඩිබේත් රූප සම්පූර්ණයෙන් එකමගිනිජලාවක් ගිනිඅඟුරු රූපක්වන්නාක්මෙනි.

සප්තා දෂ්ඨකල පුද්ගලයාගේ මුළුසිරුරෙහි පරණ පරණ රූප අතුරුදන්වෙමින් අලුත් අලුත් රූප පහලුවන අසුරු කෙසේද? යන්නොත්. මුලදී පතුල් සටහන් වී තුබුණු ප්‍රකෘති රූපරූපය සුබද්‍රවිද්‍යා ඉෂ්ටරූපරූපයක්බව ප්‍රත්‍යක්ෂය. සප්තා දෂ්ටකොට විෂවිතිදයාමෙන් පසු ඇතිවූ දූවුම් රෙදුම් ඇතුම් පෙරළීම් කෙටුම් කැක්කුම් ආදිය:බද්‍රවිද්‍යා අනිෂ්ට රූප රූපය වනාහි සප්තා දෂ්ටකලායින් පසු පහලවූ බව ප්‍රත්‍යක්ෂය. යමෙක් විවාලවිට උත්තරදෙන්නෙන් ඒ වේලාවෙහි පහලවී ආ අනිෂ්ටජනිතයෝය කියයි. එසේ උත්තර දෙන්න අහි නව ජනි අභිනව රූප අභිනව බාතු අභිනව කලාප කියා පිරිසිදු දැනීමක් නැත්තේය. සිරුරතුළ දුන්රිදෙයි දුන්කකියයි දුන්සිතලකරයි දුන් දූවිලිකරයි දුන්නගිසි දුන්බසිසි යන ආදී වශයෙන් ව්‍යවහාර කරනු ලබන්නේ අභිනව අභිනව රූප අභිනව අභිනව බාතු අභිනව අභිනව කලාප අභිනව අභිනව පරමාප්තති බවයි. යම් වේලාවක මුළුකයෙහි හෝ කායෙක දෙශයෙක්හි උණුසුම්වී ආබව දැනුණිනම් ඒ ඒ වේලාවෙහි පහලවී ආ අභිනවජනිතයෝ යම් ස්ථානයක ඒ අභිනවජනිතයෝ පහලවීනම් ඒ ස්ථානයෙහි පුරුණයන්ගේ අතුරුදන්වීමද එකාන්තයෙන් විද්‍යමානයි. මුළුසිරුරේම අභි නව ජනිතයෝපහලවීනම් මුළුසිරුරේම පුරුණයන්ගේ අතුරු දන්වීමද එකාන්තයෙන් විද්‍යමානයි. පරිවර්තනය ඉතා ශීඝ්‍ර හෙයින් ඒ පුරුණභිනවයන්ගේ නිරෝධොත්පාද අප්‍රකටවී තිබේ.

ඒ ඒ අවස්ථාවන්හි දුන් සිතලයි දුන් උෂ්ණයි දුන් සිරිදේ දුන් කකියයි දුන් දූවිලිකරයි දුන් නගිසි දුන් බසිසි කියා දැනගනු ලබන්නේ ඒ ඒ කායාබ්‍යයන්හි හෝ කායෙක දෙශ යන්හි පරණ පරණ රූප නිරුඛවපහලුවන අභිනව අභින රූප අභිනව අභිනව බාතු අභිනව අභිනව කලාප අභිනව

අභිනව ජනි බලියන්බව ප්‍රකටමය. උණ රෝගීන්ගේ ශරීර යෙහි උණ නඟින බසින වේලාවල ශරීරය සමුද්‍රණියෙන් පරිවර්තනයවෙයි. ආහාර අපථ්‍යවීමෙන් පරිවර්තනය, ස්නානය අපථ්‍යවීමෙන් පරිවර්තනය, වැස්සට තෙමීමෙන් පරිවර්තනය යන ආදීන්ගේ වශයෙන් විරුධ ප්‍රත්‍යයන්ගේ සමාගමයෙන් වන සෘකා පරිවර්තනයන්ගේ අන්‍යයක් නැත්තේමය.

මේ කිසිකලද්දේ විකෘති ජාති ලක්‍ෂණයි.

මේ විකෘති ජාතිය විද්‍යමාන හෙයින්ම සිත්වූ පරිදි නොහිඳියහැකිව නොයාහැකිව නොආහැකිව නොකලිහැකිව නොපිරියහැකිව බියඵලවන්නාවූ පිඩාකරන්නාවූ ඇතුල්සතන්හි අනතුරු කරන්නාවූ පිටසතන්හි අනතුරු කරන්නාවූ අනෙකවිධ අවකාශ වෙනුවෙන් බියවන්නන් නැතිගන්නන් ශොක කරන්නන් ග්‍රාමබකිනයෙන් බැඳී වාසයකරන්නන් ගෘහබකිනයෙන් ප්‍රාකාර බකිනයෙන් බැඳී වාසයකරන්නන් සිදුවී තිබේ. මේ ආදී අනෙක සහස්‍ර සමබාධයන් පෙතිගිය පුද්ගලයාට සෘකායන්ගේ විකෘති ජාතියකෙතරම් හයානකද කෙතරම් විශාලද කියා වැටහේමය.

ගිනි උෂ්ණයක් වැදුණුකල ඇතුලත පිටත එකපහරම හුණුවන සුළු මිනිස් ප්‍රමාණ ලාකඩ කැබැල්ලක හෝ ඉරි කැබැල්ලක ස්නානකාරය පිළිවෙළින් අතුරුදන්ව බසින්නාක්මෙන් මෘදු ආකාරය පිළිවෙළින් ඉපද නඟින්නාක්මෙන් මුළුශරීරයෙහිම රූප නිර්දේශයන්පාද පෙනෙනසේ බැලියයුතු. ස්නානකාරය පිළිවෙළින් අතුරුදන්ව බැසීම නම් පෘථිවි බාහුව පිළි වෙළින් නිරුඛවියාමයි සූත්‍රාභිධමී දෙක්හිම නිර්දේශ, හඬන, ඝෘය, ව්‍යය, අසන, මරණ, අනිත්‍ය යන නම්වලින් වදාරනලද අනිත්‍යයද මේ නිර්දේශය මැයි. විදුලිනායානිකයන් විසින් දැක්කයුතු අනිත්‍යයද මේ නිර්දේශ හඬන ආදීනම්වලින් වදාල නිර්දේශයමැයි. එහෙයින් මේ නිර්දේශය දක්නාශුන්‍යම අනිත්‍ය විද්‍යවන්නියයි දතයුතු.

කාළවමුඛ සපියයි වදාල පෘථිවිබාහුහුගේ උදය ව්‍යය ප්‍රත්‍ය ඝෘව පෙතිගිය පුද්ගලයාට පුතිමුඛ අභිමුඛ ශත්‍රු මුඛ සපියයි වදාල ආපො තෙජෝ වායෝ මහාභූතබාහුන්ගේ අලුත් අලුත් පහලවිම් සහ පරණ පරණ නිරුඛවිම් අනායාසයෙන්ම පෙති යනවා ඇත.

සාධන මාද්‍ය ලක්ෂණ පාවිච්ඡි ක්‍රියාවන්ගේ පිළිවෙළින් අතුරුදන්ව බැසයාම, බිඳීම, ගෙවීම, අසනවීම, මියයෑම පාවිච්ඡි බාහුගේ අනිත්‍ය ලක්ෂණයන් වේ. ආබාධිත පශ්චාත් ලක්ෂණ ආපොක්‍රියාවන්ගේ පිළිවෙළින් අතුරුදන්ව බැසයාම බිඳීම, ගෙවීම, අසනවීම, මියයෑම, ආපොබාහුගේ අනිත්‍ය ලක්ෂණයන් වේ.

ශිෂ්‍යාභිමත ලක්ෂණයන්ගේ ක්‍රියාවන්ගේ පිළිවෙළින් අතුරුදන්ව බැසයාම, බිඳීම, ගෙවීම, අසනවීම, මියයෑම, නොයෙකුත් බාහුගේ අනිත්‍ය ලක්ෂණයන් වේ.

විසාමභාව සම්පන්න ලක්ෂණ වාසොක්‍රියාවන්ගේ පිළිවෙළින් අතුරුදන්ව බැසයාම, බිඳීම, ගෙවීම, අසනවීම, මියයෑම, වාසොබාහුගේ අනිත්‍ය ලක්ෂණයන් වේ.

මෙසේ අනිත්‍ය ලක්ෂණය දිවුපුද්ගලයාගේම විදුෂිතා ශුන්‍ය හොඳින් පිරිසිදුවන්නේය.

ලෝකයෙහි මියයන කාලය පැමිණ මියයාම දිරණ කාලය පැමිණ දිශයාම බිඳෙන කාලය පැමිණ බිඳියාම ගෙවෙන කාලය පැමිණ ගෙවියාම අනිත්‍යයයි දැකීම විදුෂිතාවක්ම නොවේ. වැදිකෙවුල් කොවිච්ඡි දෙමළ හම්බ මරක් කලාදිත්වද පෙනෙන අනිත්‍යයකි.

සතර මහාභූත බාහුන්ගේ අනිත්‍ය ලක්ෂණය දිවුපුද්ගලයාට ඡවිච්ඡිප්‍රසාදබාහුන්ගේ සහ දශවිධ සෘතු බාහුන්ගේ සහ දශවිධ බාහුසන්නාහයන්ගේ අනිත්‍ය ලක්ෂණයන් නිර්ණයයෙන්ම පෙනී යනවා ඇත.

මේ ජාතිධර්මය සහ පඤ්චම මාත්‍යකාපදයෙහි විසාරයයි.

(ජර්ධමෙමා) මේ කය ඝෂණයෙක් ඝෂණයෙක්හි දිරිම සවිභාවකොට ඇත්තේය යන සවෙනි මාත්‍යකාපදයෙහි විසාරය කීසේ? යත්හොත් ජාතිනිර්දේශයෙහි විසාරවූ පරිද්දෙන් සාකිකයෙහි අසුරු සැණක් ගසන ඇස් පියවරක්. ගෙලන පමණද ජීවත්වියහැකි පරමාණු පමණ බමියක් නැතිබව දිවු පුද්ගලයාට මේජරලක්ෂණයන් පහසුවෙන් පෙනී යනවා ඇත.

ලෝකයෙහි අතුරුදන්වීම් සියල්ලක් පූර්ණාගයෙහි දිරිමක් නැතිව සිදුවියහැකි නොවේ. සියලු වස්තූන්ගේම අලුත් පෙත්හි කැකුළු නාඹුල්ගහි දිශයාමෙන්ම අතුරුදන්වීම

බලිතාවයි. පරමාප්ත නාමරූප බලිතත්වයේද ඒ අතුරුදන්වීම පරාසම්පූර්ණතාවයට සිංචනබවදනසුතු.පරාව යටද විසාරවිය.

මේ පරාසම්පූර්ණතා සංවේනිමානාකාපදයෙහි විසාරයි.

(මරණබලමා) මේ කය ඝණයෙක් ඝණයෙක්හි මිය යාම ස්වභාව කොට ඇත්තේය යන සත්වන මානාකා පදයෙහි විසාර කියේ? යත්හොත් ජුනිනිර්දේශයෙහි නිශේධ, හඬ, ඝය, ව්‍යය, අසන, මරණ, අනිත්‍ය යන නම් වලින් දක්වනලද අතුරුදන්වීමට පරමාප්ත බලිතත්වයේ මරණයයි කියනලදී. අසුර සැණක් ගසන ඇස්පියවරක් හෙලන පමණද ජීවත්විය හැකි කමක් නැති හෙයින් බාහිග්‍රහයෙන් මරණ ගතියෙන් දැවී දැවී ඝණයෙක් ඝණයෙක්හි පරමාප්ත බලිතත්වයේ අතුරුදන්වීම මරණයනමිසියේයි.

ඒ මරණගතියෙන් අසුරසැණක් ඇස්පියවරක් ඇතුළත සියවරකටත්වඩා මුළු සාකකයද දවා අතුරුදන්කරණුලැබේ. දියෙහිහටගත් නෙලුම් මලක්ගොඩගෙන රත්වූ බිමක දැමූකල්හි නෙලුම්මල 1. සන්නතිපරාවට සහ 2. ඝණිකපරාවට සහ 3. ඝණිකමරණයටත් පැමිණීමෙන් මලානිකව වියලී නටබුන් බවට පැමිණෙයි.

පලොපසාමහය නොලැබීමෙන් අවි, බිම්, දිය, උණුහුම් යන දඩුවම් සතරින් පෙළීමෙන් ඒ නෙලුම්මලේ සන්නති පරාවප්‍රත්‍යක්‍ෂවෙයි. ඇසට පෙනී යන පිරිහි බැසීම මලානිකව පරවීම සන්නති පරාවය. අනිම අතුරුදන්වීමද ප්‍රත්‍යක්‍ෂමය. සන්නති පරාව ප්‍රත්‍යක්‍ෂවූකල්හි ශුන්‍යවක්‍ෂයට ඝණික පරාව මරණයන්ගේද දැනුවත්කාය ප්‍රත්‍යක්‍ෂව ප්‍රකට වන්නාහුය. ඝණිකපරාව මරණ ප්‍රකාති වක්‍ෂයින් දැක්කසුතු බලිතත්වය නොවේ. කෙසේනම් ශුන්‍යවක්‍ෂයට ඝණික පරාව මරණයන්ගේ දැනුවත්කාය ප්‍රත්‍යක්‍ෂව ප්‍රකටවන්නාහුද? යත්. දියෙන්ගොඩගත් තැන් පටන් ඒ නෙලුම්මලේ ප්‍රාණවද්භාවයයි කියනලද පෘථිවිබාහුව ඝණයෙක් ඝණයෙක්හි මලානිකව මෘදු භාවයට පෙරලෙයි. අනුක්‍රමයෙන් ප්‍රාණවද්භාවය අවස්ථාවෙන් අවස්ථාව නටබුන් වෙමින් අභිනව මලානික මෘදුභාව ලක්‍ෂණය අවස්ථාවෙන් අවස්ථාවට ප්‍රකටවෙයි. ප්‍රාණවත්වූ අපො, ශීතලවත්වූ තෙජො, විසාමහනවත්වූ වායොබාහුද අනුක්‍රමයෙන් නිරුච්චඅතුරුදන්වන්නාහුය.

වර්ණ ගත රස ඔප් බාහුදු නිරුඛව අතුරුදන්වන්නාහුය. සෑණයෙන් බැලූකල 'විටි විටි' යන අනුකරණයෙන් පිති කැටමෙන් ඒ අතුරුදන්වීම වැටහෙනවා ඇත.

එසේ පුරුණාභිතවයන්ගේ අනුක්‍රමයෙන් බිඳි බැස්මත් ඉපද නැගීමත් කෙතරම් ශිෂ්ටදී කියා පෑමට අවකාශයක් උපමාවක්ද නැත්තේය. පෘථග්ජන ඥානයෙන් හමුකරගත හැකි තැනක්ද නොවේ. හමුකරගත හැකි පමණකින් ව්‍යව ස්ථානකොට බැලිය යුතු ස්ථානයකි.

එසේ සාකච්ඡායන්ගේ නිරුඛබාහුදු ශිෂ්ටාගමයන්ම සෑණයෙන් හමුකරගත නොහැකිනාක් සියලුමදේ ලෝවැස්සෝ පෙරපසු දෙකෙලවර නැති ඒවායයි ගන්නාහුය. ශිෂ්ටාකාරය සෑණය යැවියහැකිනාක් යවා බැලියයුතු ඉඳින් සෑණයෙන් සෑණයෙන් බිඳි අතුරුදන්වීමක් ඉපද නැගීමක් නැත්නම් සෑණයෙන් සෑණය මලානිකව පරවියහැකිනොවේ. නුවන තිසුණුකර බලනු. නෙලුම්මල් උපමාවෙහි කී පරිද්දෙන් සත්ත්වයන්ගේ සාකච්ඡායන්ගේ සෑණයක්පාසා ස්කන්ධයට සාදිවන නත්වැදුරුම් පෙරළීමද අන්තර්ගත. ඇසට පෙනෙන නත්වැදුරුම් පෙරළීමද, අන්තර්ගත. සෑණයට වැටහෙන නත්වැදුරුම් පෙරළීමද, අන්තර්ගත. ස්කන්ධයට සාදිවන නත්වැදුරුම් පෙරළීම නම් හිසතුල දුන් කකියයි. ඇසතුල දුන් කැටෙයි. මුහුණේ නැහැයේ කණේ කපොලයේ නොලේ මුඛයෙහි දිවේ උගුරේ ලයේ දුන් රුජකරයි කුසතුල දුන් රිදෙයි-කියා දූනෙන අභිතව සවිභාවයෝයි. ඒ අභිතව සවිභාව බවයන්ගේ ජනි ජරාමරණ ලක්ෂණ නුවණැස් යොමුකොට බලන්නාවූන්ට ව්‍යවස්ථාවී පෙනියනවා ඇත. ලුහුඬින් කියනහොත් ස්කන්ධයට අනුලුතවේවා පිටතවේවා උකුණු, මකුණු, මැසි, මදුරු, පත්වැ, ගෝනුසු, ගල්, මුල්, කැට, කැබිලිති, දඬු, මුගුරු, දිය, ගිනි, ආදීන් අතුරෙන් ස්කන්ධයන්ගේ පෙරළීමට තරම් යමක් සාදිවීම නොපෙරළෙන සෑණය කියා එකම සෑණයක්ද නැත්තේය. අනිසව ජනි පහලිනොවන සෑණය කියා එකම සෑණයක්ද නැත්තේය. නොබිඳෙන සෑණය කියා එකම සෑණයක්ද නැත්තේය. නොපිරිහෙන සෑණය කියා එකම සෑණයක්ද නැත්තේය. සාදියෙහි ප්‍රමාණයට සාදිවූ සෑණයෙහිම ඉපදීම දිරීම මැරීම ලක්ෂණකොට ඇති සංස්කාරාශයක්වූ හෙයින්ම "ජනිබමෙමා ජරාබමෙමා මරණබමෙමා"යි වදාරනලදී.

මේ මරණ බමෙමා යන සන්වෙනි මාතෘකාපදයෙහි විකාරයි.

(අනිවාර්‍ය) ස්කන්ධමය සම්පූර්ණ අසුරු සැණක් ඇස්පිය වරක් ගෙලන පමණද ස්වර්ව බරු සිටිය නොගෙන හෙයින් අනිත්‍යයි. යන අවස්ථාවේ මාතෘකා පදයෙහි ස්කන්ධයන්ගේ අසුරු සැණක් ඇස්පිය වරක් ගෙලන පමණ බරුසිටිය නොගෙන අන්දමයටද විකාරවිය. සත්ත්වයන්ගේ ශරීර අසුරු සැණක් ඇස්පිය වරක් පමණ ස්වර්ව බරුසිටිය හැකි ස්කන්ධ නම් ඒ අසුරු සැණක් ඇස්පියවරක් පමණ කාලය ප්‍රත්‍යක්ෂ ප්‍රකට කාලයක් බැවින් ස්කන්ධයෙහි ගෙනපහරක් වැදුණත් ඇසුරු සැණක් ඇස්පියවරක් පමණ කාලයතුලින් නොබිඳී නොපෙරළී බරුසිටිය යුතුවේ. එනකුදුවුවත් බලවත් ශිතොපණාදී ප්‍රත්‍යයකින් සංකීර්ණාලද්දේ විනම් ඒ සංකීර්ණ ශ්‍රේණියෙහිම බිඳී පෙරළියන්ගේය. බිඳෙන පෙරළෙන සියල්ලක් පුරුණයන්ගේ අතුරුදන්වීම සහ අභිනවයන්ගේ පහලවීමයි. නුවණැස් යොමා බලන්නාවූන්ට දිය ගොඩදෙක් හි හැසිරෙන සියලුම සත්ත්වයන්ට සවිතිය ජීවනකාලයතුල රුදවල් නොකඩව අනන්‍ය වෙහෙස මහන්සිදරන්ට සිදුවී තිබෙන්නේ මේ ස්කන්ධයන්ගේ අනිත්‍යය නිසාමයයි පෙනිය නවා ඇත. අනිත්‍යය නිසාම අනන්‍ය දුකට භාජනවන බව පෙනියනවා ඇත. අනිත්‍යය අතීතයින් භයානක ධර්මයක් බව පෙනී යනවා ඇත. ඉදින් ස්කන්ධය නිත්‍යවී නම් එකී වෙහෙස මහන්සි සවිප්‍රයකුදු දරන්ට සිදුනොවන්නේමය. දන්දීම සිල්ලකම් ආදී පින්කම් කරන්නාහුය ඒ කරන්නේත් මේ අනිත්‍යය නිසාමයි. අනිත්‍යය නිසා විදින සංසාර දුඃඛ රාශියක්මය. ස්කන්ධය නිත්‍යවී නම් අනාගත සංසාරයබලා වෙහෙසීමටකාරණයක් නැත්තේය. අනිත්‍යලක්ෂණයයි කියන්නේ ක්ෂණිකමරණ ක්ෂණිකභවනයන්ටයි. ස්කන්ධය ඒ අනිත්‍යලක්ෂණයයි කියනලද ක්ෂණිකමරණ ක්ෂණික භවනයෙන් බිඳීයන හෙයින් කියනලද නයින් ප්‍රත්‍යක්ෂයන ස්කන්ධයාත්‍රාව පිණිස පවත්වනලද පරිශ්‍රමයන්ගේ අනන්‍යයක්ද නැත්තේය. අනාගත ස්කන්ධයාත්‍රාව පිණිස පවත්වන ලද පරිශ්‍රමයන්ගේ අනන්‍යයක්ද නැත්තේය අනිත්‍යලක්ෂණය යටදක්වූ ජීවිත ස්කන්ධ සටන ජීවිත පොළණ අභිනව ජාති සටනක් සමගද එකතුකර බලා තේරුම් ගතයුතු.

මෙහෙයින් 'අනිවාර්‍ය' යන නවවෙති
මාතෘකා පදයෙහි විකාරයවූ ස්කන්ධ කායයාගේ
අනිත්‍ය ලක්ෂණය කියා තිබේ.

“දුකෙවා” මේ කය සුවයෙන් අමිශ්‍ර ශුච්චායුධ රුහිරක යන නවවෙනි මාතෘකා පදයෙහි දුඃඛයනෙම දුඃඛ දුඃඛය, සංඝාර දුඃඛය, විපරිණාම දුඃඛයයි නෙවැද්දැම්මේ. මේකයෙහි අටානු 98 වක්ශේයාදී අභ්‍යන්තර උපද්‍රවයන්ගේ සංඝියෙන් ඇතිවන දැවුම්, රෙදුම්, කැක්කුම්, හිරි, කොර, මර, සහ ගිනි දිය, කඩු, දුනු, අඩුබ, සොර, සතුරු, නයිපොළොන් අදි බහිවා උපද්‍රවයන්ගේ සංඝියෙන් ඇතිවන දුඃඛ සහ අපාදික සත්ත්වයන් විසින් විඳිනු ලබන කායික දුඃඛාදියන් දුඃඛ දුඃඛනම්මේ. තිරස්වන සත්ත්වයෝපවා මේ දුඃඛ දුඃඛය දුක් බැව් දන්නාහුය. දුඃඛ දුඃඛයට කරුණක්පෙණුනු කල්හි හයවන්නාහුය. නැතිගන්නාහුය. සැගවෙන්නාහුය. හැකි නම් සටන් පිණිසද ඉදිරිපත් වන්නාහුය. කුෂ්ටරෝගීන්ට කුකකුටමාංසාදී අපථ්‍ය අභාරයන් කෙරහි හය ඇතිවෙයි. ඒ හය අපථ්‍ය අභාරයකෙරෙහි නොව ස්වකීය කයවූ රෝගය කෙරෙහි ඇතිවන හයකි. කුෂ්ටරෝගය නැති පුද්ගලයන්ට නම් ඒ කුකකුට මාංසාදිය කෙරෙහි හයවන්නට කරුණක් නැත්තේය. එහෙයින් මේ කය පැසවාගිය මහත් ගවන් වැනිවේ බාහ්‍යභ්‍යන්තර උපද්‍රව නමැති අපථ්‍යභාර සංඝියක් ලදහොත් ඝනකිකයෙහි කොතනක වුවත් කොයි වේලාවකවුවත් දුඃඛ දුක් පහලවේමය ලෝකයෙහි හය සන්තෘප්තයන්ගේ මූලසංයා බැලුවත් ඝනකිකයම මූලබව පෙනී යනවා ඇත. ඝනකිකය නමැති දුඃඛ දුඃඛය නිසා සත්ත්වයන්ට ඇතිවී තිබෙන සමබාධයන්ගේ අන්තයක් නැති බවද පෙනී යනවා ඇත.

මේ සංගණ්‍යපයෙන් දුඃඛදුඃඛයෙහි ලක්ෂණයි.

සංඝාර දුඃඛය කියනු ලබන්නේ නූපත් වසතුව උපද්‍රවනු පිණිසත් නොලැබූ වසතුව ලබාගනු පිණිසත් නොපැමිණි වසතුව පමුණුවා ගණු පිණිසත් පළමුකොට වෙහෙස මහන්සි ගෙන විඳින දුඃඛරුහිරයයි. විපරිණාම දුඃඛය කියනු ලබන්නේ පළමුකොට එසේ වෙහෙස මහන්සි ගෙන සංඝාර දුක්විඳීමෙන් ඉපදී ලැබී පැමිණි ආ වසතුව නොබිඳි, නොපිරිහී, නොඅඩුවී, නොබැස, නොපෙරළී, නොමියා, නොබියව, නොදඩුවම්විඳ, නොසතුරුව වියවුල්ව රක්ෂාකරනු පිණිස ගන්නාවෙහෙස මහන්සි රුහිරයයි. එසේ නොබිඳි නොපිරිහී රක්ෂාවීම පිණිස වෙහෙස මහන්සි ගත්තේවි නමුත් බිඳි පිරිහීමට සැහෙන ප්‍රත්‍යයන් එලඹ බිඳි පිරිහී ගියකල්හි

ඇතිවන කාසික වෛතසික දුඃඛයෙන් ඇද්ද ඒවනාහි විපරිණාම දුඃඛයෙහි සංග්‍රහවේ. දීනපතා අනුභව කරනු ලබන ආහාරය කියනලද දුඃඛයෙන් යුක්තවේ. ඒ ආහාරය ආහාරයෙන් වෙන්විය නොහැකි ආහාරය අත්හැරිය නොහැකි පුද්ගලයාට දුඃඛයකින් නිතරපීඩාකරයි. කෙසේද? යනහොත්. ඒ ආහාරය ඉපදවීම පිණිස පුළු පුළුවම්වීමෙන් හි බිජ්ඛානය ලබාගැනීමට වැයවී කළතැන් පටන් පැවීම පැවීම වම්යන්හි ආහාර පිසීම දක්වා මේ අතර ඇතිවූ තාක් උත්සාහ ව්‍යාපාර ඒ ආහාරයාගේ සංඝාරා දුඃඛයෝනම වෙත්. ආහාරය අත්නොහැරිය හැකි පුද්ගලයෙකුට ආහාරය අත්නොහැරිය හැකි තාක් මුළුල්ලෙහි ඒ සංඝාරයන්ගෙන් බැදී ගෙනී වාසය කරන්නෙක්මය ආහාරය අත්හැරිය කල්හිම මිහට ඒ සංඝාරා බැකිනගෙන් මිදිය හැකි වන්නේය. කුමක් හෙයින් යන්? ආහාරය වනාහි ඒ සාමගත් සංස්කාර රුහියක් ප්‍රථමකොට සංස්කරණය කරන්නෙකුටම ඇතිවියයුතු එකානන සංඝාරා බිඳුරුගියක් හෙයිනි. මෙසේ ආහාරය අත්හැරිය නොහැකි පුද්ගලයාට ඒ ආහාරය සංස්කාර දුකින් නිතර පීඩාකරන අන්දම දතයුතු. මේ කියනලද්දේ සංඝාරා සංඝාරා දුඃඛයයි. සංඝාරා සංඝාරා දුකවනාහි හෙතුප්‍රත්‍යයාදි සුවිසි පටිථාන ප්‍රත්‍යයන්ගේ වශයෙන් දතයුතු.

ආහාරය අත්හැරිය නොහැකි පුද්ගලයාට ඒ ආහාරය විපරිණාම දුඃඛයෙන් කෙසේ පීඩාකෙරේද? යනහොත්. පුළු පුළුවම්වීමෙන් හි බිජ්ඛානය ප්‍රතිසංඝාරණයෙහි පටන් එයින් ඇති කළ ආහාරය අනුභවකොට මලමුහු කාන්‍යය පිණිස උත්සාහ ව්‍යාපාරයෙහි දක්වා මේ දැතුර පලමුකොට ඒ ඒ කාන්‍යයන්ට බුන්කළි හැකි ප්‍රත්‍යයන් පරික්ෂාකර බලා බවුන්නෙන් ආරක්ෂාවීම පිණිස යොදනලද උත්සාහ ව්‍යාපාර ඒ ආහාරයාගේ විපරිණාම දුඃඛයෝයි. මෙසේ ආහාරය අත්නොහැරිය හැකි පුද්ගලයා ඒ ආහාරයේ විපරිණාමයෙන් නිතර බැදී ගෙනී යන අන්දම දතයුතු. ආහාරය අත්හැරිය කල්හිම ඒ විපරිණාම බැකිනගෙන් මිදිය හැකි වන්නේය. කුමක් හෙයින් යන්? ඒ ආහාරය ඇතිකිරීමට උපකරණවූ සියලු ක්‍රියාවන්ම නවබුන් වීමට සැලකෙන ප්‍රත්‍යය එලඹ ආකල්හි නවබුන්වීමට බලිනා හෙයිනි. මෙසේ ආහාරය අත්හැරිය නොහැකි පුද්ගලයාට ඒ ආහාරය විපරිණාම දුඃඛයෙන් නිතර පීඩාකරන අන්දම දතයුතු.

ඒ ආහාරය අනුභවකරනු පිණිස සංඝාරාණ අවස්ථාවන්හි සහ විපරිණාම අවස්ථාවන්හි ඇතිවූ තාක් කාය විතත පරිශ්‍රම

වනාහි ඒ ආහාරයාගේ දුඃඛ දුඃඛයෝයි මෙසේ ඒ ආහාරය ඒ පුද්ගලයාට දුඃඛ දුඃඛයෙන්ද නිතර පීඩාකරන අන්දම දන යුතු. ඒ ආහාරය ආහාරභාවයට පැමිණීමට ප්‍රථම නටබුන්වීමට සැහෙන ප්‍රත්‍යය එළඹ නටබුන්වී ගියකල ඇතිවන විපරිණම වනාහි ආහාර බවට පැමිණීමට ප්‍රථම ඇතිවන විපරිණම දුඃඛයෝයි. ඒ ආහාරය අනුභවකොට දිරවාගත නොහි මරණයට පවා පැමිණෙන තරම් දරුණු ආකාරයෙන් ඇති විය හැකි විපරිණම දුඃඛයෝද නානා රොගාබාධ පැමිණි මෙන් ඇතිවියහැකි විපරිණම දුඃඛයෝද ආහාරදිරා මලමුත්‍රා කාන්‍ය අවස්ථාවෙහි ඇතිවියහැකි විපරිණම දුඃඛයෝද පුළු හාගයෙහි කටයුතු සියල්ලක් සමපාදනයවී ආහාරබවට පැමිණියායින් පසු විදින්නට සිඬවන ඒ ආහාරයාගේම විපරිණම දුඃඛයෝයි. ලෝකයෙහි කියාගෙන එන අන්දමේ හැටියට නම් අනුභවකොට පරගලගතව වණ, සංස්ථාන ගත, රසවශයෙන් ආහාරයාගේ පෙරළීමම විපරිණමයයි ගතයුතුවේ.

මේ කිසිනලද්දේ සත්‍යය විපරිණම දුඃඛලක්ෂණය.

සෘණික වශයෙන් වනාහි ස්වකීය ස්වකීය උපපාද ලක්ෂණයෙන් සත්‍යානයෙහි පහළ වන්නාවූ පෘථිවි ආපො ආදි පරමාප ධර්ම අසුරු සැණක් පමණද අභිනවාකාරයෙන් සිටිය නොහි ජරාගින්නට අසුවද සෘණයකින් දිරායන්නාහුය. මරණ ගින්නට අසුවද සෘණයකින් අතුරුදන් වන්නාහුය. එසේ ජරාමරණගින්නට අසුව සෘණයකින් දිරායාම සෘණයකින් අතුරුදන්වියාම සෘණික විපරිණමයයි කියනු ලැබේ. ඒ සෘණික විපරිණමයට නිතර අසුවදිරමින් නටබුන්වෙමින් පවත්නා පෘථිවි ආපො ආදි පරමාප ධර්ම ජරාමරණගින්න ගේ ශුඛ උපාදාන(දර)මාත්‍රයක් බැවින් ආශ්වාදනීයයෝ නොවෙත්මය. හුදෙක් සෘණයෙන් සෘණය ජරා මරණ ගින්නට අසුවදිරමින් නටබුන් වෙමින් පවත්නා අනාස්වාදනීය විපරිණම දුඃඛරූපයක්මය නුවණැස් යොමුකොට බලනහොත් පිටත සමින් වසාසිටි කුඩා මහත්වූ ඝාතකයාගෙන් අපරාධකයන් වධයට පමුණුවන රජුගේ අගනි ආවාට හා සදාශබවද ඒ ඝාතකයාගෙන් අලුතෙන් අලුතෙන් උපදින පෘථිවි ආපො ආදි නාමරූප ධර්මයන් අපරාධ ක්‍රියා හෙතෙකොටගෙන අගනි ආවාටයට දමනලද අපරාධකයන්හා සදාශබවද සෘණයෙන් සෘණය අතුරු සිදුරු නැතිව දැල්වී නගිනජ රාමරණගින්න සෘණයෙන් සෘණය ඒ අගනි ආවාට පුරවාලමින් නැගෙන්නාවූ අතිරේඛ ගිනිජලාවන්හා සදාශබවද ඝාතකයාගෙන්

පුරවාලමින් සැණයෙන් සැණය අතුරුසිදුරු නැතිව නාමරූප බමියන් පහල කරන්නාවූ “කමි, විතත, සාතු, ආහාර” යන චතුර්විධ ප්‍රත්‍යයන් නිතර අප රාධකයන් අගති ආවාටයට ඇද දමන්නාවූ නිලබාරීන් සතර දෙනෙකුහා සදූශ බවද පෙනියනවා ඇත. පාලියෙහි වනාහි කුශලාකුශල කමිසංඛිත මනෝසංඝට්ඨනාභාරය ලිගට පැමිණි පැමිණි අපරාධකයන් අගති ආවාටයට ඇද දමන්නාවූ බලසම්පන්නා පුරුෂයන් දෙදෙනෙකුහා සදූශයයි අවුත් තිබේ. සැණයෙන් සැණයෙන් දැල්වී නඟින ජරාමරණාගතියෙන් සාකකුරිර පුරවාලමින් සැණයෙන් සැණය පහල කරන ලද අභිනව අභිනව නාමරූප බමියන් අතුරුදන් කිරීම වනාහි අගති ආවාටයට ඇද දමනු ලැබූ තාක් අපරාධකයන් අගති ජලාවන් විසින් අලු පමණ කුඩු ඉතිරි නොකොට සැණයෙන් සැණය දවා අතුරුදන් කිරීමහා සදූශයි.

මේ කියන ලද්දේ සැණක විපරිණාම දූබ ලක්‍ෂණයි.

සත්තති විපරිණාම ලක්‍ෂණය කිසේද යන? හොත් සත්තියන්ගේ සාකකායයන්හි ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහි පටන් අසුරු සැණක් පමණද නොනැවතී නිතර අභිනව අභිනව නාම අභිනව අභිනව රූප පහලවීම පිණිස පූජිතවයෙහි දූන ශිලාදී සුවරිත කම් රැස්කරන අදහසින් දූනවසනු ප්‍රත්‍යවසනු සපයා වෙහෙසිම් දන්දිම් පෙහෙවස් විසිම් සහ මේ හවයෙහිත් වුනිකමිජ රූප නිරෝධය අවුරුදු සියයකින් පැමිණේ නම් ඒ තාක් සාකකාය දිශාකරගැනීමට ගන්නා උත්සාහ ව්‍යපාර දිනපතා අලුතෙන් අලුතෙන් හටගන්නා සුලු සාකකායයන්ගේම සංසාර දූබයෝයි. දීය ගොඩදෙක්හි ගැසිරෙන සත්තියන්ගේ දිනපතා දිවිපැවත්වීමේ බැරැරුම් කම් අවහිරකම් කෙබදුදැයි පෙනෙන හොත් සාකකායන්ගේ සංසාර දූබයෙහි බැරැරුම් කම් අවහිරකම්ද පෙනියනවා ඇත. මේ හවයෙහි එක දූන කමියක් වෙනුවෙන් වසනුව සැපයීම පිණිස දූනය පිළියලි කිරීම පිණිස ගන්නා දුක් වෙහෙස මහත්සි ප්‍රත්‍යස්ථපෙණුනි නම් ලැබී තිබෙන සාකකාය පිණිස පූජී පූජී හවයන්හි විදින ලද සංසාර දූබ රාශියද ප්‍රත්‍යස්ථපෙණීයේමය. ප්‍රතිසංකීර්ණයෙහි පටන් අනතිම වුනිය දක්වා අතර අවුරුදු සියයක් දහසක් ලක්‍ෂයක් කෝටියක් අසංඛියයක් ඇතුළත අනන්ත වෂ්ටි, මාස, පක්‍ෂ, දින, සතිකා, සැණ, ලඟ, මුහුත්, ඇතිවෙත්. ස්කකාය නටබුන්වීමට අවකාශයක් ඇතිවුවහොත් නොනටබුන්විය

හැකි සෑම ණයකිසි ඵකම සෑම ණයක්ද නැත්තේය. මරණයට අවකාශයක් ඇතිවුවහොත් නොමැරෙණ සෑම ණයකිසි ඵකම සෑම ණයක්ද නැත්තේය. නටබුන්වීම මිසයුම සවභාවකොට ඇති සාකකියන්වූ හෙයින් ලෝදපිරිපවන්නා නටබුන්වීමට මරණයට ප්‍රත්‍යය විශහැකි අනන්‍ය අවකාශයන් ගැන සලකා බැලූකල ඇතිවන උත්සාහව්‍යපාර හය සන්නාමයද සකකිකායයාගේම විපරිණම දුඃඛයෝධි ඵයින් මිදෙනු කැමතිව උත්සාහව්‍යපාර යොදනමුත් ඒ කිසිවකටත් නිකරු නොවී නානාවිධ කැඩුම්, බිඳුම්, පෙරළීම්, රෙදුම්, කැක්කුම්, හිරි, කොර, මර, උණසකතිපාතාදී අනන්‍ය විපරිණම දුඃඛයෝ ඇතිවන්නාහුමය. සම්පතක්ගේ විපතක් පැමිණෙන බවදනත් බැහැරලියනොහී යාම් රීම් ආදිය කිරීමෙන් විඳින්නට සිදුවන දුක් ලොහයට වෙපයට වසගවීමෙන් මානයට වසගවීමෙන් විඳින්නට සිදුවනදුක් මිථකදූප්ඵයට වසගව ශීතසෘතුවෙහි දියට බැසීම් උපණසෘතුවෙහි ගිනිනැපීම් වශයෙන් විඳින්නට සිදුවන දුක් පයඝාප්ති උද්ග්‍රහණ ප්‍රතිපතති පූරණයන්හිදී විඳින්නට සිදුවනදුක් යන ආදියක්ද මේ සාකකිකායයාගේම විපරිණම දුඃඛයෝධි. සෑමක විපරිණම දුඃඛය යටදිසාරකෙලෙමු සංඝෙපයෙන් නම නමන්ට කැමැති ඡුතියක් පහලකර ගැනීම පිණිස පැයකට මත්තෙන් දවසකට මසකටමත්තෙන් වර්ෂයකට හවයකට මත්තෙන් පූජී පූජී පැ, දින, මාස, වර්ෂ, හව, කලපයන්හි රැස්කරන ලද උත්සාහ දැන ශීල භාවනා සුවරිත දුඤ්චිත මහණවෙස් තවුස්වෙස් ගැනීම සමය ජිවිකා මිථක ජිවිකා ආදී කම ඒ නම තමන්විසින් කැමැතිවන ලද ඡුතියුගේම සංඝාර දුඃඛයෝධි. “සබ්බසම්මාදුක්ඛා” යි වදාරන ලද්දේත් මේ සංඝාර දුඃඛයමැයි. පූජීභාගයෙහි සංස්කාර දුක්ඛදකමි රැස්කල හෙයින්ම අපරභාගයෙහි වකවානුව පැමිණ ඒ ඒ ඡුති පහලවී ආකල්හි චිරකාලයක් පවත්වා ගැනීම පිණිස කරනලද ව්‍යයාම රුශියද සංඝාරදුඃඛමැයි. ලැබීහිබෙන ඉෂටජාති පරමපරු බිඳගෙළියහැකි ප්‍රත්‍යයන් සහ අනිෂට ජාති පරමපරු ඇති කලිහැකි ප්‍රත්‍යයන් පරිඤ්ඤාකරබලා කල්මත්තෙන් ඒ වෙනුවෙන් උත්සාහ කිරීමේදී ඇතිවියහැකි දුඃඛරුශියද මතු පැමිණිය හැකි විපරිණමයට හයින් කරනලද උත්සාහයන් බැවින් සාකකිකායයාගේම විපරිණම දුඃඛයෝධි.

මේ ‘දුක්ඛා’ යන නවවෙහි මාතෘකා පදයාගේ විඤ්ඤායි.

(අනන්‍යා) මේ කය අබ්‍යන්තරයකොට ගනුනු හරයක් ඇත්තේ නොවේ යන දශවෙහි මාතෘකාපදයෙහි අන්‍ය ශබ්ද

යෙන් වාච්‍යවන්නේ කාය, සරීර, දෙහ, තනු, බිමබ, ගන්න, බොඳි ශබ්ද වලින් වාච්‍යය වන රූපකාය රූපසමූහවූ ආත්මය නොවේ. හුදෙක් “අත්ත සමොපෙමො නත්ති” තමන්ට තමන්හැර අන්‍යප්‍රේමවන්තයෙක් නැත්තේය. තමන්ගේ ධුත්‍රයා අනුන්ගේ ධුත්‍රයා තමන්ගේ භාය්‍යාව අනුන්ගේ භාය්‍යාව යන ආදීන්හි ඇතුළත පිටත කොටගැනීමෙහි ඇතුළතයයි සලකනු ලබන අප්‍රියම වාච්‍යවේ. මමයයි කියාගන්නේත් ඒ ඇතුළතයයි සලකනු ලබන ආත්මයමයි. එහෙයින්මමය ආත්මය යනු සමාන ව්‍යවහාරයෝයයි සැලකිය යුතු.

යට විසාර කරනලද නවවිධ මාතෘකා පදයන්ගේ විසාරය පරිදි අප්‍රිය වින්‍යාමය බුද්ධියට පෙනීගියකල්හි මමයයි කියා ගන්නාලද ‘ආත්මසාර = සත්ත්වසාර’ නැතිවී අනාත්ම විද්‍යාමාගිය පැහැදිලිවේමය. මහාභූතධාතු සතර 4 ප්‍රසාදධාතුසය 6 විඤ්ඤාධාතුසය 6 යන ශොඨ්‍යවිධ ධාතුන්ගේ ධාතුලක්‍ෂණ පෙණුනුකල්හි මමයයි ගන්නා ආත්ම දෘෂ්ටිය පහවෙයි. ඒ ධාතුන්ගේම අනිත්‍යලක්‍ෂණය සහ දුඃඛලක්‍ෂණය පෙණුනු කල්හි මාගේ ධනය මාගේ ද්‍රියාව යනාදීන් ගන්නා ආත්මය දෘෂ්ටිය පහවෙයි. එසේ පහවී ගිය ධුද්ගලයාගේ ආය්‍ය විද්‍යාමාගිය කෙළිනැන් පැමිණියේනම්වේ. එකල්හි ඒ ධුද්ගල තෙම යොගි භාවයෙන්මිදි “තෙව්ඤ්ඤා” භාවයට පැමිණියෙක්ද වන්නේය.

මේ ‘අනිත්‍යා’ යන දසවන මාතෘකා පදයෙහි විසාරයි.

එත්තාවතාව.

1. කොළමබ නගරෙ ඉබෙ විසුඛාරාමනාමකෙ,
වසනා මහතො භික්ඛු ගණස්ස ධම්මවාචිනා.
2. සිඤ්ඤාමාහිධානෙන ඵෙරෙන භිත්තාරිනා,
නිට්ඨිනා සා සමාරඛා විජ්ජාමග්ගස්සදීපනි.
3. අනිච්චා අඛිච්චා ඛකා අනිඉත්තරකාලිකා,
විජ්ජප්පාදා ආකාසෙ උප්පජ්ජනති වයකතිව.
4. හුත්වා අනත්තරංචව විජ්ජප්පාදා නිරුජ්ඣරෙ,
ඛකාරුපාදයො එතෙ තථා අසාර භාවතො.
5. ඛයබමමා වයබමමා සඬ්ඛනා පරිණාමකා,
පටිච්ච සමුප්පන්නා ච නසාරෙ කොචි කන්ථි.

6. නානා කාසික ක්‍රියානං නානා ඉරියං පථානව,
නානා විතොනාතුභාගනං හිජ්ජනිපරිවත්තනා.
7. අනිච්චාතො ඛයථෙඨන දුක්ඛාභොනති භයථෙතො,
අනත්තා අසාරකථෙඨන තථා අවසවත්තනා.
8. එවං විජ්ජං ජනස්සති හත්තවා විජ්ජකිකාරකං,
සුඛං විපස්සනා ගඛං සීඝ්‍රං ධරතුයොගිනං.

විද්‍යාමාලී දීපනිය නිමි.

සංග්‍රහය රූප සටහන වර්ණනාව.

නමෝනාසය හඟවනෝ අරහතෝ
සමෝ සමබ්බසය.

“රූපනීති ඛො භික්ඛවෙ නස්මා රූපනති වුට්ඨති” යනු සමීඥයන්වහන්සේ විසින් සංස්‍රුතනීකායෙහි වදාළ රූපශබ්ද යාගේ විග්‍රහ වාක්‍යයයි.

අපි:-භික්ඛවෙ, මහණෙනි! (යංබමමජ්ඣං), යම් පෘථිවි ආපස්ආදී ස්වභාව බමීයෙක්; ඛො, එකානතයෙන්; රූපනති, (ඤ්ඤායෙන් ඤ්ඤායෙක්හි බිඳී) අතුරුදන්වේද; ඉති, (නස්මා), එසේ (ඤ්ඤායෙන් ඤ්ඤායෙක්හි බිඳී අතුරුදන්වන) හෙයින්; (නං බමම ජ්ඣං), ඒ (පෘථිවි ආපස්ආදී) ස්වභාව බමීයනෙම; රූපනති, රූපයයි; වුට්ඨති, කියනු ලැබේ.

යථොක්ඛ විග්‍රහවාක්‍යයෙන් යට වා පොළොව පවත් උඩ අකනිටා බඹලොව දක්වා මේ අතර අනන්තලොකධාතූන්හි පරමාණු, අණු, තජ්ජරි, රථරෙණු, ලික්ඛා, උෆාකා, බාන්‍ය මාසාදීන්ගේ වශයෙන් නන්වැදූරුම් රූප සවහන් රූප පිටු බවට පැමිණෙමින් පවතින ඝාතීඛආතකිනාදී රූප බමී සියල්ලක් නිතර බිඳෙමින් අතුරුදන්වන සුළුහෙයින් සාමාන්‍යයෙන් රූපයයි වර්ණනාකර වදාරනලදී.

විශේෂලඤ්ඤාවශයෙන් වනාහි:-

1. පෘථිවිය, ආපොය, තෙජය, වායොයයි මහා භූත රූප සතරෙක 4.
2. චක්ඛුය, ශ්‍රොත්‍රය, ශ්‍රාණිය, ජීවහාය, කායයයි ප්‍රසාද රූප පසෙක 5.
3. රූපය, ශබ්දය, ගන්ධය, රසය, ඵොඨිබ්බයයි අලම්භන රූපසතෙක 7.

(මෙහි පෘථිවි, තෙජ, වායො මහාභූතත්‍රය ඵොඨිබ්බාලම්භනයකොට ගත් හෙයින් ඒ වෙනුවෙන් රූප වැඩිවීමක් නැති බව දතයුතු.)

4. සත්‍රිභාවය, පුරුෂභාවයයි භාවරූප දෙකෙක 2.
5. ජීවිත රූප එකෙක 1.
6. භෘදය වස්තු රූප එකෙක 1.
7. ආහාර රූප එකෙක 1 යන අටලොස 18. ඉපදීමයි කියනලද ජනිලක්ෂණයෙන් සුක්කනවුගෙයින් කමයෙන් උපදනාරූප, විත්තයෙන් උපදනා රූප, සෘතුවෙන් උපදනාරූප, ආහාරයෙන් උපදනා රූපයයි සවිකිය සවිකිය ජනකප්‍රත්‍යයන්ගෙන් වෙනස්කොට කියනැතිවේ. එහෙයින්ම ඒ රූප අටලොස 18 නිෂ්පාදනාරූපනම්වූහ.
8. පරිච්ඡේද රූප එකෙක 1.
9. කායවිඤ්ඤා, වාග්විඤ්ඤා යයි විඤ්ඤා රූප දෙකෙක 2.
10. ලක්‍ෂ්‍යය, මුද්‍රාය, කමමඤ්ඤායයි විකාරරූප තුනෙක 3.
11. උපවයය, සන්තනිය, ජරතාය, අනිවචනායයි ලක්ෂණ රූප සතරෙක 4. යන දශය 10. ඒ අටලොස් නිෂ්පාදන රූපයන්ගේම අවසරාමාත්‍රව කමාදිප්‍රත්‍යයන්ගෙන් හටනොගන්නා හෙයින් අනිෂ්පාදන රූපනම්වූහ.

මෙසෙයින් අටලොස් නිෂ්පාදන රූපයන්ගේද දශ අනිෂ්පාදන රූපයන්ගේද වශයෙන් රූපය විශේෂයෙන් අටවිසි වැදෑරුමයයි දතයුතු.

1. පෘථිවි රූපය.

ලෝකයෙහි සවිඤ්ඤානක අවිඤ්ඤානක සන්තානයන්හි මහජනයාට ප්‍රකටවී තිබෙන ස්වභාවය මෘදු ආකාරක්‍රියාමාත්‍රය පෘථිවි රූප නම්වේ. ඒ පෘථිවි රූපය ස්වභාවයට හෝ මෘදුක්‍රියා මාත්‍රයමුත් පරමාණු පමණින්ද ප්‍රවෘත්තියක් නොවේ. සත්ත්‍වයෙක් පුද්ගලයෙක් ජීවයක්ද නොවේ. දැනීමක් ඇඳීමක් ඇතිව කෙසෙත් පමණින්ද පුද්ගලයකුට වසඟවන සුද්ද නොවේ.

පුද්ගලයාතුල මෘදු ලක්ෂණයට පමුණුවා ගනු කැමැත්ත තිබියදීත් ස්වභාවය ලක්ෂණයට හිතවූ ප්‍රත්‍යය සාමාන්‍යයක් එලඹ සිටිය හොත් පෘථිවි රූපය ස්වභාවයටම පෙරලෙන සුද්දය. පුද්ගලයාගේ ස්වභාවයට පමුණුවා ගනු කැමැත්ත තිබියදීත් මෘදුභාවයට හිතවූ ප්‍රත්‍යය සාමාන්‍යයක් එලඹ සිටියහොත් පෘථිවි රූපය මෘදුභාවයටම පෙරලෙන සුද්දය එහෙයින් මේ පෘථිවි රූපය බිම්නාමයෙන්ද බාහු නාමයෙන්ද වදාරනලදී.

ලෝකික මහාජනයාට පෘථිවි රූපය සමබකව සැබව මාදුලක්‍ෂණයන් ගැනදැනීමක් ඇතත් ඒ වෙනම බාහුමාත්‍ර යක කියා පිරිසිදු දැනීමක් නැත්තේය. එහෙයින් ලෝකික මහාජනයාතුල සවිකීය සාක්‍ෂිකයෙහි සැබවවුද මාදුලුද පෘථිවි බාහුව කෙරෙහි මමය මාගේයයි අනම අනමය දැනු ග්‍රාහය ඇතිවී තිබේ. අපො, තෙජෝආදී රූපද මේ පෘථිවි රූපයම නිසංයුක්තයට ගෙන පහල වන රූපයන් බව දනගුතු

පෘථිවි රූප දහස් ගණන් ලක්‍ෂ ගණන් එකතු වී පරමාණු, අණු, තප්ඡරි, රථරෙණු ආදී සංඝාත ප්‍රඥප්ති භාවයට පැමිණ සන්නානාත්‍වබව ඇතිව නැතිවෙමින් පවත්නා බවද සලකා පෘථිවි බාහු මාත්‍රයක් වීම සටහන් බවට පැමිණ ගත නොහී ක්‍ෂණයකින්ම අතුරුදහන් වියහැකි බවද දනගුතු.

ආපො රූපය.

ලෝකයෙහි සවිඥාන අවිඥාන සංඝාතව පෙනී යන රූප පිටුවල මහාජනයාට ප්‍රකටවී තිබෙන අබකින පහරණාකාරක්‍රියාමාත්‍රය ආපොරූප නම්වේ. ඒ ආපොරූපයද අබකින ලක්‍ෂණ හෝ පහරණ ලක්‍ෂණවූ ක්‍රියා මාත්‍රයමුත් පරමාණු පමණද ද්‍රව්‍යයක් නොවේ. සත්ත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් ජීවයෙක්ද නොවේ. දැනීමක් ඇදිනීමක් ඇතිව කෙසෙක් පමණද පුද්ගලයකුට වසඟවන සුදුද නොවේ.

පෘථිවි තෙජෝ ආදී සෙසු රූප එකට බැඳී පරමාණු, අණු, තප්ඡරි, රථ රෙණුන්ගේ පටන් පෘථිවි පථිත ආදී විශාල වස්තූන්දක්වා නොයෙක් ආකාරයෙන් කුඩුමගන් සටහන්ව පෙනීයන්නේ මේ ආපො රූපයාගේ අබකින කෘත්‍යයේ බලයෙනි. ලෝකයෙහි ආපොරූපය සම්පූර්ණයෙන් නිරූඛවූව හොත් පරමාණු පමණද රූප සටහනක් රූපපිඩක් ඇතිවිය හැකි නොවේ.

තෙජෝ රූපය.

ලෝකයෙහි සවිඥාන අවිඥාන සන්නානයන්හි මහාජනයාට ප්‍රකටවී තිබෙන සිහිල් උණුසුම් ආකාරක්‍රියා මාත්‍රය තෙජෝරූප නම්වේ. ඒ තෙජෝ රූපයද සිහිල් ලක්‍ෂණ උණුසුම් ලක්‍ෂණ ක්‍රියා මාත්‍රයමුත් පරමාණු පමණද ද්‍රව්‍යයක් නොවේ. සත්ත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් ජීවයෙක්ද නොවේ. දැනීමක් ඇදිනීමක් ඇතිව කෙසෙක් පමණද පුද්ගලයකුට වසඟවන සුදුද නොවේ.

කිකිලිබිත්තරයෙහි සවරස (මදය) මවු කිකිලි විසින් සවකිය ශරීර උපණයෙන් උණුසුම් ගන්වමින් රැක්ක කල්හිම මුහුකුරු අත්තවු කකුල් අදි අගපසග සැදි පැටවා බවට පැණෙන්නේය. ඉඳින් මවු කිකිලි විසින් උණුසුම් ගන්වා නොරකින ලද්දේවිනම් ඒ සවරස කුණුවීයන්නේය. එපරිද් දෙන් පෘථිවි අපො අදි රූපද තෙරේ රූපයෙන් උණුසුම් ගන්වා රැක්ක කල්හිම ස්නාබ් අබකිනාදි ඒ ඒ ලක්ෂණ යෙන් මුහුකුරු ශකති සම්පන්නාව ප්‍රතිග්‍රහණ උපබ්‍රැහනාදි සවකිය සවකිය කෘත්‍යසම්පාදනයෙහි සම්පවත්තාහුය. පෘථිවි රූපය ප්‍රතිග්‍රහණ කෘත්‍යයෙහි ස්නාබ් ලක්ෂණයෙන් මුහුකුරු ශකතිසම්පන්නාවන්නේත් අපො රූපය උපබ්‍රැහන කෘත්‍යයෙහි අබකින ලක්ෂණයෙන් මුහුකුරු ශකති සම්පන්නා වන්නේත් වායෝ රූපය සමුදිරණ කෘත්‍යයෙහි විශාලිතන ලක්ෂණයෙන් මුහුකුරු ශකතිසම්පන්නා වන්නේත් මේ තෙරේ රූපයාගේ උණුසුමගන්වා ආරක්ෂා කිරීමේබලයෙන්මය. එහෙයින් මේ තෙරේ රූපයඅත්‍ය රූපයන්ගේ මාතෘ රූපයද වෙයි. පිතෘ රූපයද ගුරුවර රූපයද රූපරූපයද වෙයි.

තෙරේ රූපය කෙසේනම් අත්‍යරූපයන්ගේ මාතෘ රූපය වන්නේද? යත්. ලොකයෙහි පුත්‍ර දුභිතෘෂ්ණ මවුගෙන් හට ගෙන මවුගේ පොපණයෙන් දියුණුවන්නාක්මෙන් පෘථිවි අපොඅදි රූපද තෙරේ රූපයෙන් හටගෙන තෙරේ රූප යාගේ පොපණයෙන්ම දියුණුවන්නාහුය. මේ කියන ලද් දේ තෙරේ රූපය අත්‍යරූපයන්ගේ මාතෘ රූපය වන අරු මයි.

තෙරේ රූපය කෙසේනම් අත්‍ය රූපයන්ගේ පිතෘ රූපය වන්නේද යත්? පුත්‍ර දුභිතෘෂ්ණ පියාගෙන් ලබනලද සංග්‍රහ ඇතිව දියුණුවන්නාක්මෙන් පෘථිවි අපො අදි රූපද තෙරේ රූපයෙන් උණු සිසිල් ගැන්වීම් අදියෙන් ලබනලද සංග්‍රහ ඇතිවම දියුණුවන්නාහුය. මේ කියන ලද්දේ තෙරේ රූපය අත්‍යරූපයන්ගේ පිතෘ රූපය වන අරුමයි.

තෙරේ රූපය කෙසේ නම් අත්‍ය රූපයන්ගේ ගුරුවර රූපය වන්නේද? යත් ගුරුවරයා නොගික්මුණු ශිෂ්‍යයන් ගික්මුණු ශිෂ්‍යයන්කොට නුගත් ශිෂ්‍යයන් උගත් ශිෂ්‍යයන් කොට නොදුමුණු ශිෂ්‍යයන් දුමුණු ශිෂ්‍යයන්කොට ගික්ම වන්නාක්මෙන් තෙරේරූපයද අකමණ්‍ය රූපයන් කමණ්‍ය රූපයන්කොට නොදුමුණු රූපයන් දුමුණුරූපයන්කොට නොමට නොසිලිවු රූපයන් මට සිලිවු රූපයන්කොට නො මුහුකල රූපයන් මුහුකල රූපයන්කොට නොදැඩි රූපයන්

දැඩි රූපයන්කොට නොතිසුණු රූපයන් තිසුණු රූපයන් කොට හික්මවන්නේය. මේ කියනලද්දේ තෙරේ රූපය අන්‍ය රූපයන්ගේ ගුරුවර රූපය වන අරුමයි.

තෙරේ රූපය කෙසේනම් අන්‍ය රූපයන්ගේ ගුරුවරය වන්නේද? යත්. රජතු රටුන්ට සඬග්‍රහකළ යුතු අවස්ථාව පැමිණි විට වසතු දිම් නනතුරු දිම් අදියෙන් සඬග්‍රහද දඬු වම් පැමිණිවිය යුතු අවස්ථාව පැමිණි විට දඩමුඩ පැමිණි විම් හිර අඩස්සියේ නැතිමි අත්පා කැපිම් අදියෙන් දඬුවම්ද කරන්නේය. එමෙන් තෙරේ රූපයද සවිශුද්ධක අවිශුද්ධක සන්තානයන්හි අන්‍යරූපයන් සෑණයෙක් සෑණයෙක්හි උණුසුම්ගන්වා තවමින් දියුණුදකරයි සෑණයෙක් සෑණයෙක්හි අන්‍යරූපයන් දවමින් නටවුන්ද කරයි. මේ කියන ලද්දේ තෙරේ රූපය අන්‍යරූපයන්ගේ ගුරු රූපය වන අරුමයි.

ලොකික බාතු ශාස්ත්‍රයෙය්ද රසදිය ලෝහ අදි සාරබාතු වහි කළිපට ඔදුරික ගති පහකොට ශුඛ කරගනු කැමැත්ත ඇතිවූ කළහි මූල ගෞරවයින් සමග සංයෝගකොට මේ තෙරේ රූපය ලවා ඒ කළිපට ඔදුරික ගති පහකොට ඒ රස දිය ලෝහ අදි සාර බාතු වහි ශුඛ කරගන්නාහුය. එහෙයින් රසදිය ලෝහ අදි බාතූන්ගේ කළිපට ඔදුරික ගති පහ කොට ශුඛ කරන්නාද මේ තෙරේ රූපය මැයි.

සත්තවශරියෙහිද මේ තෙරේ රූපයාගේ ලක්ෂණ හේ රුමිගෙන ඊට ගැලපෙන පරද්දෙන් කැමි බිම් ඉසුම් හිටුම් අදිය පවත්වන්නම් දිසාසුඤ්ඤාදි ඵල භුක්ති විදිය හැකිවේ. අනමනාග්‍ර සංසාරය මුළුද වක්‍රවාල පෘථිවි පථින සාගර වජ්‍ර සුය්‍ය නක්ෂත්‍ර තාරකාදි කලොපකරණ මවා දියුණු කළ මැවුම්කාරයාද මේ තෙරේ රූපය මැයි ඒවා විනාශ කළ කතෘද මේ තෙරේ රූපයමැයි.

වාග්‍යා රූපය.

ලොහො ගුලිලොහොදිය ගිනි අගුරු අදි උෂ්ණවස්තූන්හි උෂ්ණවේගයක්ද අයිස් පිනි අදි සිසිල් වස්තූන්හි සිසිල් වේගයක්ද විද්‍යමානයි. ඒ වේගය ලොහොගුලි ලොහොදිය ගිනි අගුරු අයිස් පිනි අදි වස්තූන්හි පමණක් නොව සියලුම වස්තූන්හි ඒ ඒ වස්තූන්ගේ ප්‍රමාණයේසැරියට විද්‍යමානමය.

ඒ වෙගය වායෝ රූපයයි කියනලදී. මෙසේකියනලදනැයිත් තෙතේරූපයෙහි වෙගයක් විද්‍යමානනම් පෘථිවි ආපෝ රූප යන්හිද ඒ වෙගය විද්‍යමාන වියයුතු.

එහෙයින් පෘථිවි ආපස් තෙජස් සංඛිතන ත්‍රිවිධරූපයන් හිම විද්‍යමානවූ ඒ උණු සිසිල් වෙගය වායෝ රූපයයිදනුයුතු.

ඇල, දෙල, ගං, ගෝ ආදියෙහි ජලසංඤ්ඤායද රළුවෙගයද ඒ වායෝ රූපයාගේම කෘත්‍යයකි. ආපෝ රූපය ඉතා බරරූප යක් බැවින් ඇල දෙල ගංගෝ ආදියෙහි ජලයෙහි අඛණ්ඩ කෘත්‍යයෙන් බැඳගැනීමට තරම් සහබිබ ලක්ෂණ පෘථිවියක් නැතිව ඒ ජලය මිටි නැත් කරා බැසයාම බලානාවටිනිබේ. වායෝ රූපයාගේ විජාලිතණයට යථාතයනම් ආකාශ කුහර යයි. ජලයෙහි ගලායාමද ඒ ජලභ්‍යන්තරයෙහි පහළවන තෙ තේ රූප වෙගයවූ සුළඟින් තල්ලුකරන ලදින් අභිනව අභිනව ආපෝඋත්සන්නා රූප කලාප දෙශාන්තරොත්පත්ති වශයෙන් ඉපදී ඉපදී තල්ලුවියාමයි. ඒ එසේමය. ආපෝරූප යෙන් තල්ලුකරනලද වායෝරූපය පිටවීමට දැගලීමෙන් ආපෝරූපයත් සමගම පහතට බරවියත්තේය. එසේ බරවී යාමෙන් ඇල දෙල ගංගෝ ආදියෙහි ජලසංඤ්ඤාය වන බව දනුයුතු. එහෙත් ආපෝ රූපයට වායෝ රූපයාගේ අභ්‍යන්තරයෙහිමුත් පෘථිවි රූපයාගේ අභ්‍යන්තරයෙහි විජාලිතණයට අවකාශයක් නැත්තේය. සමහර ආවායෂි කෙනෙක් පෘථිවි රූපය වායෝ රූපයටද තෙතේ රූපය ආපෝ රූපය වද විරුඩයයි කියත් ඒ විරුඩයද පෘථිවි තෙතේ ආදි ඒ ඒ රූපඋත්සන්නාකොටසයන්හිම ඇති වන වෙනසකි. එහෙත් පෘථිවි, ආපෝ, තෙතේ, යන ත්‍රිවිධ රූපම වායෝ රූපය බල කොටගෙන තම තමන් අයත් කිසි ඉටු කිරීමෙහි පොහොසත් වන්නෝය.

ලොකයෙහි වායෝ රූපය අතුරුදන්විනම් පෘථිවි, ආපෝ, තෙතේ රූපද බලසුන්ව ඤාණයකින් අතුරුදන්වන්නාහුය. සත්ත්වයාසමුඛකීඒ ඒ ශරීරාභිගයන්ගේ සැලීමද අභිගමභිගානුසාරී චිත්තජ වායෝ රූපයාගේම කෘත්‍යයකි යම් වේලාවක යම් ශරීරාභිගයක් සලනු කැමැතිවිනම් ඒ වේලාවෙහි ඒ ශරීරාභිගය සැලීමට තරම් උත්සාහවත්වූ ජවනචිත්තවිප්‍රි උපදිමින් පහළකරනු ලබන වායෝ රූපයෙන් ඒ ශරීරාභිගයට වැටී තිබෙන නහරකුහර ඤාණයකින් පරිපූර්ණවෙයි. විදුලි පණිවුඩ යැවීමේදී “කොලිඹ” විදුලි කන්තෝරුවේ සවි කර තිබෙන විදුලි යන්ත්‍රයේ ඇණයට ඇඟිල්ලෙන් තට්ටු කළ

කල්හි “ගාල්ල, මහනුවර, කල්කටා, එඔහලනනාදි” නගර දක්වා ඇද තිබෙන විදුලි කම්බි ඝෂණයකින් වායෝ රූපයෙන් පිරියන්නාක් මෙනි. විදුලි යන්ත්‍රයේ ඇණයට ඇඟිල්ලෙන් තට්ටු කිරීම් ව්‍යාපාර වේගය සමගම එහි නැග සිටි වායෝ රූප පරමපරව නිරූඛවන්නාක්මෙන් ඒ ඒ ශරීරඝ්න සැලීමෙහි පොහොසත්වූ වායෝ රූප නැඟිටවූ විතතවිචිත් සමග ඒ ඒ ශරීරඝ්නයන්හි නැඟි සිටි අභිමතභ්‍යානුසාරී විතතප වායෝ රූපද ඝෂණයකින් නිරූඛවන්නාකුය.

මෙසේ වන වෙනස සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයෝද දකින්නුත් ඒ පුරුෂ විතතප රූපයන්ගේ නිරෝධයෙන් වන අභිනව විතතප රූපයන්ගේ පහලිවීමක කිසි පිරිසිදු නොදකිත්.

ඒ අභිමතභ්‍යානුසාරීවායෝ රූපයාගේ කෘත්‍යයවූ අධ්‍යාත්මික රූපයන්ගේ සැලීම දැක ඒ රූප සත්ත්වයෙක පුද්ගලයෙක යනාදින් වරදවා ගැනීමද මේ සත්ත්වයන්ට ඇතිවී තිබෙන්නේ ඒ වායෝ බාහු කෘත්‍යයාගේම අනුභාවයෙනි.

2. ප්‍රසාද රූප සහ.

වක්‍රුප්‍රසාද රූපය ඇස්තරුව තුළද ශ්‍රෝත ප්‍රසාද රූපය කන්සිදුරතුළද ශ්‍රාණ්‍යප්‍රසාද රූපය නැගැ සිදුරතුළද ජීව්වා ප්‍රසාද රූපය දිවමැදද කායප්‍රසාද රූපය සකල ශරීරය සිසාර සෑම තැනමද පිහිටා තිබේ. මේ රූපපඤ්චකය කමිජ මහාභූතයන්ගේ කාන්තිශව ප්‍රසාද රූපනම්වේ. පාලියෙහි “පසාද, පසන්න, අච්ඡ, මණ්ඩ” යන නම් සතරින් ඒ කාන්තිශ ප්‍රකාශනයයි. දැව ලොහො ආදියෙන් භාණ්ඩ වර්ග සාදා මව සිඳුටුකොට මැද්ද කල්හි ඒ භාණ්ඩ වර්ගල සහ බොරගතිය පහව පැහැදුණු ජල තෙල් රසදිය ආදි වස්තු වර්ග ඉදිරියෙහි සිටින්නාවූන්ගේ ඡායාව වැටෙන තරමට දිලෙන කාන්තිශමෙන් සත්ත්වශරීරයෙහි කමිජපෘථිවිබාහු අපො බාහුන්හිද කාන්තිශක් ඇත්තිය. ඒ කාන්තිශ ප්‍රසාද රූපයයි කියන ලදි.

නැවත නැවත පිහිට දළගති අවුල්ගති පහකොට පිරිසිදු කරගන්නාලද කපු පුළුන් සැහෙන තරමකවගෙන නැවත නැවත උණුකොට බොර ගතියපහකොටපිරිසිදු කරගන්නා ලද තලතෙල් දමා සියලු අවයව සම්පූර්ණකොට මැටියෙන් හෝ දැවයෙන් ඉදි කරනලද රූපයක මව සිඳුටු අකාරයෙන් ඒ කපු පුළුන් අලෙපකර බලනු. කපු පුළුන් කාන්තිමත්ව

දිලියෙනාකාරයෙන් පෙනී යනවා ඇත. මේ ශරීරයෙහි කම්ප පෘථිවි ආපො රූප දෙවතිය මේ උපමාවෙහි කී කපු පුළුන් හා සදාශයි. පඤ්චප්‍රසාද රූප එහිවූ කාන්තිය හා සදාශයි. ඒ ප්‍රසාද රූප පඤ්චකයද වක්‍රජර්විඥය නොවේ හුදෙක් වණී ශබ්ද ගකු රස ප්‍රභව්‍යයන පඤ්චාලමිනව්‍යායාවන් වැටෙන තරමට දිලෙන කාන්ති පඤ්චකයක් බැවින් මනෝ විඥයමවේ.

මනුෂ්‍ය ගෝ මහිෂ පෘථිවි පථින ව්‍යු සුයඝ් නක්ෂත්‍ර තාර කාදිවූද ගෘහ විමාන වස්ත්‍රාභරණදිවූද ගිනි රූස් ඉරු රූස් සද රූස් තරු රූස් මිණි රූස් ආදිවූද ප්‍රාණය ඇති නැති දෑව් සට හන් දෑව් අරමුණු සෙව නැලි වහි සියල්ලක් වක්‍ර: ප්‍රසාදයෙහි සටණයට පැමිණෙන්නේය. ඒ සටණයද හෙන පහරක් සේ අතීශයින් බලවතරවේ. එහෙයින් ඒ සටණයෙන් ඇති වන ජවන් සිත් අනුරුවය බොහෝ වේලාවක් සන්තතිය නොසිද පවතින්නේය. එකපහරක් සණ්ඨාදිවැදීමෙන් ඇති වන්නාවූ සණ්ඨා අනුරුවය බොහෝ වේලාවක් සන්තතිය නොසිද පවත්නාක් මෙනි. ආලමින සටණ වෙගය දුජීල නම් ජවන් සිත් ගණන ස්වල්පවේ. දූක්කා නොදූක්කා මෙනැයි කියුතු තරමට ස්වල්පවේ. එසේ ඇතිවන දූක්මද ආලමිනව්‍යායාවන්ගේ ප්‍රසාදසටණයෙන් වන කම්පාවක් මෙන් ජවනොත්තනි මාත්‍රයක කියා පිරිසිදු දූක්මක් නැති හෙයින් මේ සත්ත්වයන්ට “මමදක්නෙමි” යන වැරදි වැටහීම ඇතිවී තිබේ. සණ්ඨා ප්‍රහාර වෙගය සමගම ශබ්ද රූප අනුරුවය නිරුච්චන්නාක්මෙන් ආලමිනයන්ගේ ප්‍රසාද සටණවෙගය සංසිද්ධිම සමගම තත්සමුක්ත විශූන චිත්ත ජවන චිත්ත සන්තතීහුද නිරුච්ච සංසිද්ධින්නාහුවෙන්.

ශ්‍රෝත්‍රප්‍රසාදයෙහි මිනිස් තිරිසන් දිය සුළුං හෙන ශබ්දදි ශබ්ද සෙවනැලිද ශ්‍රාණප්‍රසාදයෙහි නානාවිධ ඉෂ්ටානිෂට ගකු සෙවනැලිද ජීවහා ප්‍රසාදයෙහි නානාවිධ ලොණමි ලාදි රස සෙවනැලිද කායප්‍රසාදයෙහි නානාවිධ තද මො ලොක් පෘථිවි ශීත උෂ්ණ තෙජෝ විසාමහන සමීරණ වායෝ සංඛ්‍යාත ත්‍රිවිධ ප්‍රභව්‍ය සෙවනැලිද සටණය වන්නාහුය.

මේ සතරෙහිද ආලමින සටණකාරය වක්‍ර: ප්‍රසාදයෙහි කී නයින් දතයුතු. චිත්තසන්තතීද ශබ්දලමිනය ශ්‍රවණය කරන චිත්තසන්තතිය, ගකුලමිනය ආශ්‍රාණය කරන චිත්තසන්තතිය, රසාලමිනය ආස්වාද කරන චිත්ත සන්තතිය, ප්‍රභව්‍යලමිනය සංඛිකරන චිත්තසන්තතිය කියා

බෙදා ගතහු. සංඛ්‍යාප්‍රකාශපමාවද වාරයක් පාසාම යොදාගත හු. සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයෝ මේ ප්‍රසාද පඤ්චකයද නදාශ්‍රයෙන් උපදින විශ්‍යපඤ්චකයද ඇසට පෙනෙන්නේය, කනට ඇසෙන්නේය, නැහැයට ගද සුවද දූනෙන්නේය, දිවට රස දූනෙන්නේය, ශරීරයට සායී දූනෙන්නේයයි ගන්නා පමණමුත් වෙනම උපදින බාහුන්යයි පිරිසිදු නොදනිත්. එසේ පිරිසිදු නොදන්නා හෙයින්ම චක්‍ෂු:ප්‍රසාදය මමයයි ගෙන මම දක්නෙමිසි චක්‍ෂු:ප්‍රසාදයෙහි ආත්මදූෂිත වන්නාහුය. ශ්‍රොත්‍රප්‍රසාදය මමයයි ගෙන මම ශ්‍රවණය කරමිසි ශ්‍රොත්‍රප්‍රසාදයෙහි ආත්මදූෂිත වන්නාහුය. ශ්‍රාණප්‍රසාදය මමයයි ගෙන මම ආශ්‍රාණය කරමිසි. ශ්‍රාණප්‍රසාදයෙහි ආත්මදූෂිත වන්නාහුය. ජිවහාප්‍රසාදය මමයයි ගෙන මම රස දනිමිසි ජිවහාප්‍රසාදයෙහි ආත්ම දූෂිත වන්නාහුය. කායප්‍රසාදය මමයයිගෙන මම සායීදනිමිසි කායප්‍රසාදයෙහි ආත්ම දූෂිත වන්නාහුය. එසේ ගෙන ආත්මදූෂිතයන් වන නමුත් මේ පඤ්චප්‍රසාදයන්හිද පුද්ගලයක සත්ත්වයක ජීවයක සමාමියක කියා නැත්තේය. දැනිමක ඇදිනිමක කියාද නැත්තේය. හුදෙක් මේ පඤ්චප්‍රසාදද නිසාත්ත නිජිව අවකාශන බාහු මාත්‍රයෝමය.

3. අරමුණු රූ සත.

චණීය, ශබ්දය, ගති, රසය, ප්‍රභව්‍යය යන 7 සත අරමුණු රූපයයි කියන ලදහ. (ප්‍රභවකලමනනය පෘථිවිය තෙතෙය වායෝයයි තෙවැදූරුවන හෙයින් අරමුණු රූප සතයයි කියන ලදහ) ඔවුන් අතුරෙන් චණීය චක්‍ෂු: ප්‍රසාදයෙහිද ශබ්දය ශ්‍රොත්‍රප්‍රසාදයෙහිද ගති ශ්‍රාණප්‍රසාදයෙහිද රසයජිහ්වා ප්‍රසාදයෙහිද ප්‍රභව්‍යය කාය ප්‍රසාදයෙහිද වැදගත්තේය. සට්ඨන්තවන්නේසි සේසි. අපො රූපය අපො උත්සන්න ජලයට බැසදසාපීකරවා ගතහැකි රූපයක් නොවේ. එහෙයින් ප්‍රභවකලමනනයෙහිලා නොවදුරනලදි.ජලය අපොඋත්සන්නා කොටියාසයකි එහෙයින් එහි පෘථිවි රූපකැටි ව සන බිඬ හාවයට පැමිණගත නොහෙන්නෝයහ. මනුෂ්‍යයෝ ජලය ස්නානාදි කාලවල ශරීරයෙහි සායීවන්නේයයි හඟිත්මුත් එහි සට්ඨණ ලක්ෂණය පෘථිවි සායීය මුත් අපො සායීයක් නොවේ. උණු සිසිල් සායීයද තෙතේ සායීය මුත් අපො සායීයක් නොවේ. ජලයට බැස පරීක්ෂා කාරිව සිටිනහොත් ශරීරයට තල්ලු වන ආකාරදැනිමක් ඇතිවේ.

ඒ තල්ලු වන ආකාරයද වායෝ සායීය මුත් අපො සායීයක් නොවේමය. එහෙයින් අපො රූපය හැර ඉතිරි පෘථිවි, තේජෝ, වායෝ යන රූපත්‍රයම ප්‍රථමව්‍යලම්බනයකොට වදා රන ලදි.

මෙසෙයින් වණ්ණය, ශබ්දය, ගතිය, රසය පෘථිවි තේජෝ වායෝ ප්‍රථමව්‍යත්‍රයයි අරමුණු රූප සතෙක. ගොවර රූප යනුද මිටම නම්වේ. මේ සප්තවිධ ආරමමණ රූපයන් කෙරෙහි මේ සත්‍යයෝ දරුණු නිසුණු අනිශය බලවතර තෘපණා ආලයකින් බැඳී ගෙනී වාසය කරන්නාහුය. මේ සප්තවිධ ආරමමණ රූපයන් කෙරෙන් වෙන්වූ කල සත්‍යයන්ගේ සිත අසරණ වෙයි දිලිසු වෙයි මලානිකවෙයි. රූප කාම ගුණය, ශබ්ද කාම ගුණය, ගත කාම ගුණය, රස කාම ගුණය, ප්‍රථමව්‍ය කාමගුණයයි කියනු ලබන්නේ මේ ආරමමණ රූප සප්තකයයි. මේ ආරමමර රූප 7 සහ ප්‍රසාද රූප 5 පස හා පිටුකරනු. රූප 12 දෙලොසෙක. ඒ 12 දෙලොස සත්ත්‍ව යන්ට ප්‍රකට බැවින් ඖදාරික රූපයයි වදාරන ලදහ. අපො රූපය අබකින කෘත්‍යයෙන් ප්‍රකටවූවද පඤ්චේය යන්ට විෂය වන රූපයක් නොවේ. ශුඛ මනෝ විශ්‍රායටම විෂය වන රූපයකි. එහෙයින් අපො රූපය සුඤ්ච රූපයන්හි ලා වදාරනලදි මෙනෙකින් අපො රූපය සමග ඖදාරික රූප 12 දෙලොස කියා නිමවන ලදහ.

4. සත්‍රි පුරුෂ භාව රූප දෙක.

ගැනු බව සත්‍රිභාව රූපයයිද පිරිමි බව පුරුෂභාව රූපය යිද කියන ලදි. පෘථිවි රස අපො රස බීජ යන ත්‍රිවිධ බාතූන් ගේ අභිසංසාරණයෙන් ලොකයෙහි වෘක්ෂ ලතා පහලව දියුණුවීමෙහි බීජබාතුවට අයත්වන්නේ පළමුකොට අඤ්ඤා රස ඉපදවීම පමණයි. අඤ්ඤා රස ඉපදී මුල් ඇදගත් පසු බීජය දිගු අතුරුදන්වෙයි. එතැන් පටන් පෘථිවි අපො රස බාතූ භූමි එය දියුණු කරමින් වෘක්ෂලතා භාවයට පමුණුවා අවුරුදු සියදහස් ගණන් මුළුල්ලෙහි පවත්වාගෙනයන්නාහුය. අඤ්ඤා රස ඇදගත් පසු දියුණුව පෘථිවි රස අපො රස බාතූන් වම අයත්වේ. බීජනියාම බාතුවට අනුගතවීම වනාහි වෘක්ෂ ලතා දිගු අතුරුදන්වනතුරුද අත් නොහරිමය. එහෙත් ඒ පෘථිවි රස අපො රස බාතූන්ට වෘක්ෂලතාවන්ගේ දියුණුව මුත් සංසාරාන අභිසංසාරණය'කල හැකි නොවේ.

ඒ ඒ වෘක්ෂලතාවන්ගේ අඩකුර, මුල්, පොතු, එළේ, අරවු අතු, රිකිළි, කොළ, මල්, ගෙඩි සටහන් සමග වර්ණ ගත කර දියද එක වර්ගයකට එකවර්ගයක් වෙනස්ව ඇතිවන්නේ බිජ නිශාම බලයෙනි බිජ නිශාම ආශ්‍රවෙනි. දඹ බිජයෙන් හට ගන්නා දඹ වෘක්ෂය බිජය දිග අතුරු දන්වූ පසුද අවුරුදු සියදහස් ගණන් මුළුල්ලෙහි වැවෙමින් පවත්නා නමුදු දඹ සටහන දඹ ආකාරය අත් නොහරිමය. වැරදිවත් අඹ ආකාරයෙන් අඹ සටහනින් එක කොළයක් එක ගෙඩියක් එක මලක් පමණද ඇති නොකෙරේමය. වෘක්ෂ ලතා සමඟ දිසීමඤ්ඤානතාවද මේ බිජනිශාම බලයෙන්ම සිඛවන බව දන යුතු. මෙසෙයින් බිජ බාතූන්ගේ ආශ්‍රවක්‍රයේ විශාලතාවය ලෙවිහි අභියසින් ප්‍රකටය.

සත්ත්වයන්ගේ ප්‍රතිසංස්කරණයෙහි මවු පිය දෙදෙනාගෙන් ඇතිවන ශුක්‍ර ශ්‍රෝණිත ජනම නිශාම බාතූබලය ජනමනිශාම බාතූ ආශ්‍රවද මේ වෘක්ෂ ලතාවන්ගේ බිජනිශාම බලය බිජ නිශාම බාතූ ආශ්‍රව හා සදූශවේ. ඒ එසේමය මවු පිය දෙදෙනාගෙන් ඇතිවන ශුක්‍ර ශ්‍රෝණිත ජනම නිශාම බාතූ බලයට ජනම නිශාම බාතූ ආශ්‍රවට යටත්වම පුත්‍ර දුහිතෘන්ගේ ශිෂී, හඤ්ඤා, පාද, හෘදය, සම්, මස්, නහර, ඇට, හොඬු, නගුටු, කරමල්, ලොම්, පියාපත්අදි ශරීරාඛිත සංස්ථාන සහ කළු, නිල්, කහ, රතු ආදී වර්ණ බාතූද ඡන්ද්‍ර, විශ්වී, විත්ත, වෙනනාදි අරූපී බවද ඇති වන බවප්‍රත්‍යක්ෂය. පුත්‍ර දුහිතෘන්ගේ මරණයදක්වා පවත්නා ඒ වර්ණසංස්ථානාදිය සහ ඡන්ද්‍ර විශ්වීදි ගුණ ගති මවුපිය දෙදෙනාගෙන් මුහුටු ශුක්‍ර ශ්‍රෝණිත බිජ නිශාම ආශ්‍රවට කිකරුවමුත් අකිකරුව ඇති නොවන්නාහුමය. එහෙයින් සත්ත්වයන්සමඟ ශුක්‍ර ශ්‍රෝණිත ජනම නිශාම බාතූන්ගේ ආශ්‍රවක්‍රයේ විශාලතාවද ලෙවිහි ප්‍රකටය.

මෙසේ වෘක්ෂලතාවන් පිළිබඳවූද සත්ත්වයන් පිළිබඳවූද බිජනිශාම ජනම නිශාම බාතූන් මෙන් සත්ත්වයා පිළිබඳවූ ගැහැනු පිරිමි සටහන් සංස්කරණය කරන්නාවූ භාවරූප වය ප්‍රතිසංස්කරණයෙහිම ඇතිවී සත්‍යසත්‍යාන පුරුෂසත්‍යාන වයෙහි වතුප රූපසත්‍යානින් ආණ්ඩු මට්ටු කරගෙන යන ආකාරය දනගු. ඒ සත්‍ය පුරුෂ සත්‍යානවයෙහි ඇතිවන්නාක් රූප ඒ භාව රූපයන්ගේ ආශ්‍ර බලයට යටත්වම ඇතිවන්නාහුය. සත්‍ය පුරුෂ සත්‍යානවය දියුණු කරන්නෝ නම් කම් විත්ත සෘතු ආහාර යන වතුච්ච ප්‍රත්‍යයෝයි. භාවරූපයන්ට සත්‍ය පුරුෂසංස්ථාන සංස්කරණයමුත් සත්‍ය පුරුෂ සංස්ථානයන්

පොභයයකොට දිගුණුකිරීමෙහි පොහොසත්කමක් නැත්තේ ය. ප්‍රතිසංස්කරණයෙහි ජනක කමය විසින් සත්‍ය පුරුෂ සංස්ථාන නිර්මිත කිරීමේදී යම් සංස්ථානයක් සත්‍යභාව රූපයෙන් යුක්තකොට නිර්මිතකරනු ලැබිනම් ඒ සංස්ථානය සත්‍ය ආකාරයෙනුත් යම් සංස්ථානයක් පුරුෂ භාවරූපයෙන් යුක්තකොට නිර්මිතකරනු ලැබිනම් ඒ සංස්ථානය පුරුෂාකාරයෙනුත් කමාදිවතුර්විධ ප්‍රත්‍යයෝම දිගුණු කරන්නාහුය. එහෙත් ඒ ප්‍රත්‍යයන්ට භාවරූපයාගේ ආශ්‍රිතත්වයට යටත් නොවී රූප දිගුණු කිරීමට සමත්කමක් නැත්තේය උපමාව නම් රජදරුවෝ දෙන්නෙක් රටදෙකක රජකරනුයා සනා කෙරෙන්නම නමත් අයත් රටෙහි ගෙවල්සාදන්නන් විසින් ගෙවල් සැදිය යුතු ආකාරය (පලාන) නියමකොට නීති දෙකක්ද පනවා තිබේ. යමෙක් ඒ නීතියට විරුධව ගෙයක් සැදුවේ නම් ඔහුට දඩුවම් කෙරෙත්. ඒ රජදරුවන්ගේ පලාත් දෙකද එකකට එකක් සම නොවේ. සත්‍ය සංස්ථාන පුරුෂ සංස්ථාන හෙවත් සත්‍ය පුරුෂ ශරීරවය මේ උපමාවෙහි රට දෙක හා සදාශයි. කුසුමගත් ශරීරාභිම ප්‍රාසාදශාලා මණ්ඩපාදිය හා සදාශයහ. කමාදිවතුර්විධ ප්‍රත්‍යයෝ ගෙවල්සාදන වඩුවන් හා සදාශයහ. සත්‍ය පුරුෂ සංස්ථාන දෙක ගෘහයන් හා සදාශයහ. භාව රූප දෙක රජදරුවන් දෙදෙන හා සදාශයහ. රජදරුවෝ ගෘහ නිමාණය නොකරත් ගෘහ නිමාණය කරන්නෝ නම් වඩුවෝය. එහෙත් ඒ වඩුවන්ට සිය අදහස් පරිදි ගෘහ නිමාණයට අවකාශයක් නැත්තේය රජදරුවන්ගේ ආශ්‍රිතත්වයට යටත් වම වඩුවන් විසින් ගෘහනිමාණය කටයුතු වේ. මේ නිසින් පෘථිවි ආපො සෘතුබාහුත් ප්‍රත්‍යයකොට ගෙන වැඩෙන වෘක්ෂ ලතාවන්තුලි බීජනියාම බාහුන්ගේද කමී විතත සෘතු ආහාරයත් ප්‍රත්‍යයකොට ගෙන වැඩෙන ගබ්භසෙය්‍යකාදී සත්ත්වයන් තුල ජනම නියාම බාහුන්ගේද තෘෂණා විශෙෂ කමී විශෙෂ ප්‍රත්‍යයකොට ගෙන රූප සටහනින් සහ විතත ක්‍රියාවන්ගෙන් වෙනස්ව උපදින සත්‍ය පුරුෂයන් තුල භාව නියාම බාහුන්ගේද අධිපත්‍යය තේරුම්ගත යුතු එහෙයින්ම ඊශව රූප වාචි ඉන්ද්‍රිය ශබ්දය හා සමාසකොට සත්‍ය පුරුෂ භාව රූප වය වදාරණ ලදී. ඒ භාව රූපවය වනාහි අති සුක්ෂම වේ. එහි එලයවූ සත්‍ය පුරුෂාකාර සංස්ථානයන්ම මනුෂ්‍යයෝ සත්‍ය පුරුෂයන්කොට හඳුණගන්නාහුය. භාව රූපවය ගැන දැනීමක් ඔවුන් තුල නැත්තේය.

5. ජීවිත රූපය.

සත්ත්ව සන්තානයෙහි චිත්ත, සෘතු, ආහාරයන් ප්‍රත්‍යයකොට ගෙන පහලුවන චිත්තජ සෘතුජ ආහාරජ රූප තුන්කොටස ස්වකීය ස්වකීය ජනකප්‍රත්‍යයන් විද්‍යමානකල්හිම සන්තතිව ගෙයින් පහලුවීමත් ස්වකීය ස්වකීය ජනකප්‍රත්‍යයන් සමඟ නිරුඛවීමත් ස්වභාවකොට ඇත්තේය. ලොභසහගත චිත්තය ප්‍රත්‍යයකොටගෙන පහලුවන ලොභසහගත චිත්තජ රූප සන්තතිය ඒ ලොභසහගත චිත්තය සමගම නිරුඛවෙයි. දෝෂ සහගත චිත්තය ප්‍රත්‍යයකොටගෙන පහලුවන දෝෂ සහගත චිත්තජ රූප සන්තතිය ඒ දෝෂ සහගත චිත්තය සමගම නිරුඛ වෙයි. මොහ සහගත චිත්තය ප්‍රත්‍යයකොට ගෙන පහලුවන මොහ සහගත චිත්තජ රූප සන්තතිය ඒ මොහ සහගත චිත්තය සමගම නිරුඛ වෙයි. ශ්‍රධා ප්‍රඥදී සහගත චිත්තයන් ප්‍රත්‍යයකොටගෙන පහලුවන ශ්‍රධා ප්‍රඥදී සහගත චිත්තජ රූපද ඒ ඒ චිත්තයන් සමගම නිරුඛවන්නාහුය. මෙසේ ඒ ඒ චිත්තවාරයක් ප්‍රත්‍යයකොට ගෙන පහලුවන ඒ ඒ චිත්තජ රූප සන්තති ඒ ඒ චිත්තවාරය සමගම නිරුඛවන ආකාරය දැනගනු. මේ නිසින් ඒ ඒ සෘතූන් ප්‍රත්‍යයකොටගෙන පහලුවන ඒ ඒ සෘතුජ රූප සන්තති ඒ ඒ සෘතූන් සමගම නිරුඛවන ආකාරයද ඒ ඒ ආහාරයන් ප්‍රත්‍යයකොටගෙන පහලුවන ඒ ඒ ආහාරජ රූප සන්තති ඒ ඒ ආහාරයන් සමගම නිරුඛවන ආකාරයද දැනගනු. මෙසේ චිත්තජ සෘතුජ ආහාරජ රූපයන්ගේ නිරුඛය අති ශීඝ්‍ර හෙයින්ම මේ සත්ත්වයන්ට දවස දෙතුන් වේලේ ආහාර අනුභව කරන්ටද ශරීරයට අභි නවු සෘතුගුණ ඉවතලා හිතවු සෘතුගුණ ඇතිකරගනු පිණිස හිඳිනා, හෝනා, ගෘහාවාස සපයන්ටද අඳිනා, පොරෝනා, වසුන කොට්ට, මෙට්ට, ඇඳ, ඇතිරිලි නිතර සොයා පරිභෝග කරන්ටද එසේම යාන වාහන වහන් සැරයවි ණිතර සොයා පරිභෝගකරන්ටද සිදුවී තිබේ. කෑම් බිම් ගමන් බිමන් ඉදුම් හිටුම් ආදී අභිත විෂ ම ආහාර පානවලින් විෂමක්‍රියාවලින් වෙන්ව කලට වෙලාවට සුදුසු කෑම් බිම් ඉදුම් හිටුම් ආදිය වෙනුවෙන් මොහොතකුදු පමානොවී ජීවි තාන්තය දක්වා ව්‍යවෘත්තවන්නටද සිදුවී තිබේ. එහෙයින් යාම් සිටිම් හිඳිම් හොවිම් යන සතර ඉරියව් පවත්වන කාල වල නිරන්තරව උපදිනජවන් සිත්වලින් පහලිකරනලද චිත්තජ රූපයන්ගේ සන්තති සට්ටණයෙන්ම සත්ත්වයන්ගේ සාක්‍ෂිකායයන්ට ඇඳ නොවැටී බරැ සිටිය හැකිවී තිබේ. ඉඳින් ඒ අතර නිද්‍රාවක් සිහිසන්නැති කමක් ඇතිවිනම් මල

කදක්සේ සාකෘතිය ඇද වැටෙන්නට පිළිවන. ගමන් යන කල නිරන්තරව උපදින ජවන් සිත් වලින් ඔසවා දමන ලදුව පාදොත්කෂෙපනිකෂෙපයෙන් සාකෘතිය ගමන ක්‍රියාවෙන් සුක්ක වන්නේය. ඒ පාදොත්කෂෙපයන්ටත් නිකෂෙපයන්ටත් අතරවෙන වෙනම පහලවන්නාවූ ජවන චිත්ත සන්නති උභිවිකය ඇද වැටෙන්නට නොදී කෙළින් කරඅල්වා ගන්නාහුය. මෙසේ චිත්ත සෘතු ආභාරයන් ප්‍රත්‍යයකොට ගෙන පහලවන චිත්තඡදි ත්‍රිජ රූපයන්ට ස්වකීය ජනක ප්‍රත්‍යයන්ගේ අනුපාලකත්වය හැර කමිජ රූපයන්මෙන් අනුපාලක ජීවිතෙක්‍රියයක් නැති ආකාරය දනගුතු. එහෙයින් ඒ ත්‍රිජ රූප යම් කිසිවෙකු විසින් නැගිටවූ මෘත ශරීරයක් මෙන් ස්වකීය ජනක ප්‍රත්‍යයන් විද්‍යමාන කල්හිම නැගිට ඒ ජනකවූ ප්‍රත්‍යයන්ගේ නිරෝධය සමගම නිරුඛවන සුලු යහ. නිරුඛවූ අතිත කුශලා කුශල කමී ප්‍රත්‍යයකොටගෙන පහලවන කමිජරූප විනාහි ලුහු බැඳ යමින් ආරක්‍ෂාකරන ජනක ප්‍රත්‍යයෙන් සුක්ක රූප වර්ගයක් නොවේ. කුශලා කුශල කමීයන් විසින් නිපදවන අවස්ථාවෙහිම ජීවිතෙක්‍රියයෙන් සුක්කකොට නිපදවනු ලබන රූපවර්ගයකි එහෙයින් ඒකමිජ රූප සහජන ජීවිතෙක්‍රියයෙන් අතර සිදිය නොදී සන්නතිවශයෙන් පාලනය කරනු ලබන රූපයන්බව දනගුතු. අතිතකුශලාකුශල කමීය විනාදී ප්‍රත්‍යයන්මෙන් නමා විසින් උපදවන ලද කමිජ රූප ලුහුබැඳ යමින් කමිජ රූප සමගම නිරුඛවන ප්‍රත්‍යයක් නොවේ. හුදෙක් ඒ කුශලා කුශලකමීයන් විසින් ඒ රූපයම ජීවිත රූපයකින් සුක්ක කොට නිපදවනුලැබිනමිඒ ජීවිත රූපයෙන්ම ඒ කමිජ රූප අතර සිදිය නොදී සන්නතිවශයෙන් පාලනය කරනු ලබන්නාහුය. එහෙයින් කමිජරූප ජීවිතෙක්‍රියය සහිත රූපයන්බව දනගුතු. ප්‍රතිසංකීර්ණයන් පවත් මරණය දක්වා සත්ත්ව ශරීරයෙහි පුළුකමීයෙන් ජනිත කමිජ රූප ශිෂ්ටිනදී ශ්‍රෝත සක් මෙන් සහජන ජීවිතෙක්‍රියයෙන් අනුපාලනය කරන ලදුවම අතර නොසිදී සන්නති වශයෙන් පවත්නාහුය. චිත්තඡදි රූපසන්නති සමපූර්ණයෙන්ම නිරුඛවී යනත් කමිජ වක්‍රාප්‍රසාද රූපසන්නතිය එසේ නිරුඛවී නොයයි. ශ්‍රෝත්‍ර, ශ්‍රාණ, ජීවහා, කාය ප්‍රසාද රූපසන්නති සත්‍යාව පුරුෂභාව රූපසන්නති සහ හෘදයවසතු රූපසන්නතිය එසේ නිරුඛවී නොයෙත් නිරුඛවීයාමක් නැත්තේ යථොක්ත ජීවිතෙක්‍රිය රූපයාගේ අනුපාලනයාගේ බලයෙනි එහෙයින් මරණසන්නාසාලයෙහි අනතිම කමිජරූපයන්ගේ නිරෝධය දක්වා

සත්ත්වසන්නානයෙහි කම්පරූප සන්නාහි නිරුඛවියනොදී රක්‍ෂාකරගෙන යන සහජ්‍යරූප විශේෂය ජීවිත රූපයයි කියන ලදී.

යටමහාභූත නිදේශයෙහි ලෝකිකමහජනයා විසින් අඛාන ප්‍රවෘත්තයයි වරදවාගන්නාලද ජීවිතය සදහා ජීවිතයක් නැතයයි කියනලදී.

6. හෘදය වසතු රූපය.

හෘදය කොපාභ්‍යාන්තරයෙහි ලේඛානුව ආධාරකොට ගෙන පහලිවන රූප විශේෂය හෘදය වසතු රූපයයි කියනලදී. කුශල විපාක අකුශල විපාක වක්‍ෂුර්විඤ්ඤානවය වක්‍ෂුප්‍රසාද රූපයද, ශ්‍රොත්‍ර විඤ්ඤානවය ශ්‍රොත්‍රප්‍රසාද රූපයද ශ්‍රාණ විඤ්ඤානවය ශ්‍රාණප්‍රසාද රූපයද ජිව්හා විඤ්ඤානවය ජිව්හාප්‍රසාද රූපයද කායවිඤ්ඤානවය කායප්‍රසාද රූපයද නිශ්ශ්‍රයකොටගෙන පහලිවේ. එහෙයින් ඒ ප්‍රසාද රූප පඤ්චකය වාර නාම යෙහුත් වසතු නාමයෙහුත් වදාරනලදී. ඒ ප්‍රසාද රූප පඤ්චකය නිශ්ශ්‍රයකොටගෙන පහලිවන කුශලාකුශල විපාක විඤ්ඤානවය හැර කාමරූප භූමිවයෙහි පහලිවන අවශේෂ චිත්ත චෛතසික සියල්ලම හෘදය වසතු රූපය නිශ්ශ්‍රයකරගෙන පහලිවන බව දනගනු. හෘදය වසතු රූපය සමග වසතු රූප ඡටිකයෙන් වේ. ප්‍රසාද රූප පඤ්චකය ආදාය නලයක්සේ මට්ටම්පු රූපපඤ්චකයෙකි, ආදායනලය මට්ටම්පු වුවත් නිස රුවනොආගනා වසතුවක් වන්නාක්මෙන් ප්‍රසාද රූප පඤ්චකයද රූප ශබ්දදී ආලම්බනව්‍යායා පතනයට තරම් මට්ටම්පු කමක් ඇතත් නිසරුවනොආගනා වසතුපඤ්චකයෙකි. එහෙයින් ඒ ප්‍රසාද රූප පඤ්චකය නිශ්ශ්‍රයකොට ඉතාදුර්වල වූ පඤ්ච විඤ්ඤාන චිත්ත චෛතසිකයන් මුත් කුශලාකුශලාදී බලසම්පන්න චිත්තචෛතසික පහලිවීමක් නැත්තේය. හෘදයවසතු රූපය වනාහි මට්ටම්පු වූයෙන් අරමුණු සෙවනැලි වැටීමක් එහි නැත්තේය. තදාශ්‍රයෙන් පහලිවන හවාඛග සන්නානයෙහිම අරමුණු සෙවනැලි වැටෙන්නාහුය. හෘදයවසතු රූපය අරමුණු සෙවනැලි වැටීමට තරම් මට්ටම්පු වූවත් එයනිශ්ශ්‍රයකොටගෙන ඉතා බලසම්පන්න චිත්ත චෛතසික පහලි වන්නාහුය. හිමාලපථිතය නිශ්ශ්‍රයකොටගෙන හවගන්නාවූ වාක්‍ෂ ලතාවන්මෙකි. මෙසේ කියනලදනසින් සත්ත්වයන් තුල ඇතිවන බල සම්පන්න චිත්තචෛතසිකයන්ට නිශ්ශ්‍රය වන රූප විශේෂය හෘදය වසතු රූපයයි දනගනු.

7. ආහාර රූපය.

කබලිකාර ආහාරය හෙවත් පරමාළු බාහු සෞභය ආහාර රූපයයි කියන ලදි සතරමහාහුන විද්‍යමානනම් මේ පරමාළු රූප සෞභයද විද්‍යමානයි. සෞභරහින මහාහුනය කියා එකමහාහුනයක්ද නැත්තේය. සෞභ මඤ්ඤමහාහුනය සෞභ ඛික මහාහුනය යන වෙනසම ඇත්තේය. සදෙව්ලෝ දෙව් යන් අතුරෙන් මතු මතු දෙව්ලෝ දෙවියන්ගේ සාකිකයවූ මහාහුනද ඔවුන්ගේ දිව්‍යඔජදි උපකරණ මහාහුනද අභි ශයින් සිසුම් යහ. අභිශයින් ප්‍රණීතයහ. අභිශයින් ඔජ්ඛික යහ. යව යව දෙවියන්ගේ අජ්ඣන්තබ්‍රහ්මා මහාහුන සාකි ඔජ් සහ උපකරණ මහාහුන සාකි ඔජ් වනාහි ඔදාරික යහ මඤ්ඤ මිනිස්ලෙව්හිද ඔජ්ඛික අජ්ඣන්ත බ්‍රහ්මා මහා හුන ඔජ්මඤ් අජ්ඣන්ත බ්‍රහ්මා මහාහුන විද්‍යමානයහ. අනු හව කරන ආහාර පානවහි අතුරෙන් වෙඩරු ගිනෙල් අදි ආහාරපාන වහිසින්හි පරමාළු බාහු සෞභ ඔජ්ව අභිශ යින් සිසුම්ය අභිශයින් අඛිකය අභිශයින් බලවත්ය. බත් කැවිලි අදියෙහි ඔජ්ව ඔදාරිකද මඤ්ඤ වේ. ඔජ්ඛික ආහාරයකින් ස්වප්‍රයස් අනුහවකොටද බොහෝ වෙලාවක්ගත කලහැකිවේ. ශිෂ්‍රවසාගිනි නොවදි කායබලය කායශක්ති යද අඩුනොවේ. ඔදාරිකවූද මඤ්ඤ ඔජ්වත්වූද ආහාරවහි බො හෝ අනුහව කලියුතු වේ. ක්‍ෂුධාගතියද ශිෂ්‍රව ඇතිවේ. කාය බලකායශක්තියද වහා අඩුවේ. එහෙයින් සත්ත්වයෝ ඔජ් ඛික ප්‍රණීත ආහාර වහි අඛිකව අනුහවකොට දිරවාගත නොහි නොයෙක් රෝග පීඩාවලට පැමිණෙන්නාහුය. සිරියල් සාදිලිඛං අදි හෙෂජ්‍ය බාහුඔජ්ව ගිනෙල්ඔජ්වටත් වඩා සිසුම්ය ප්‍රණීතය. වෙහිඵනු ගෙඤ්ගම් අදි ශෛලමයබාහු, යකඩ, තඹ, පිත්තල අදි ලොහමය බාහු, රජන ස්වණ් පාර දදි බාහුමය ඔජ්ව වනාහි ප්‍රමාණයටත් වඩා සිසුම්ය ප්‍රණී තය. ඒ බාහුවහි දෙස් පහකලි හැකි ක්‍රමවලින් පාකයට පමුණුවා පිරිසිදු කොටගෙන ආහාර කෘත්‍ය පිණිස යොදා ගත්ව පිළිවත්නම් ඒ අමෘත හෙෂජ්‍යයක් යයි කිය යුතු වේ. නොමැරෙන බෙහෙතයි සේයි.

8. පරිච්ඡේද රූපය.

රූපකලාප එකිනෙක පිරිසිදින ආකාශය පරිච්ඡේද රූප යයි කියන ලදි. අභවක, නවක, දසක, එකාදසක, වාදසක තෙරසකයන්ගේ වශයෙන් එකට පහලවන්නාවූ එක එක රූපපිණ්ඩයක් රූපකලාපයක්නම් වේ. එක අණුරේණුවකම

එබඳු රූප කලාප දහසකටද අධිකය. එකාබවවූ තිල බීජයන්ගේ අනන්තයන් මෙන් අණුරේණුත්ත්වයෙන් කැටිවූ ඒ රූපකලාපයන්ටද ඒකාන්තයෙන් අනන්තකාශ ඇත්තාහු මය. අනන්තකාශ ඇති හෙයින්ම පරමාණු, අණු, තජ්ජරි, රජරේණු, ලිකා, උෞකාදී සංස්ථානත්ත්වයෙන් කැටිව පහළ වන්නාවූ ඒ රූපකලාප මේත් එකලාපයක මේත් එක කලාප, යක කියා වෙන්කොට දතහැකිවී තිබේ. ලිද්දු කපා පලා, සැස, විද, වෙන් කිරීමේදී කියත්. පොරෝ, වැ නියන් මුවාත් ඒ අනන්තකාශානු සාරයෙන් ලිද්දු තුළට ප්‍රවිෂ්ට වන්නාහු ය. අජටක, නවකාදී පරමාප රූප කලාප වනාහි කපා, පලා, විද, වෙන්කළහැකි නොවේ සත්ත්වයෙහිද දුම් හුමාර ලේ වායු වහි යථොක්තාකාර අනන්ත කාශානුසාරයෙන් ගමනාග මනය කරන්නාහුය එබඳු අනන්තකාශමේ යෙරියෙහි ඉදි කළ මුණතක් පොච්චන පමණද නොහැර හැමතන්හිම ඇත්තාහුය.

9. විශුද්ධිරූප දෙක.

විශුද්ධි රහිත ශුඛවායෝ බාහු බලයෙන් ඒ ඒ ද්‍රව්‍යයන්ගේ සැලීම වායෝ බාහු විසින් හිස දූ දූ අතකට අනුගතව මුත් පුද්ගලයාගේ අදහසට අනුගත නොවේ. සවිශුද්ධික වායෝ බාහු බලයෙන් වන සැලීම වනාහි පුද්ගලයාගේ අදහසට අනුගත වේ.

එහෙයින් කායවිශුද්ධි රූපය නැව්පස්ස අල්වන්නෙකු හා සදූශවේ නැව් පස්ස අල්වන්නෙකු නැතිව පදිනු ලබන නැවක් පුද්ගලයාගේ අදහසට නොඅනුගතවැ නැව් හිස දූ දූ අතකටම යාත්‍රා කරනසුලු පස්ස අල්වන්නෙකු පඤ්චනින් (හබලෙන්) ප්‍රතිපාදනය කරන ලදුවම පුද්ගලයාගේ අදහසට අනුගතවැ යාත්‍රා කරන්නිය. එපරිද්දෙන් ඒ ඒ කායා ඔහවල උත්සාහ ජනකවූ ජවන් සිත් පෙලවල් ඉපදී ඒ ඒ අග පසගට වැටී තිබෙන කුදුමගත් නහර වායෝ බාහුබික වින්තපරූපකලාපයන් ගෙන් පුරවන්නාහුය. ඒ පිරවීමත් වලාගපටලයෙන් නික්මෙන විදුලි කලඹත් මුළු අගස්කුස ඤාණයකින් පුරවාලන්නාක්මෙන් ඉතා ශීඝ්‍රයි. එසේ පහළ වනරූපකලාපයක් පාසා මුලින් මුලින් ඇතිවන කලාපප්‍රති පාදක රූපවිකාරය ඇතිවම ඒ ඒ අග පසග ඤාලවාලි මෙහිපොහොසත් වින්තපවායෝ බාහුන්විසින් පාදෙතකෂප නිෂ්කෂපාදී ක්‍රියා කරවනු ලැබේ ඒ රූපවිකාරය කායවිශුද්ධි රූපයයි කියනු ලැබේ.

වාග් විඥාප්තියෙහි ශුඛ පෘථිවි බාහු සට්ඨාන්තයෙන් ඇතිවන ශබ්දකලාප පුද්ගලාභිප්‍රායානුකූල අක්ෂරබවට වචන බවට පැමිණ ගත නොහෙත් සවිඥාප්තික විතතප් පෘථිවි බාහුසට්ඨාන්තයෙන් ඇතිවන ශබ්දකලාප පුද්ගලාභිප්‍රායානුකූලව එක තුළ අක්ෂරබවට වචන බවට පැමිණෙන්නාහුය. මේ වාග් විඥාප්ති රූපය වනාහි විතතප් පෘථිවි බාහුසට්ඨාන්ත අක්ෂරභාවයෙන් එකතු වීම පිණිස පිළියෙලිකරන හෙයින් නලාපිඨමේදී නලාභව පිළියෙලි කරන හසනවිකාරය හා මදක් සදූශයයි කිව හැකිවේ. අසුරු සැණක් ඇස් පියවරක් පමණ උච්චාරණයෙන් එබඳු එක අකුරක්, ඉපදවිය යුතු වේ. එසේ උපදවනු ලබන අකුරු නම් සංඝාත භාෂාවේ හැටියට අ, ආ, ඉ, ඊ, උ, ඌ, ඍ, ශ, ඝ, ඵ, ඵේ, ඹ, ඹ්, අං, අඃ. ක, ඛ, ග, ඝ, ඞ, ච, ඡ, ඣ, ඤ, ට, ඨ, ඩ, ධ, ථ, ඳ, ඬ, න, ප, ඵ, බ, හ, ම, ය, ර, ල, ව, ශ, ඡ, ස, හ, ලී, යන මොව්හුයි. පාලිභාෂාවේ හැටියට අ, ආ, ඉ, ඊ, උ, ඌ, ඵ, ඹ. ක, ඛ, —පෙ—ය, ර, ල, ව, ස, හ, ලී, අං යන මොව්හුයි. සිංහල භාෂාවේ හැටියට. අ, ආ, ඉ, ඊ, උ, ඌ, ඵ, ඵ්, ඹ, ඹ්, ඇ, ඇ, ක, ග, ජ, ට, ඩ, ණ, ඳ, න, ප, බ, ම, ය, ර, ල, ව, ස, හ, ලී, අං, යන මොව්හුයි.

උත්පත්තිස්ථාන වශයෙන් වනාහි ලිය, ග්‍රීව, නල්ල, මුදුන, දත්, තොල්, නැහැ යන සප්තස්ථානයෙහි උපදිත් කායවල නාය ඇසින් දූක කාය විඥාප්තිය මනෝවිඥානයෙන් දූන ගනු ලැබේ. උච්චාරණ ශබ්දය කණින් අසා වාග්විඥාප්තිය මනෝ විඥානයෙන් දූන ගනු ලැබේ. විඥාප්තිවය වක්‍රොක්‍රොවිඥා නයන්ට අරමුණු නොවේ. සියලු සත්ත්වයන් තුළම මේ විඥාප්ති වය විද්‍යාන බැවින් එකෙකුගේ අදහස අන්‍යයෙකුට කාය වාග් දෙකින් හැග විය හැකිවී තිබේ. කායකමමං වචිකමමං යි ආනන්ති චේතනාව කමී නම් වේ. කාය විඥාප්ති රූපය කාය නම්වේ. වාග්විඥාප්ති රූපය වචිනම්වේ. කායවිඥාප්ති සමබ්‍රහ්මයෙන් ඇතිවන කුශලාකුශල චේතනා දෙකොටස කාය කමී වෙයි. වාග් විඥාප්ති සමබ්‍රහ්මයෙන් ඇතිවන කුශලාකුශල චේතනා දෙකොටස වාග් කමී වෙයි. කායවාග්දෙක රූප බමී නම් කමීය නාම බමී නම් 'මනෝ කමමං' යි ආනන්ති කුසල් අකුසල් සිත් දෙකොටස මනෝ නම් චේතනාව කමී නම් විඥාප්ති විරහිත ශුඛ කුශලාකුශල විතත සහජාන චේතනාව මනා කමී නම් එයින් කායවචි මනෝ යන තුන වාරයෝයි කායවාර, වාග්වාර, මනෝවාරයි සේයි. කායාඛ්‍ය යකින් කලාම සමපාදනය වන ප්‍රාණභානාදී කමීරුහිය කාය විඥාප්තිය ඇතිවම සමපාදනය වන්නේයි.

එහෙයින් කායවිඥානිය ප්‍රාණාසානාදී කමී පැන නැගීමට මාගීවැ මාරයයි කියන ලදී. වව් මනො දෙක්හිද මාරභාවය මේනසින් දනගුතු. වක්‍ෂු, ශ්‍රොත්‍ර, ශ්‍රාණ, ජිව්හා, කාය සංකිතන පඤ්ච ප්‍රසාද මාරයන් සමග මේ විඥානිවය එකතු කළ කල්හි රූපමාර සන්නයෙක් වේ.

ප්‍රසාද රූප පඤ්චකය අධිකතම සන්නානයෙහි ඇතිවන විත්තවෛතසිකයන්ගේ සහ බාහ්‍ය ආලම්බනයන්ගේ එකතු වීමට ස්ථානවූ හෙයින්ද විඥානිවය කායවව් කමීයන්ගේ පැනනැගීමට මාගීයවූ හෙයින්ද මාරයයි කියන ලදී. කායවි ඥානිය ඇතිවීම අධිකතම සන්නානයෙහි කාය කමී රුශියත් වාග් විඥානිය ඇතිවීම අධිකතම සන්නානයෙහි වාක්කමී රුශියත් මනා සංකිතන විත්තය ඇතිවීම අධිකතම සන්නානයෙහි අභිද්‍යාදිවෛතසික මනා කමී රුශියත් සමපාදනය වන්නේයි. දෙර ජනෙල් කවුළු ඇති කල්හිම වක්‍රසුයෙහිගේ ආලෝකය සහ සුළඟ ගෘහයතුළ ඇතිවන්නාක්මෙන් සත්ත්වයා තුළද කායවාග්මනා සංකිතන මාරත්‍රය ඇති කල්හිම කාය වාග්මනා කමීත්‍රය ඇතිවන්නේයයි දනගුතු.

10 විකාර රූපතන.

සත්ත්වයන්ගේ සාකක කයෙහි මහාභූත බාහු සතර ව්‍යප ශාන්තවැ පවත්නාකල කායලභ්‍යතා, කායමුද්‍රතා, කාය කමම ඤාණතා සංකිතන විකාර රූපත්‍රය ඇතිවේ. මුළු ශරීරයෙහි හෝ ශරීරෙක දෙශයෙක්හි කාශ්‍ය මුඛ සප් පෘථිවි බාහුව හෝ පූති මුඛ සප් අපො බාහුව හෝ උත්සන්නවී අකල්හි නැගී වින්ට ඒ මේ අත පෙරළෙත්ට බැරිතරම් ශරීරයෙහි බරගතියක් ඇතිකෙරේ. එකල ශරීරයෙහි ලභ්‍යතා රූපය නිර්ඛවූයේ වේ. ඔහුට සෙවනයෙන් ඒ බරගතියට කරුණුවූ අධික පෘථිවි අපො බාහුන් ව්‍යපශමණයට පමුණුවාගත් කල්හිම නැවත නැගීටීම ඒ මේ අත පෙරළීම පහසුවීමෙන් ශරීරයෙහි ඒ ලභ්‍යතා රූපය ඇතිවන්නේය. මේ නසින් කාශ්‍ය මුඛ සප් පෘථිවි අධික කාශාඛිත ශත්‍රුමුඛ සප් වායො අධික කාශාඛිත සන ඛිට්මෙන් රූපයන්ගේ මොළොක්කමයයි කියන ලද කාය මුද්‍රතා රූපය නැතිවන සැටි සහ ඔහුට සෙවනයෙන් ඒ අධික පෘථිවි වායො බාහුන් ව්‍යපශමණයට පමුණුවා ගත් කල්හිම ඒ කාය මුද්‍රතා රූපය නැවත ඇති වන සැටිද දනගුතු.

කාශ්‍ය මුඛ සප් පෘථිවි, පූති මුඛ සප් අපො, අග්නි මුඛ සප් තෙජෝ, ශත්‍රු මුඛ සප් වායො යන සතර මහාභූත බාහුන් ව්‍යපශමණයට නොපැමිණි කාශාඛිතයන්හි කමීක්‍ෂමතා

සංවිකල්ප කායකමිණිත්‍රයා රූපය ඇති නොවේ. ඔහුගේ සෙවනගෙන් සතර මහාභූතයන් ව්‍යුහයෙන් පමුණුවා ගත්කල්හිම නැවත ඒ කමිණිත්‍රයා රූපය ඇතිවේ.

යථෝක්ත ලක්ෂණා මුද්‍රණා කම්මකුණා රූපතනුද මහාජනායාට ප්‍රකට රූප තුනකි. කැමි, බිම්, ඉඳුම්, හිටුම්, ආදියෙහි සුපරික්ෂා කාරීත්වය ඒ රූපතනු වෙනුවෙන් ඇතිවී තිබේ. ඒ එසේමය කාම, පූර්, අග්නි, ශුක්‍ර මුඛ වශයෙන් සප්තයෝ සතර දෙනෙක. එයින් කාම මුඛ සප්තවිෂ විහිද ගිය සත්ත්වයා පෘථිවි බාහුව උත්සන්නාව දරදඩුව මරුමුවට පැමිණෙයි මරණින් පසුද ශරීරය දරකඩක්සේ සැබිබවන්නේය. පූර් මුඛ සප්තවිෂ විහිද ගිය සත්ත්වයා සාක්ෂිකය ආපොඋත්සන්නාව දියා රුවී ක්ෂණයකින් මරුමුවට පැමිණෙයි මරණින් පසුද ශරීරය සුහුසුහුව කුණුවියන්නේය. අග්නි මුඛ සප්තවිෂ විහිද ගිය සත්ත්වයා ඇස්වලින් ගිනිගෙන දැල්වී ක්ෂණයකින් මරුමුවට පැමිණෙයි. මරණින් පසුද ශරීරය සුහුසුහුව වියලියන්නේය, ශුක්‍ර මුඛ සප්තවිෂ විහිද ගිය සත්ත්වයා වායෝ උත්සන්නාව ක්ෂණයකින් සක්ෂිපුරුක් ගැලවී මරුමුවට පැමිණෙයි, මරණින් පසුද ශරීරය සුහුසුහුව සක්ෂි පුරුක් ගැලවී විසිර ගන්නේය. සාක්ෂිලෝකයෙහි සප්තයෝ සතර දෙනෙක එයින් පෘථිවිබාහුව කාම මුඛ සප්තවිෂ. ආපො බාහුව පූර් මුඛ සප්තවිෂ. නෙපො බාහුව අග්නි මුඛ සප්තවිෂ වායෝ බාහුව ශුක්‍ර මුඛ සප්තවිෂ.

ඒ සප්තයන් සතරදෙන අතුරෙන් යම් සප්තයෙක් යම් කායා භූතයක විෂම ගතිකවිද ඒ කායාභූතයෙහි විකාර රූපතනු අතුරුදන්වන්නාහුය. සැහෙන පුරිසංසාරණයකින් පුරිසංසාරණයට පැමිණවූ කල්හිම ඒ කායාභූතයෙහි නැවත ඒ විකාර රූප පහලවන්නාහුය. එසේ විකාර රූප පහලවන්නට පටන්ගත් කල්හිම ඒ ඒ කායභූත වලනයෙහි සුවපහසු ලැබියහැකි වන්නේය. ඒ විකාර රූප තුන පූර් කමිණිත්‍රයෙන් ඇතිවන රූපයෝ නොවෙත් ඒ ඒ විතන සෘතු ආභාරයන්ට අනුකූලව ඇතිවීමට අවකාශ එලඹ සිටි කල්හිම විතනජව සෘතුජව ආභාරජව අවස්ථාවකගෙන් ඇතිවන රූපයෝය. විකාරරූපතනු නිම.

ශුඛ විතනජ විශුද්ධිවයද විකාර රූපයන් බැවින් කියනලද විකාර රූපයට එකතුකල කල්හි විකාර රූප පඤ්චකයෙක් වේ. මහාභූතයන්ගේ ආකාර මාත්‍රයන්ව විකාර රූපයයි කිය

11. ලක්ෂණ රූප සභර.

නලදහ. මේ විකාර රූපසාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයන්ටද ප්‍රකටයහ. එහෙත්ධාතු විශේෂ බව විශේෂයන් බව නොදන් හෙයින් ඔව්හු ඒ විකාර රූපයන් මමයමාගේයයි හඟින්නාහුය.

උපවය, සන්නති, ජරතා, අනිවටතා යන සතර ලක්ෂණ රූප සතරයයි කියන ලදහ. ප්‍රථමකොට පහලවීම වැඩීම උප වය නම්. පරමපඳවට පහලවීම වැඩීම සන්නතීනම්. ඒ උප වයසන්නතීවය එක්කොට ගෙන ජුති රූපයයි කියන ලදි. දිරීම ජරතා නම්. බිඳි අතුරුදන්වීම අනිත්‍යතා නම්. හඬගය මරණය යනුද අනිත්‍යතාවට නම්. කමිජ, විතතජ, සාතුජ, ආහාරජ රූප සතර කොටසෙහිම ලක්ෂණ රූප සතර විද්‍යා මානායහ. නිෂ්පන්නා රූප සමුද්‍යයවීම දක්වා පහලවීම වැඩීම උපවයනම්. පරමපඳවට පහලවීම වැඩීම සන්නතීනම්. පැසීම, මුහුකිරීම, පරණව මැලවීම, දිගු මහලුවීම, පිරිහීම ජරතා නම්. බිඳි අතුරු දන්වීම අනිත්‍යතානම්යි සේයි.

අඹ දඹ කොස් දෙල් ලබු පුසුල් අදි වෘක්ෂ ලතාවන්හි පල තරු ඇදුණු තැන් පටන් ෂෂණයෙන් ෂෂණය පහලවීම වැඩීම උපවයනම්. වැඩි කෙලවරවූ තැන් පටන් රූප කලාප යන් පරමපඳවට පහලවීම වැඩීම සන්නතීනම්. පහල වෙමින් වැඩෙමින් පවත්නා නිෂ්පන්නා රූපයන්ගේ උත්පාදය උපවයනම්. වැඩි කෙලවරවූ තැන් පටන් නදි ශ්‍රෝත සක්මෙන් පරමපඳවට පවත්නා උත්පාදය සන්නතී නම්යි සේයි.

කමිජරූපයන් තුල ප්‍රතිසංකී කාලයෙහි පටන් ඒ කමිජරූප සමුද්‍යයවනතුරු අලුතෙන් අලුතෙන් පහලවීම වැඩීම ඇත්තේය. වැඩි කෙලවරවූ පසු වැඩුණු පරිද්දෙන් පරමපඳවට පහලවෙමින් වැඩෙමින් පැවැත්ම මුත් අලුතෙන් අලුතෙන් පහලවීමක් වැඩීමක් නැත්තේය. අලුතෙන් අලුතෙන් පහල වීම වැඩීම ඇතිතාක් උපවයට ක්ෂෙත්‍රයි. වැඩිකෙලවරවූ පසු වැඩුණු පරිද්දෙන් පරමපඳවට පහලවෙමින් වැඩෙමින් පැවැත්ම සන්නතීයට ක්ෂෙත්‍රයි.

විතතජ රූපයන් තුල වනාහි ඒ ඒ ජන්‍යුහිප්‍රායයන්ගේ වශයෙන් උත්පාදවත්වූ ඒ ඒ විතතයන්ගෙන් යැම් ඊම් ඉදුම් හිටුම් අග පසග සෙලවිම් කථා බස්කිරීම් අදි කායික වාච සික ක්‍රියා පවත්වන කල්හිද ඒ ඒ රූප විශේෂ ජනක ලොහ වෙහෙදි වෛතසික ක්‍රියා විශේෂ පවත්වන කල්හිද විතතජ රූපයන්ගේ නැගිම් ඉදිරිම් සෙලවිම්වල අදි මධ්‍යපරිභෝ

සාන ඇතිවීම බලිතය. එහි ආදියෙහි පටන් වැඩි කෙළ වරවිම දක්වා උපවයව ක්ෂේත්‍රය. වැඩි කෙළවරවූ තැන් පටන් ඒ ඒ සන්නතින්ගේ අනන්තානාය දක්වා පරමපරවය යෙන් පැවැත්ම සන්නතියව ක්ෂේත්‍රය. මේ නයින් සෘතුප්, ආහාරප රූපයන්හිද ඒ ඒ සෘතුප් ඒ ඒ ආහාරප රූප පිරිසිදු පිරිසිදු උපවය සන්නති ක්ෂේත්‍රවය බෙදාගතයුතු.

චිත්තප රූපයන්හි වරක් ඇස්පිය හෙළිමෙහි අතුරක් උවවා රණයෙහි වරක්ආශවාස කිරීමෙහි පවා පළමුකොට පහළ වීම වැඩිම සන්නති වයයෙන් පහළවීම වැඩිම සහ අතුරුදන් වීම විද්‍යමානයි අගපසගසලා යැමි ඊමි ඉදුමි හිටුමි පැවැත් වීමෙහි වනාහි කියනුම කවරේද?

සෘතුප් රූපයන් තුළ අභිත ප්‍රත්‍යභිතයන්හි උණුසුම් සිසිල් දවිම් කැක්කුම් හිරි කොර මර වෙහෙස විඩා සුවපහස් පෙර ලෙමින් පවත්නා ආකාරයද ආහාරප රූපයන් තුළ උදුසන අනුභව කරනලද ආහාරය ප්‍රත්‍යයකොටගෙන නගින උදු සන රූපයන් ගේ සහ සවස අනුභව කරන ලද ආහාරය ප්‍රත්‍යයකොට ගෙන නගින සවස රූපයන්ගේ වැඩෙන පිරි ගෙන ආකාරයද පරික්ෂාකර බලා උපවය සන්නතික්ෂේත්‍රවය බෙදා ගතයුතු.

මේ සත්ත්වයෝ ස්වකීය ඝාතකයෙහි අනිවරූපයන් පහළ වීමවැඩිම සන්නති වයයෙන් පැවැත්මයයි කියනලද උපවය සන්නති ලක්ෂණ දැන ඝාතකය පරිහරණයකර ගෙනයන් නානුය. දිගු පිරිහෙන බිඳි නටබුන් වන අසුරුද දැනගන්නා නුය. උපවය සන්නති ජරතා අනිවචනා රූප සතර සුක්ෂ්මා කාරයෙන් දැක්ක පුද්ගලයාහව සියලු රූපයෝම අනිත්‍යය හ, දුඃඛයහ, අනාත්මයහයි ප්‍රත්‍යක්ෂවන්නේයි. එසේ ප්‍රත්‍යක්ෂවීමට කරුණු වන හෙයින්ම ඊට ලක්ෂණ රූපයයි ව්‍යවහාර කරනලදි.

ලොකයෙහි සවිඤ්ඤාන අවිඤ්ඤාන වසනුන් තුළ ක්ෂණයෙන් ක්ෂණය පැයින් පැය දවසින් දවස රූපයන්ගේ පහළ වීම වැඩිම, පරමපරවයයෙන් පැවැත්ම, පිරිහි යාම, බිඳි අතුරුදන්වීම, යන ලක්ෂණ සතර සියලු මනුෂ්‍යයෝම දන්නා නුය. ඒ එසේමය පහළවෙයි වැඩෙයි කියාද නොවැඩි නො අඩුවී සිටියි පිහිටා සිටියි දිශාකල් පවතියි ක්ෂණයක් පවතියි කියාද පිරිහෙයි බසිසි නැතිවෙයි බිඳෙයි අතුරුදන්වෙයි සංසිඳෙයි කියාද ව්‍යවහාරකරනු ලබන්නේ මේ ලක්ෂණ රූප වතුභාසයයි.

ලොකයෙහි ඇතිවීමට හෝ නැතිවීමටද වැඩීමට හෝ නොවැඩීමටද දිශාකල්පවැනිමට හෝ දිශා කල් නොපැවැතීමටද පිරිහීමට හෝ නොපිරිහීමටද අතුරුදන්වීමට හෝ නොඅතුරුදන්වීමටද වැයම් කරන්නේ මේ ලක්ෂණ රූපයන් සතර දෙනා වෙනුවෙනි. අනිශ්චිත් සිද්ධිමි රූපයන් බැවින් නැවත නැවත මතුකරකර කීවෙමු.

සමුට්ඨාන වශයෙන් විභාග.

රූප ජනකප්‍රත්‍යයෝ කමීය, චිත්තය, සෘතුව, ආභාරයයි 4 රෙක. පූජි පූජි භවයන්හි කායාදිවාරත්‍රයෙහි පැවති සුවරිත දුඤ්චරිත දෙකොටස මෙහි කමීයයි කියනලදී. “වෙනනාහං භික්ඛවෙ කමමං වදාමි”යි වදාල පරිද්දෙන් කුශලාකුශල වෙනනා දෙකොටසයි සේයි.

දූන් ඉපදෙමින් පවත්නා චිත්ත පරමපරුච චිත්තයයි කියන ලදී ඒ චිත්තය සහජාන වෛතසිකයන් සමග එක්ව රූප උපදවන්නේවේ.

සෘතුවනම් ශීතොෂණ තෙජෝ බාතුවයයි.

ආභාරයනම් ඔජුව හෙවත් මහා භූත බාතූසොහයයි.

ප්‍රසාදරූප 5, ජ්විතරූප 1, හෘදය වසතු රූප 1, සත්‍රිභාව දුමභාව රූප 2, යන 9 නවදෙනා ශුඛ පූජි කමීයෙන්ම භව ගන්නා හෙයින් කමීපඵකංසිකනම්වෙන්.

කායවාග් විඤ්ඤා රූපවය ශුඛ චිත්තයෙන්ම භවගන්නා හෙයින් චිත්තපඵකංසික නම් වේ.

ශබ්දය චිත්තයෙහුත් සෘතුවෙහුත් භවගන්නා හෙයින් විජ රූපය නම්වේ. ලහුතා මුදුතා කමඤ්ඤාත්‍රය චිත්තයෙහුත් සෘතුවෙහුත් ආභාරයෙහුත් භවගන්නා හෙයින් ත්‍රිජ රූප නම්වේ.

මහාභූත 4, වඤ්ඤා, ගති, රස, ඔජ 4, ආකාශ බාතුව යන නවදෙනා 9 කමීයෙහුත් චිත්තයෙහුත් සෘතුවෙහුත් ආභාරයෙහුත් භවගන්නා හෙයින් චතුර් රූප නම්වෙන්.

ලක්ෂණ රූප 4 කිසි ප්‍රත්‍යයකින් භව නොගන්නා බව අභි ධමාඵ සංග්‍රහයෙහි කියන ලදී.

පාලියෙහි වනාහි උපවය සන්නතිවය වතුසමුට්ඨානික කොට වදාරනලදී. ජරතා අනිච්චතාදෙක පමණක් පිරිහීම් අතුරුදන්වීම් මාත්‍රවැ ජුති නාමයෙන් ව්‍යවහාරයට යොග්‍ය නොවූයෙන් නොවදාරන ලදහ. ශබ්දය චිත්තජය සෘතුජයයි විවිධවේ. ලහුතාදිත්‍රය චිත්තජය, සෘතුජය, ආභාරජයයි

ත්‍රිවිධවේ. අකාශ බාහුව හා අවිනිභෞගරූපාභවකය යන නවදෙන 9 කමීරය, චිත්තරූපය, සාත්‍යරූපය, අභාරූපයයි චතුර් විධවෙන්. එකංසික නවය 9 අනෙකංසික නවය 9 එකතු වී කමීරූප 18 ක්ද, එකංසික 2 අනෙකංසික 13 එකතු වී චිත්තරූප 15 ක්ද වේ.

සාත්‍යරූප අනෙකංසික 13 ක. අභාරූපරූප අනෙකංසික 12 ක. මේ දෙකොටසෙහි එකංසික නැත්තේය. මේ සියලුම රූප අවයව හෙයින් 58 ක්ද සංකෂ්ප්තයෙන් 24 ක්ද වේ.

කලාප වශයෙන් විභාග.

මහාභූත 4, වර්ණ, ගති, රස, ඔප් 4 යනමේ අභවකය එකට ඉපද එකට නිරුඛවී යන රූප පිණිසව බෙදා වෙන් නොකට හැකි හෙයින් අවිනිභෞගරූපාභවකයයි කියන ලදී. ඒ අභවකය කද (අභිනාලම) කොට ගෙන ඊටජීවිත රූපය එකතු කරනු ජීවිත නවක කලාප නම්වෙයි 1. ඒ ජීවිත නවක කලාපයට පසුව ප්‍රසාද හෘදය වසතු සක්‍රීයාවස්ථමහාව රූපයන්ගෙන් එක එක එකතු කරනු වස්තුදශක කලාප නම්වෙයි 1. ශ්‍රොත්‍ර දශක කලාප නම්වෙයි 1. ශ්‍රාණ දශක කලාප නම්වෙයි 1. ජිව්හාදශක කලාප නම්වෙයි 1. කාය දශක කලාප නම්වෙයි 1. වසතු දශක කලාප නම්වෙයි 1. සක්‍රීයාව දශක කලාප නම්වෙයි 1 ප්‍රමහාව දශක කලාප නම්වෙයි 1. කමීරකලාප නවය නිමි.

චිත්තරූප අවිනිභෞගරූපාභවකය චිත්තරූප ශුඛාභවක කලාප නම් වෙයි 1. ඊට චිත්තරූප ශබ්දය එකතු කරනු ශබ්ද නවක කලාප නම්වෙයි 1. කායවිඥාන රූපය එකතු කරනු කායවිඥාන නවක කලාප නම්වෙයි 1. ශබ්ද නවක කලාපයට වාග්විඥාන රූපය එකතු කරනු ශබ්ද වාග් විඥාන දශක කලාප නම් වෙයි 1. මේ මූල කලාප 4 යි.

මේ සතරට පිළිවෙලින් චිත්තරූප ලහුතාදිත්‍රය එකතු කරනු. ලහුතාදි එකාදශක කලාප නම්වෙයි 1. ශබ්ද ලහුතාදි වාදශක කලාප නම්වෙයි 1. කාය විඥාන ලහුතාදි වාදශක කලාප නම් වෙයි 1 ශබ්ද වාග් විඥාන ලහුතාදි තෙරසක කලාප නම්වෙයි 1. මේ සමඟව කලාප 4 යි. චිත්තරූප කලාප අට නිමි.

සාත්‍යරූප අවිනිභෞගරූපාභවකය සාත්‍යරූප ශුඛාභවක කලාප නම් වෙයි 1. ඊට ශබ්දය එකතු කරනු ශබ්ද නවක කලාප නම්වෙයි 1. මේ දෙකට පිළිවෙලින් සාත්‍යරූප ලහුතාදිත්‍රය එකතු කරනු

ලභ්‍යතාදී එකාදශක කලාප නම්වෙයි 1. ශබ්ද ප්‍රගුණතාදී චාදශක කලාප නම්වෙයි 1. සෘතුප්‍රකලාප සතර නිම.

ආහාරප් අවිනිශ්චිතාශ්‍රවකය ආහාරප් ගුණාශ්‍රවක කලාප නම්වෙයි 1. ඊට ආහාරප් ලභ්‍යතාදීත්‍රය එකතුකරනු ලභ්‍යතාදී එකාදශක කලාපනම්වෙයි 1. ආහාරප් කලාපදෙක නිම.

කමීප් කලාප 9, විත්තප් කලාප 8, සෘතුප් කලාප 4, ආහාරප් කලාප 2 එකතු කරනු වතුසමුධිකානික රූප කලාප 23 වත් නේය. ශබ්ද නවක කලාපයත් ශබ්දලභ්‍යතාදී චාදශක කලාපයත් අභිධම්මාච සමගහයෙහි නො ආ නමුත් අවුච්චල ඇවිත් තිබෙන හෙයින් ඒ දෙකත් ගෙන අපි මෙහි විත්තප් කලාප 8ක් දැක්විමු. ආකාශබාතුවයයි කියන ලද්දේ ඒ ඒකලාපයන්ගේ අන්තරාකාශ මාත්‍රයයි එහෙයින් ඒ ආකාශ බාතුව කලාප යොජනාවට ඇතුලත් නොකරන ලදී. ලක්ෂණ රූප 4 ද සියලුම කලාපයන්ගේ පලමුකොට පහලවිමි, සන්නති වශයෙන් පහලවිමි, මුහුකිරිමි, බිඳි නටබුන්විමි මාත්‍රයන්වැ කලාප පිරවීමෙහි අපොහොසත් හෙයින් කලාප යොජනාවට ඇතුලත් නොකරන ලදහ.

අවිශ්‍යනක සන්නානයන්හි සෘතුප් අශ්‍රවක නවක කලාප දෙකද සවිශ්‍යනක සන්නානයන්හි සියලු කලාප තෙවිස්සමද ලැබෙත්. එයින් කමීප්කලාප නියමයෙන්මත් විත්තප්, සෘතුප්, ආහාරප් කලාප ඔවුන්ගේ වකවානු පැමිණිකල්හිත් ලැබෙන බව දතයුතු.

ශ්‍රව විසාර කරනලද පරිද්දෙන් ශබ්ද විශ්‍යන් විසාර රූපයන්ගේ ලක්ෂණ අවබෝධවූ තැනැත්තාට විත්තප්දී රූප කලාප ඔවුන්ගේ වකවානු පැමිණි කල්හිම පහලවන ආකාරය පහසුවෙන් පෙනී යනවා ඇත. බ්‍රහ්මයන්ට ප්‍රාණ, ජීවහා, කාශ, සත්‍රිහාව, පුමිහාව දශක 5ද ආහාරප් කලාප 2ද යන කලාප 7 නොලැබෙත්.

ප්‍රතිසංකීර්ණවි වශයෙන්
ප්‍රවෘත්ති නිවෘත්ති ක්‍රමය මෙසේයි.

අණ්ඩප්‍රය, ජලාබුප්‍රය, සංසෙදප්‍රය, ඔපපාතිකයයි ප්‍රතිසංකී 4 ක. අණ්ඩයෙහි පිළිසිදගන්නා කාක කුකකුටාදී සත්ත්වයන්ගේ ප්‍රතිසංකීය අණ්ඩප් ප්‍රතිසංකීය නම්වේ. ගභාශයෙහි(වැදූම සෙහි)පිළිසිදගන්නා මනුෂ්‍ය ගොමහිභාදීසත්ත්වයන්ගේ ප්‍රතිසංකීය ජලාබුප් ප්‍රතිසංකීය නම්වේ. ගවරවල අදියෙහි අසමුද්‍රණීව පිළිසිදගෙන ක්‍රමයෙන් දියුණුවන්නාවූ ක්‍රිමි අදි සත්ත්ව

යන්ගේ ප්‍රතිසංස්කරණ සංසේදය ප්‍රතිසංස්කරණ නම්වේ. ප්‍රතිසංස්කරණ කාලයෙහිම සමස්ත දිශාවෙන් යුක්තව පිළිසිදගන්නාවූ දෙව් බ්‍රහ්ම තෙරසිකාදී සත්ත්වයන්ගේ ප්‍රති සංස්කරණ ඔපපාතික ප්‍රති සංස්කරණ නම්වේ. අනුසාර ප්‍රලාබ්‍රහ්ම ප්‍රතිසංස්කරණය ගබ්‍රාසෙය්‍යකයෙහිද කිසිවු ලැබේ. ඒ දෙකින් පිළි සිද්ධ ගන්නාවූ සත්ත්වයන්ට ප්‍රතිසංස්කරණ කාලයෙහි සෑහි ප්‍රතිසංස්කරණ නම් කාය දශක සෑහිඟාව දශකවසතු දශකත්‍රයද පුරුෂ ප්‍රතිසංස්කරණ නම් කායදශක පුරුෂඟාව දශක වසතු දශකත්‍රයද ලැබේ. සංසේදය ඔපපාතික ප්‍රතිසංස්කරණයෙන් පිළිසිදගන්නාවූ සත්ත්වයන්ට ජීවිත නවක කලාපය හැර ප්‍රතිසංස්කරණ කාලයෙහි වසු, ශ්‍රෝත්‍ර ශ්‍රාණ, ජිව්හා, කාය, භාව, වසතු දශක සංඛ්‍යාත දශක 7 ලැබේ. ප්‍රතිසංස්කරණයෙන් උත්පාද්‍ය ඝෂණය ප්‍රතිසංස්කරණයෙහිද ස්ථිතික ඝෂණය පටන් මතුකාලය ප්‍රවෘත්තිකාලයෙහිද දත යුතු. ඒ ප්‍රතිසංස්කරණයෙන් ස්ථිති ඝෂණය පටන් සෘතුප් කලාපද ප්‍රතිසංස්කරණයෙන් මතු ප්‍රථම හවාසිගව්‍යතායෙන් උත්පාද්‍ය ඝෂණය පටන් විතතප් කලාපද ආහාර වැලිද් නැත් පටන් ආහාරප් කලාපද ලැබේ.

මරණකාලයෙහි කමිප්ප්‍රප්‍රවෘත්ති විතායසමගද විතතප් ආහාරප් රූපදෙකොටස වෘත්ති විතතයෙන් මතු ස්වප්‍රප්‍රවෘත්ති වස් සිටද නිරුඛවන්නාහුය. සෘතුප් රූපවනාහි මෘතකලෙ වර (මලසිරුරු) බවට පැමිණි පසුද ඉපදෙමින් නිරුඛවෙමින් සනනති සට්ඨානසට්ඨාන පැමිණෙන්නාහුය.

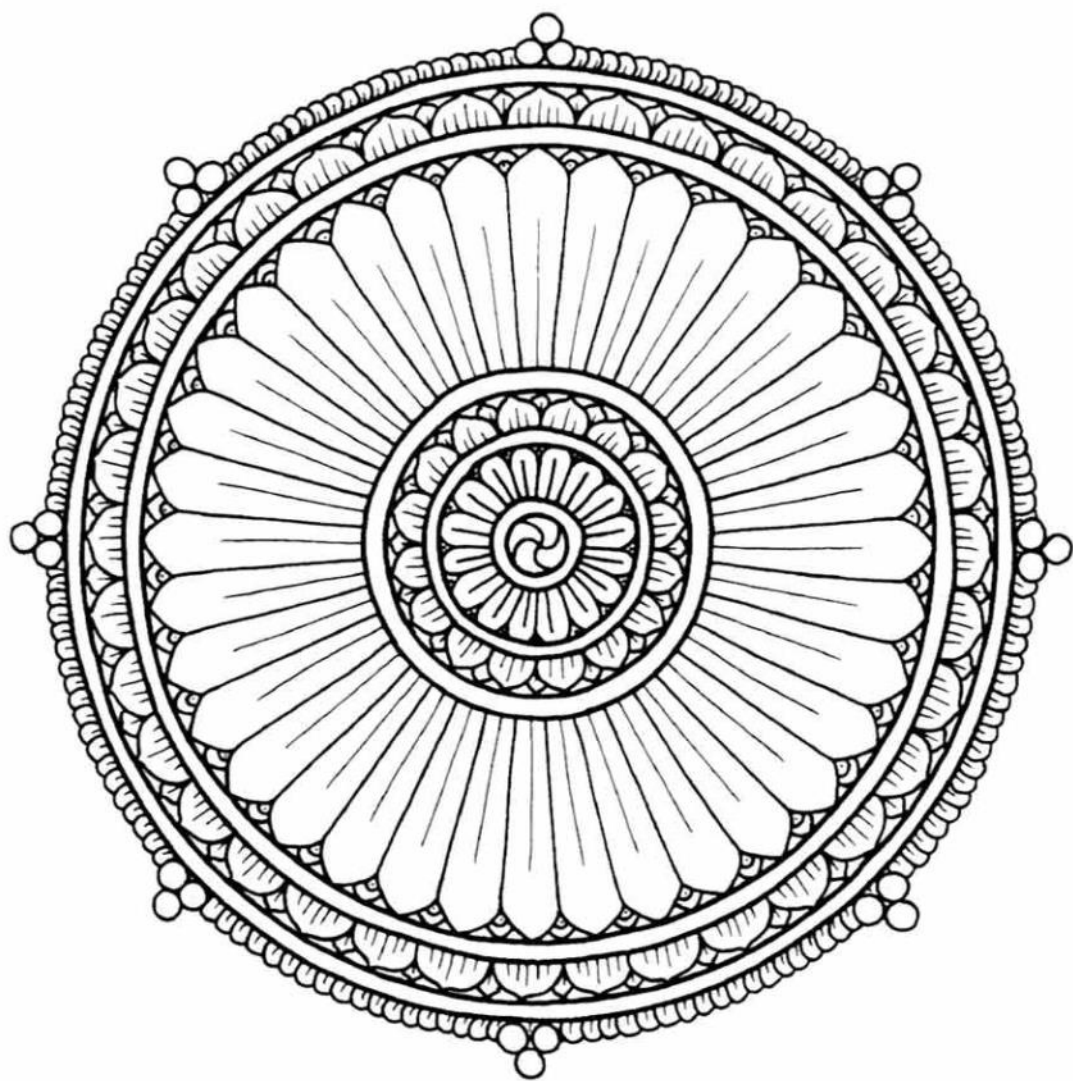
සිද්ධිමාහිමානෙන විසුඛාරාමවාසිනා,
ඵලෙනාධුනිකත්ථය කතායං රූපවණ්ණනා.

සංකෂිප්ත රූප සංග්‍රහ වර්ණනාව නිමි.

නිබ්බානා පච්චයො භොතු.

සබ්බ දානං ධම්ම දානං ජිනාති

නිබ්බාන පච්චයෝ හෝතු